

CATALUNYA+ CRISTIANA

SETMANARI D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSA

Any XXII • Núm. 1.109 • 250 ptes. / 1,50 euros

21 • desembre • 2000

«Pensem en el Nadal com un esdeveniment que pot fer-se realitat tota la nostra vida»
Mahatma Gandhi

Joia en el món, Jesús és nat!

«No tinguis por, Jo sóc amb tu».
Pintura a l'oli de Sor Maria José Aranguren. Monestir de Sta. Clara (Palència).

Nit de Nadal, nit humana

Si almenys aquesta nit,
—només aquesta nit—
poguéssim
brandar els nostres secrets al clar de lluna,
alliberar-nos
de les ombres
de les foscs de les misèries nostres,
de les trampes, dels dubtes, de les pors,
—rotllana ballarina
entorn de la consciència—.
Potser aquesta nit
—només aquesta nit—
l'estel de Betlem faci el miracle:
la mirada dels ulls i del cor sigui més clara,
i travessant els vels
de carn i sang, del temps, del trist paisatge,
més enllà del dibuix,
més enllà de la imatge,
més enllà del brogit de l'evasió covarda,
fit a fit
pugui mirar i veure
i viure
la presència de l'Amor infinit.
Si almenys aquesta nit
—només aquesta nit—
davant del Déu fet home
si no plorem d'amor,
ploréssim de vergonya.

Mn. Francesc Malgosa

Sumari

- Pàg. 8 Sorpresa per al final del Jubileu
- Pàg. 22 Taizé al barri més pobre de Dakar
- Pàg. 23 Darrer comiat al Sr. Oriol Camps
- Pàg. 24 Barcelona: colofó jubilar a la Sagrada Família
- Pàg. 25 Tarragona: ministeris laïcals a sis seminaristes

LLOGERS • ALQUILERS • LOCATIONS • RENTS • ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

GESTIO

immobiliària

93 451 50 00

FINQUES GANDIA - DIPUTACIÓ, 182 - 189 - 08011 BARCELONA

Pelegrinatges a

TERRA SANTA

«Pelegrins de la Paraula» al país de Jesús

- Del 26 de març al 2 d'abril - Especial contemplatiu
- Del 5 al 12 d'agost
- De l'1 al 8 d'octubre
- Del 2 al 9 de novembre
- Del 28 de desembre al 4 de gener del 2002

Una vivència excepcional de reflexió, de pregària i de celebració de la fe a les fonts mateixes de la nostra salvació.

AMB L'ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

Del 4 al 17 de març

ITINERARI BÍBLIC SINAI

Egipte i Jordània

La ruta de l'Èxode fins a Jerusalem.

RUTES RAIMUNDIANES

Amb motiu del IV centenari de la canonització de sant Ramon de Penyafort.

RUTA CATALANO-OCCITANA

Del 30 de maig al
3 de juny

- Provença
- Llenguadoc
- La Selva
- Penedès

Sant Ramon en el seu
temps...

RUTA ITALICA

Del 19 al 26
d'octubre

- Bolonya
- Florència
- Assís
- Roma

Els viatges de sant
Ramon.

DEMANEU INFORMACIÓ JA DES D'ARA

Del 17 al 24 d'abril
ANDALUSIA

Sevilla / Còrdova / Granada

Un repàs a la història del: Al Andalus.

Del 16
al 23
d'agost

ROMANIA MEDIEVAL

Els Carpats i Monestirs

Els testimonis de la més típica tradició
oriental.

Del 19 al
30 de
novembre

REP. SUD-AFRICANA ZIMBABWE

Parc Kruger / Catarates Victòria

A la descoberta dels contrastos més
exòtics del món.

Editorial

2.000 anys celebrant el Nadal

Durant aquests darrers anys, quan parlàvem del Nadal, ens referíem a aquest esdeveniment històric i salvífic de fa «gairebé» 2.000 anys. En aquesta ocasió podem parlar orgullosament de fa «justament» 2.000 anys, perquè som a l'any jubilar que commemora de manera solemne aquestes efemèrides. No volem entrar en discussions històriques sobre l'any exacte del naixement de Crist, perquè el que importa és quan ho celebra l'Església, hereva de Jesús.

Dos mil anys després la humanitat ha canviat molt i en aquests últims anys a gran velocitat.

També ha canviat socialment la celebració del naixement de Crist. En el nostre temps el Nadal corre el perill de convertir-se en uns dies de consumisme plens d'elements ornamentals que no tenen a veure gens amb la vinguda al món del nostre Salvador.

És per això que els cristians hem de fer un gran esforç per no deixar-nos portar per l'ambient que moltes vegades ens envaeix i ens proposa un Nadal descafeïnat, buit de continguts religiosos, que es queda en allò superficial, l'exterior, però que no penetra en el cor de les persones.

Per evitar caure en un Nadal social i comercial, els que ens considerem seguidors d'aquell nen que va néixer a Betlem, hem de treballar perquè el nostre Nadal sigui profund i vagi omplint tot el nostre esperit, perquè Jesús vingui als nostres cors i hi habiti, en aquestes dates tan entranyables.

I la millor manera d'aconseguir que el nostre Nadal sigui autèntic, és mirar el primer Nadal, el de fa justament 2.000 anys i veure què és el que va passar en aquella cova de Betlem on va néixer el Redemptor de la Humanitat. Potser enguany amb més motiu que mai hem de mirar l'inici, l'origen de tot: Jesús, Maria i Josep, amb el bou i la mula pràcticament a la intempèrie.

Quan celebrem un aniversari, per exemple els 25 o 50 anys de matrimoni, aquell dia es recorda el dia de casament, encara que faci molt de temps. Però és bonic recordar aquell moment en què es va iniciar un esdeveniment que encara perdura. Els cristians mirem 2.000 anys

enrere, i encara que nosaltres no fóssim allà, per la nostra lectura dels evangelis i per la tradició cristiana sabem amb prou exactitud el que aquell dia va passar.

I en aquell primer Nadal, com Càritas ens ha recordat en la seva recent campanya, una dona a punt de donar a llum no troba lloc per l'egoisme d'una societat. No tenien diners i les portes es tancaven al seu pas. Avui dia sembla que el qui no té diners no pot celebrar el Nadal perquè no pot comprar res ni oferir grans banquets. Però fa 2.000 anys, una família celebrava aquests dies des de la pobresa i la falta de recursos, i aquest va ser l'autèntic Nadal.

No són, per tant, ni els diners que es tenen a la butxaca o a les targetes de crèdit, o els regals que es puguin comprar, o els menjars que se serveixin a la taula. El que importa és tenir riquesa dins el cor. I aquesta riquesa en forma de goig, alegria i esperança és la que tenim tots els cristians tan sols en contemplar en els nostres pessebres aquell nen que ens somriu i que vol entrar en el fons del nostre ésser.

Torna a ser Nadal, com a Betlem, però si volem viure'l amb autenticitat, hem de commemorar-lo de la manera més semblant, més coherent, amb el primer Nadal. Donant «glòria a Déu a dalt del cel i a tots els homes que ell estima» (Lc 2,14).

La direcció, redacció i personal de Catalunya Cristiana us desitja un Sant i Joiós Nadal.

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez

Sotsdirectora: Gna. Gemma Morató

Redactors: Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol

Lingüista: Montserrat Pibernat

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Montse Sans, ANDALUSIA; Guillem Farré, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Lluís Serra i Miriam Díez, ROMA; Guillem Ferrer, ILLES BALEARS; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Benet Roigé, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joàquim Blanc, TORTOSA; Fàtima Alemany, VIC

Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Josep M. Aragonès, Pilarín Bayés, Joan Carrera, Eduard Brufau, Francesc Gamisans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, Josep Ventura, P-J Ynaraja, Joan Manel Gutiérrez

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggarí, 5-7 - 08014 BARCELONA

Tel: 934 905 988, Fax 934 902 035

E-mail: catcris@idgrup.iber.net

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Josep Harris

Promoció: Alfons Miralles

Subscripcions: Antònia Ganals, Isàbel Giralt

Administració i comptabilitat: Mònica Torras

Autoedició i compaginació: Carles Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 12.480 ptes.
Resta d'Europa: 22.950 ptes.
Amèrica i Àfrica: 28.200 ptes.
Àsia i Oceania: 39.100 ptes.

LA TIRA

Per Pilarín

en primer pla

Nadal, un temps per a la caritat i el servei als més necessitats

Àpats amb l'amor com a principal ingredient

BARCELONA.— Jesús neix en un pobre estable de Betlem. És el Déu de cel i terra, però escull de néixer en el lloc més humil. De la manera més eloqüent, amb el seu exemple, ens ensenya des d'un primer moment com Nadal ha de ser una festa per ser viscuda de manera senzilla, amb la joia i el goig de qui rep un gran regal, però sense faramalla ni exageracions. És una època per recordar-se especialment d'aquells que estan més necessitats, dels qui no tenen res ni tan sols per menjar. La pobresa no fa vacances per Nadal i això és una cosa que saben molt bé aquells que en aquesta època de l'any continuen «optant preferencialment pels més pobres».

Jordi Avellaneda ha perdut el compte dels anys que fa que ajuda en el menjador de pobres de les Missioneres de la Caritat, comunament conegudes com les Missioneres de la Mare Teresa de Calcuta. Les va conèixer en arribar com a estudiant a Barcelona i des de llavors no se n'ha pogut separar. Jordi és un dels seus col·laboradors més fidels, entusiasmat pel seu carisma i per la seva manera d'entendre l'opció preferencial pels pobres.

Per Nadal tampoc no falta a la cita, es considera membre d'aquesta gran família i no pot evitar de compartir-hi unes dates tan assenyalades: «És un temps molt especial, es decora el menjador, es canten nades, es fa un dinar especialment digne i es transmet una gran alegria.»

Encara que pugui sonar a tòpic es procura viure aquestes festes en un «ambient familiar, de manera agradable, amb senzillesa però amb alegria». El més important d'aquests dinars, segons explica Jordi Avellaneda, és la companyia, la sensació que s'ha estat per ells i que han estat escoltats. Només es tracta que s'enduguin un bon record d'acord amb les possibilitats de cada u. Per a Jordi i per a molts col·laboradors de les germanes, suposa a més una experiència profunda del que va poder ser fa 2.000 anys la senzillesa i humilitat

de Betlem: «Viure el Nadal veient gent necessitada, que passen dificultats, amb una vida duríssima, però que passen un dia agradable, que intenten oblidar per una estona els seus problemes, em fa entendre una mica més Betlem, la pobresa d'aquell estable i al mateix temps la joia de Josep i Maria en rebre el Fill de Déu.»

Gairebé des que van arribar a Barcelona, fa més de quinze anys, les Missioneres de la Caritat celebren cada any el que elles denominen el Gran Dinar de Nadal. S'hi arriben a aplegar prop de 600 persones en un poliesportiu de Ciutat Vella. Aquell dia s'encarrega del dinar i del servei un dels voluntaris il·lustres de les germanes, Joan Gaspart, un incondicional de la Mare Teresa. Voluntaris, germanes i la gent que acudeixen al menjador mengen tots junts, compartint taula i cantant amb les tunes i els grups de voluntaris que aquell dia es volen unir a la festa. Aquest dinar se celebrava el mateix dia 25, però enguany es farà el 24, per facilitar sobretot que els voluntaris puguin acudir-hi sense haver de deixar les famílies.

Les Missioneres de la Mare Teresa, tot i ser les més conegudes, no són les úniques que serveixen el menjar per Nadal (i durant tot l'any) als més necessitats. Un altre d'aquests menjadors és al carrer Elisa i se

Jordi Avellaneda viu fascinat pel carisma de la Mare Teresa.

n'encarreguen les Germanes Hospitalàries de la Santa Creu. En les instal·lacions d'un antic col·legi d'aquesta congregació, la germana Josepa Oriol i la germana Àngeles s'ocupen de donar menjar cada dia a quaranta persones, sobretot homes, que arriben al menjador enviats per les parròquies o assistents socials. Obren tots els dies, a les 12.30, des de fa més de 12 anys, inclosos festius i festes de precepte.

Per Nadal, es fa un pessebre, es posa música, es reparteix torró i cava i s'intenta viure-ho tot amb més alegria que de costum. El dia 25, però, els qui freqüenten el menjador solen tenir molta pressa, mengen a tota velocitat i se'n van molt ràpid ja que van per les cases i parròquies buscant la generositat de moltes persones que per Nadal es mostren especialment caritatives. A les germanes de la Santa Creu no els importa aquesta pressa, l'entenen, i això no és impediment perquè aquell dia ho preparin tot amb especial cura, fent-se més properes que mai.

«Se'ls intenta donar el millor possible, encara que senzill, sense exageracions», comenta la germana Àngeles. Fins i tot se'ls fa un regal, intentant sempre que siguin coses útils, sobretot elements d'higiene i neteja personal. Aquell dia la germana Josepa Oriol se'ls enduria tots a casa, no es queda tranquil·la i pateix per la seva situació. De totes maneres, els intenta regalar una estona de pau i alegria, escoltant-los, cridant-los pel seu nom, preocupant-se per ells, una cosa que al capdavant no deixa de ser el millor regal que poden rebre. (S.G.)

Sense ferir la sensibilitat dels sense sostre

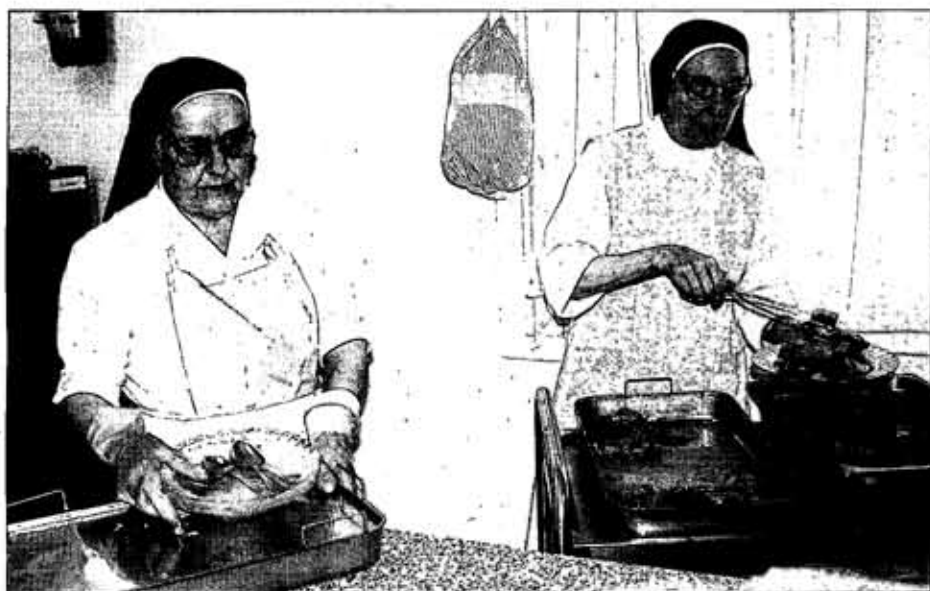
GIRONA.— El centre social La Sopa oferirà el dia de Nadal, tal com fa cada dia, uns cinquanta dinars a la gent necessitada. La festa es notará en l'àpat i la decoració, però Marià Casadevall, director de la institució, va declarar que no s'hi posarà un accent important perquè «els dies de Nadal s'accentua exageradament el sentiment de solitud de la gent del carrer i no ajuda gens a mantenir l'equilibri o la sobrietat per a qui té problemes amb la beguda».

Aquesta decisió respon a la consciència de la problemàtica de la gent que s'acull en aquest centre públic sostingut per una fundació integrada per entitats com l'Ajuntament, Càritas, Creu Roja, o Federació de Voluntaris Socials. L'activitat d'aquest menjador popular va començar al 1910 com a substitució de les institucions de beneficència del segle XIX, però actualment el seu camp d'acció s'ha ampliat a l'acollida de persones grans que no troben una residència per viure-hi, i de gent que arriba en espera d'una demanda, d'un centre de desintoxicació per exemple, i que viuen als locals gironins mentre arriba la resposta.

A part dels vuit professionals socials, treballen en permanència dues religioses Filles de Sant Josep que s'ocupen essencialment dels ancians. El voluntariat està format per dues persones. Aquestes xifres són escasses pel volum de feina que hi ha, sobretot si es té en compte que es tracta de l'únic centre d'aquestes característiques de les comarques gironines. En aquest sentit Casadevall va declarar que cada ajuntament o consell comarcal amb una població superior a les 20.000 persones estan obligats per llei a constituir un centre d'acollida, i va demanar que les entitats corresponents assumeixin la seva responsabilitat.

De moment les persones que recorren a aquest servei continuen arribant de totes les comarques de la província, per la qual cosa s'ha arribat a acords amb determinades municipalitats perquè participin en el finançament de La Sopa. El gruix del pressupost, però, ve de l'Ajuntament, que és el membre fundacional principal. La Generalitat hi participa amb un 10%, i les entitats que formen part de l'entitat completen modestament els ingressos. Pel que fa al menjador, molts aliments es reben gratuïtament per mitjà de donatius.

Entre les persones que s'acullen als dinars, darrerament s'ha constatat un augment molt important dels immigrants. A part del col·lectiu de països de l'est, una gran majoria són musulmans per als quals es tenen en compte les prescripcions alimentàries manades per l'Alcorà. Així mateix, Nadal encara estarà dins del mes del Ramadà, de manera que al migdia el volum de gent serà menor, mentre que el nombre s'incrementarà amb els fidels de l'islam que s'incorporaran després de la posta del sol. (G.F.)

Les germanes Ángeles i Josepa Oriol atenen cada dia al menjador unes quantes persones.

Nadal, un temps per a la vida familiar i parroquial

Un pessebre vivent per a la «nova evangelització»

BADALONA.— Sempre s'ha dit que les dates nadalenques són èpoques especialment familiars. Ja ho van ser fa 2.000 anys a Betlem i també ho són avui a moltes llars d'arreu del món. És un temps per estar especialment units, per compartir plegats la joia del naixement de Jesús. Aquest ambient

Antonia Torres, amb la seva mare i fills, en un dels escenaris del pessebre.

No és un pessebre vivent normal, o almenys no ho entenen així els seus inspiradors. La representació que cada any munta la parròquia de Sant Pau per a les dates nadalenques és, segons explica el rector, Mn. Joaquín Iglesias, «molt parroquial, pensada especialment perquè la gent hi participi, se senti comunitat, perquè s'enriqueixin ells mateixos i els altres tot oferint escenes plàstiques dels misteris d'infància de Jesús». Infants, ancians, matrimonis i joves participen d'una iniciativa que es diferencia molt d'altres pessebres vivents. Ofereix, a més, molt contingut teològic, ja que el text evangèlic s'acompanya amb reflexions que tradueixen al llenguatge d'avui les vivències de fa 2.000 anys.

Antonia Torres s'estrenarà enguany juntament amb els seus dos fills, Alexandra i Adrián, com a actriu en aquesta representació. Tots tres faran de pastors i ja estan il·lusionats esperant la funció. No exigeix gaire preparació, només alguns assaigs, i, en canvi, Antonia creu que pot

ser una experiència molt maca: «Als nens els feia gràcia, i vaig pensar que seria una oportunitat de viure el Nadal més de prop.» A ella, aquesta proposta també l'ajuda a transmetre visualment als seus fills uns sentiments i valors que per Nadal els vol fer especialment presents. Coneixeran així una mica més la història, els personatges, ho viuran d'una manera més intensa i donaran un sentit més gran a la seva alegria. Una alegria que portaran després a la seva família, que tot i petita sol viure

aquestes dates de forma tradicional, a casa i molt units. La mateixa mare d'Antonia, feliçment fidel de la parròquia, gaudeix veient els seus participar en un pessebre al qual ella mateixa s'apuntaria si les places no estiguessin ja cobertes.

Els primers anys el pessebre s'organitzava a la plaça del barri, al costat de l'església, però a poc a poc ha anat evolucionant fins a traslladar-se a la mateixa parròquia. A l'interior del temple, que és circular i molt acollidor, s'aconsegueix un ambient de gran recolliment, que permet anar vivint més bé les reflexions que s'ofereixen. Els decorats són senzills, elaborats per membres de la parròquia, cosa que li atorga un caràcter molt

tan familiar també s'acostuma a traslladar a les parròquies, on sorgeixen activitats o iniciatives que ressalten la importància d'aquest esdeveniment cristià. La parròquia de Sant Pau de Badalona n'és un bon exemple, ja que des de fa cinc anys organitza un pessebre vivent molt particular.

familiar. Francesc Martínez és un dels «il·lustres» decoradors d'aquest Betlem. Però no únicament decora, també participa en la representació, on enguany farà de rei Melcior. «Jo a casa ja faig el pessebre, però així m'agrada molt més. S'aprofundeix més, sembla que sigui al natural i això em dona una gran pau i satisfacció interior, m'emociona, em fa tenir-lo més present, m'hi sento més implicat», explica Francesc. Als seus 70 anys i després que la seva dona morís fa uns quants anys, no pot evitar implicar també els seus en aquesta iniciativa tan familiar. Enguany ha aconseguit que dues de les seves nétes facin de pastorettes. I ho explica amb alegria, sabent que també és una bona oportunitat per unir més la família i viure plegats i amb més intensitat l'esperit nadalenç.

El pessebre vivent de la parròquia de Sant Pau de Badalona es representa a l'església parroquial els dies 17, 23 i 30 de desembre, a les 18.00. Hi sol acudir molta gent, de la mateixa parròquia i de fora, que volen ambientar el seu Nadal amb boni-

Francesc Martínez està content de poder participar-hi amb les seves nétes.

ques escenes plàstiques que ajuden molt a donar el sentit transcendent a un esdeveniment que la societat insisteix a devaluar. La funció és senzilla, «són quadres plàstics amb música i veus de fons, algunes d'elles de locutors coneguts, amb un to molt càlid, molt casolà, de comunitat eclesial, com el mateix misteri de l'encarnació, en què Déu es fa petit i humil per poder salvar i redimir», matisa Mn. Iglesias.

Enguany, a més, l'església de Sant Pau es mostrarà especialment pobra, ja que a l'estiu es va produir un incendi en què es va calcinar una petita capella del local parroquial. Raó de més per posar més tenacitat encara en el pessebre vivent. Constitueix una eina més d'evangelització, o com diria Mn. Iglesias, de «nova evangelització», ja que visualitzant escenes bíbliques és «més fàcil reviure-les i enriquir-t'hi». (S.G.)

És un pessebre vivent senzill i molt urbà.

PARES APOSTÓLICS

Després dels textos del Nou Testament, i algun d'ells contemporani, els escrits més antics del cristianisme, són:

«Doctrina dels Dotze Apòstols»,
Carta de Climent de Roma als Corintis,
Carta de Bernabé, Cartes d'Ignasi
d'Antioquia, Carta de Policarp d'Esmirna,
«El Pastor» d'Hermas.

L'interès incomparable d'aquests escrits rau en el fet que ens permeten de llançar una ullada sobre alguns aspectes de les comunitats més immediates a Jesús.

Facultat de Teologia de Catalunya i Fundació Enciclopèdia Catalana

APADRINEU UN NEN/A, AVI/A

DIRECTAMENT I A TRAVÉS DE MISSIONERS CATÒLICS DE MÉS DE 40 ORDES RELIGIOSOS, EN 1.100 PROJECTES DE 23 PAÏSOS DEL TERCER MÓN.

QUÈ VOL DIR UN APADRINAMENT?

Per a un nen: aliment cada dia, atenció sanitària dental, roba, l'oportunitat d'anar cada dia a l'escola, i sentir-se estimat per vostè.

Per a la família del nen: instrucció sobre nutrició, higiene, alfabetització, educació en la cura del nen, i formació professional.

Per als missioners/es: rebre amb alegria la vostra col·laboració en la labor humanitària que porten a terme a favor dels pobres, dels humils, dels malalts i necessitats. Per amor, lliurement i servei a l'Evangeli.

NECESSITEN UN PADRI! VOLS SER-HO TU?
100 ptes. cada dia poden fer-ho possible.

FUNDACIÓ CRISTIANA PER A NENS I GENT GRAN
CFCA/Espanya C/ Real, 21, 2º - 47140 Laguna de Duero (Valladolid)
Tel. 983 54 47 50 - 983 54 52 06 - Fax 983 54 47 50 e-mail: fcpny@telcel.es

Les Monges de Betlem senten la crida a una vida de soledat i silenci, d'adoració i lloança contínua de Déu.

Saba nova per al cor de l'Església

La família monàstica de Betlem, de l'Assumpció de la Mare de Déu i de sant Bru, fundada fa només 50 anys, és una agradable excepció en el si d'una Església que es caracteritza per la manca de vocacions. Des que va néixer no ha fet més que créixer i créixer fins al punt que els monestirs se li queden petits. Noies de tot arreu truquen a les portes d'aquesta peculiar congregació religiosa que ja compta amb 500 germanes esteses per diferents països d'arreu del món.

La primera inspiració de formar aquesta família monàstica la reben set pelegrins francesos que assistien el 1950 a la plaça de Sant Pere a la proclamació per Pius XII del dogma de l'Assumpció de la Mare de Déu. Aviat es constitueix una primera comunitat a Chamvres (França), que sent la crida profunda a adorar sense parar, amb la Mare de Déu, la Santíssima Trinitat i Crist present en l'Eucaristia, i a viure en el silenci i la pregària, allunyats de tota mirada. La soledat i el silenci constitueixen el caràcter fonamental d'una vida evangèlica, monàstica, litúrgica i fraterna, en el cor de l'Església.

Des de fa uns 15 anys també són presents a l'Estat espanyol, al monestir de Santa Maria Reina, a Villanueva de Sigüenza (Osca). I també aquí l'arribada de joves que desitgen entrar a formar part de la comunitat és constant. El seu estil de vida, però, requereix d'espais adequats per poder lliurar-se completament a l'adoració i a la lloança de Déu. Necessiten cel·les de soledat, on les germanes poden pregar, llegir i treballar durant 20 hores diàries, hi inclouen descans i àpats. Però les germanes són pobres i gairebé no poden sobreviure amb el que obtenen amb l'elaboració i decoració de ceràmica. La comunitat la formen actualment 35 germanes i això sense tenir en compte que moltes de les germanes espanyoles es troben ja en monestirs d'altres països.

Tot i que són monges de clausura, amb molta influència del carisma cartoixà, les germanes també compten amb hostatgeria i conviden tothom qui vulgui participar del seu estil de vida, de la soledat i el silenci de Betlem, l'estil també del seu pare espiritual, sant Bru. Necessiten, però, també, i amb una certa urgència, ajuda econòmica per poder continuar el que elles anomenen amb afecte «el projecte de la Mare de Déu». Qui ho desitgi pot enviar el seu donatiu a: Ibercaja n. 2085-2516-8503-00311524 (Monestir de Sigüenza, 22231 Villanueva de Sigüenza, Osca. Tel. 974 578 158).

Nadal, un temps per adorar el misteri de l'encarnació

Betlem, lloc de silenci, soledat i pobresa

Betlem va ser un lloc ocult en el món, lluny de les mirades dels homes, envoltat de la soledat i el silenci del gran misteri de l'encarnació. Betlem va ser i continua sent un lloc d'adoració, un lloc per prostrar-se davant d'aquest nen que és Déu i que ve a donar-nos a conèixer el seu amor infinit. Davant de tal misteri només resta callar i deixar-se

estimar per l'Amor més enllà de tot. I això és el que intenten fer especialment durant aquestes dates les Monges de Betlem, de l'Assumpció de la Mare de Déu i de sant Bru. Elles formen part d'una jove família monàstica de clausura que sota el carisma de Betlem s'oculta també dels ulls dels homes per sobreviure permanentment en l'adoració de Déu.

En el monestir de Santa Maria Reina, a Villanueva de Sigüenza (Osca), el Nadal s'acull amb una immensa alegria. Una alegria, però, que no té res a veure amb l'alegria a la qual estem acostumats, sorollosa i passatgera, sinó que és interior, posada pel mateix Déu en el fons del cor de les germanes. El naixement a Betlem de l'Infant-Déu forma part del carisma particular d'aquesta jove família monàstica que té en la Mare de Déu la seva autèntica fundadora.

Betlem és importantíssim per a elles, i no tan sols perquè el primer oratori de l'orde fos un estable humil, sinó perquè el mateix silenci de Betlem és la font del seu silenci interior, fonament de la seva vocació contemplativa. Les Monges de Betlem han estat cridades a una vida oculta, solitària, silenciosa, d'intercessió i de lloança en nom de tots els seus germans. És una vida pobra i austera, submergida en una adoració contínua del Déu de tot. Com ja van fer a Betlem fa 2.000 anys Maria i Josep, elles volen adorar nit i dia aquest Déu que des de la seva llibertat infinita ha volgut fer-se home perquè l'home pugui fer-se Déu. És un misteri insondable per a la raó humana que les germanes miren de viure amb el màxim de recolliment possible, amb molta soledat, molta adoració i molt silenci, perquè sigui Déu mateix qui envaeixi el seu cor i les ompli del seu immens amor. I això tan sols és possible «perdent el rellotge» amb ell, vivint el misteri en el cor, fent-lo íntim.

Les diferents capelles del monestir es transformen aquests dies en pessebres a mida natural, amb figures enormes i amb palla al terra, que intenta recordar a grans trets el que va ser aquell primer Nadal. Així recorden també l'abaixament de Déu, la seva pobresa i humilitat.

misteri.

Malgrat la seva radical opció per la soledat i el silenci, les Monges de Betlem tampoc no deixen de cantar molt en aquests dies la glòria de Déu. Ho fan a la litúrgia, que és sobretot de lloança i alegria, molt del cel, molt solemne i, a Betlem,

Les capelles de les germanes de Betlem esdevenen al Nadal autèntics pessebres.

De fet, no només al Nadal, sinó durant tot l'any, els monestirs d'aquesta família monàstica intenten ser imatge de la gruta de Betlem, lloc de silenci, soledat i pobresa, on només Déu regna en l'ocult i on elles es reserven exclusivament per a ell.

El Nadal de les Monges de Betlem també compta amb una convidada molt especial, la Mare de Déu. Ella és la fundadora, priora i mare de totes les germanes. L'època de Nadal és un temps especialment propici per introduir-se en el cor de la Mare de Déu i viure al seu costat allò que ella va viure. Ella és el pont segur que condueix a l'estable de Betlem, on està desitjosa de rebre'ns i revelar-nos a cau d'orella el

especialment pausada. En acabar l'eucaristia de mitjanit, s'exposa el Santíssim, que és adorat durant tota la nit fins a la missa de Nadal del dia 25. En aquesta adoració les germanes es posen als peus del Fill de Déu, s'abandonen en la Paraula i experimenten en la profunditat del seu ésser l'Amor gratuït del Senyor. I és que és Nadal a Betlem, un temps de fe pura, un temps d'immensa alegria i de goig, «perquè ens ha nascut el Salvador, el Crist Senyor». (S.G.)

SIGNUM

TREU EL MILLOR SO DE LES CAMPANES

Campanes noves i carillons De la Foneria Reial de Campanes Petit & Fritsen, de gran puresa en timbre i to.	Relloges Disseny, fabricació i motorització.
Inhibidors de llamps Protecció dels vostres equips.	Automatització Radiosincronització DCF i fabricació pròpia. Diferents programacions i fins a 80 tocs a mida.
Pressupostos tancats Preus tot inclòs, sense sorpreses!	Garantia total Fins a 5 anys per tota la instal·lació i 10 anys per campanes noves.

Telefax 93 416 17 98 e-mail: signum@coac.net

DES DE 1979	ELS PREUS MÉS AJUSTATS	BON NADAL!
-------------	------------------------	------------

Anselm Grün

ESPIRITUALIDAD DESDE ABAJO

El diàleg amb Déu des de dins de la persona.

136 pàg. 1.350 ptes.

narcea, s.a. de ediciones
 Dr. Federico Rubio y Gall, 9 - 28039 Madrid
 Tel. 915 546 102 i 915 546 484 - Fax 915 546 487
 narcea@infonet.es www.narceaediciones.es

BENVINGUTS A BARCELONA

**Donem la benvinguda als
participants en la Trobada Europea
de Joves.**

Taizé 2000-2001, Barcelona

**Acollim-los amb la cordialitat que caracteritza
els ciutadans i ciutadanes de Barcelona**

Joan Clós

Ajuntament de Barcelona

Vaticà

església en el món

Sorpreses per al final del Jubileu

ROMA.— Nadal, la Nit de Cap d'Any i el dia de Reis seran especials a Roma: constitueixen el colofó a 379 dies en què han arribat a la Ciutat Eterna més de trenta milions de pelegrins dels cinc continents.

La Nit de Nadal el Papa celebrarà la missa per primera vegada a la plaça de Sant Pere, ja que s'espera una afluència de fidels enorme. Però aquesta celebració massiva de la Nit de Nadal no és l'única sorpresa al Vaticà en aquest període nadalenc. El 31 de desembre, la plaça es convertirà en l'escenari únic per viure el pas al nou any. A mitjanit, el Papa sortirà a la finestra de la seva estança per expressar la seva felicitació *Urbi et orbi* d'any nou. L'any passat ja havia ofert aquesta sorpresa, de manera que aquesta salutació papal en plena festa de la Nit de Nadal es podria convertir en una cita tradicional, transmesa pels canals de televisió de tot el món. Prèviament, a les 22.30, començarà una vetlla d'oració. El Jubileu conclourà amb un solemne *Te Deum* d'acció de gràcies, el matí del 6 de gener.

El 31 de desembre el Papa impartirà la benedicció «Urbi et orbi».

El 5 de gener a la tarda, a l'aula Pau VI, se celebrarà una festa concert amb la participació de molts nens, amb el títol «Bon aniversari, Jesús!», per celebrar els 2.000 anys del naixement del cristianisme. El mateix dia es tancaran les portes santes de les tres basíliques patriarcales: Sant Joan del Laterà, Sant Pau Extramurs

i Santa Maria la Major. El dia 6, a les 9.30 començarà la cerimònia de clausura de la de Sant Pere. El Papa serà el darrer a sortir de la basílica vaticana buida i tancarà solemnement la porta santa, símbol de l'any del gran perdó i conversió. Després presidirà la missa a la plaça. No hi haurà les tradicionals ordenacions episcopals. Els experts en litúrgia han proposat al Papa la realització de gestos que simbolitzin la difusió de l'evangeli, compromís que assumeixen els cristians al final del Jubileu.

Mons. Crescenzo Sepe, secretari del Comitè per al Jubileu, ha assenyalat que «el Jubileu ha anat més enllà de les expectatives, quant a la afluència de pelegrins i a la qualitat religiosa de la participació». Joan Pau II ha participat en tots els grans esdeveniments multitudinaris i en els Jubileus per categories, que, amb poques excepcions, s'han celebrat a l'aire lliure. La plaça de Sant Pere en moltes ocasions s'ha revelat insuficient per contenir la imponent afluència. (Zenit)

SIGNES D'AVUI

Catequistes i professors de religió

El terra encara mantenia la humitat de la pluja. Un sol esplèndid, amb la claredat d'una tardor que entra a l'hivern, va vessar a doll sobre Roma. Més de 7.500 catequistes i professors de Religió, entre milers de pelegrins, van assistir el 10 de desembre a l'eucaristia presidida pel Papa. Hi ha actes de Jubileu que poden semblar menors. Cal, no obstant, establir relacions per adonar-se del conjunt. A l'agost, dos milions de joves van convertir Roma en la capital mundial de la joventut. Aquesta joventut és un potencial enorme, però qui garanteix i qui s'encarrega de la seva formació cristiana? Aquí resulta fàcil recordar les paraules de Jesús: «La collita és molta i els obrers són pocs.» Els catequistes i professors de Religió tenen un paper crucial, tal com diu el cardenal Darío Castrillón davant la premsa: «El futur de l'Església depèn de la catequesi.» A les últimes dades de l'Anuari Estadístic de l'Església (1998) es comptabilitzen 2.298.387 catequistes.

Dues tasques s'imposen a la nostra consideració en el si de la comunitat cristiana: què podem esperar dels catequistes i professors de religió, i què poden esperar ells i elles de l'Església. Joan Pau II va subratllar alguns punts importants de la necessitat i del perfil de les persones compromeses en la transmissió de la fe a través de la catequesi i de l'ensenyança. Cal fer «tots els esforços necessaris per fer comprendre el missatge dels homes i dones del nostre temps, que no traeixi mai la veritat i la continuïtat de la doctrina de la fe». Després de proposar Joan Baptista com a model de catequista, va emfasitzar: «L'experiència de la fe sempre té necessitat d'un mediador, que alhora sigui testimoni.»

Mediació i testimoni, dos objectius units en el mateix afany. Va alertar contra la tendència actual de construir-se un cristianisme a la carta i va invitar a proposar amb valentia l'Evangeli de Crist per a tota persona de qualsevol edat, categoria, cultura i nació. Els catequistes i professors de Religió, uns des del voluntariat i d'altres des de l'exercici professional, necessiten el suport i el reconeixement de la comunitat cristiana, la formació teològica i humana per garantir una acció catequètica de qualitat, la consideració de les seves aportacions a les parròquies, etc. En el cas dels que aquesta tasca els implica un exercici professional cal un reconeixement jurídic i econòmic de la feina que realitzen. El tema dels professors de Religió ha estat actualitat. Ignoro, per la distància, si la seves justes reivindicacions han estat ateses, però si encara no és així caldria atendre-les.

Lluís Serra

PESSEBRES!

Arenys de Mar, Arenys de Munt, Badalona, Barcelona, Calella, Castellar del Vallès, Castellterçol, Centelles, Girona, Granollers, Lleida, Lloret de Mar, Mataró, Moià, Montblanc, Montcada i Reixac, Olesa de Montserrat, Olot, Palau de Plegamans, Parets del Vallès, Premià de Mar, Reus, Ripollet, Roda de Ter, Rubí, Sabadell, Sant Feliu de Llobregat, Sant Hilari Sacalm, Sant Joan Despí, Sant Pere de Riudebitlles, Sant Pere de Torelló, Sant Vicenç de Montalt, Sitges, Solius, Tarragona, Terrassa, el Vendrell, Vic, Vilanova i la Geltrú, Vinaròs.

HORARIS DE LES EXPOSICIONS

www.geocities.com/pessebres

Federació Catalana de
Pessebristes

i enguany no et perdis la

8a Biennal del Pessebre
Català

amb pessebres de tot Catalunya

a la Pia Almoina de Barcelona
fins al 17 de gener

CAPELLA DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES

La Fundació Can Cerdà informa que continuen les obres de la capella de la Mare de Déu de Lourdes a Can Cerdà, a la serra de Collserola, al km 4 de la carretera d'Horta a Cerdanyola (Barcelona).

Els que desitgin col·laborar, aportant el seu donatiu, poden fer-ho al compte de La Caixa-2100, agència 0822-90-0200824961 de Barcelona.

La Mare de Déu de Lourdes els ho agrairà.

O P I N I Ó

Per a molts, encara no és Nadal

Les missions es preparen per viure el Nadal.

L'anunci de la vinguda del Crist Salvador encara no ha arribat a milions d'homes i dones del món, sobretot al continent asiàtic, el més poblat de la terra i en el qual va néixer Jesús, ara fa 2.000 anys. Joan Pau II pot afirmar que la tasca missionera tot just es troba en els seus inicis, després de vint segles de cristianisme. Tot i que no han faltat mai missioners que, deixant la seva pàtria han anat enviats per l'Església a anunciar arreu la Bona Nova de Déu, encara resta una tasca immensa.

Nosaltres, per Nadal, ens alegrem, com els pastors de Betlem, perquè «a la ciutat de David ens ha nascut un Salvador, que és el Messies, el Senyor». La glòria del Senyor, però, no ha il·luminat moltes persones i pobles que encara caminen a les fosques, envoltades d'errors, supersticions, pors i de tota mena d'opressions. El salm que cantem a la nit de Nadal ens apressa, a tots els creients en el Crist, a cantar-li un càntic nou i a donar-lo a conèixer

arreu de la terra: «Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat, conteu a les nacions la seva glòria, conteu a tots els pobles els seus prodigis» (Salm 95).

Els pobles del món, no sols tenen necessitat de pa i llibertat sinó de Crist i del seu Evangelí. Pot haver-hi una persona més pobre que aquella que desconeix Jesús o l'ha oblidat? Quin regal millor podem fer per Nadal que no sigui el d'anunciar arreu, com els àngels, «glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor»? Nadal és, doncs, un crit a sentir-nos missioners de l'Infant de Maria aquí i arreu del món. Ell ha vingut a salvar tothom i ha confiat a les nostres febles mans portar aquesta Bona Notícia fins als límits de la terra. Mentre contemplem la pobresa i l'amor que brillen al portal de Betlem, diguem-li a Jesús: Senyor, què volem que faci perquè sigueu més conegut i estimat a tot el món?

Jordi Jorba

VATICÀ

Un arbre nadalenc austríac per al Papa

ROMA.— L'aveu que s'ha col·locat enguany a la plaça de Sant Pere del Vaticà per acompanyar les festes nadalenques prové de Caríntia, al sud d'Àustria, i ha fet un viatge de 800 quilòmetres. L'arbre fa uns 33 metres d'alçada i va arribar al Vaticà l'11 de desembre passat. Aquesta és una tradició que va instituir Joan Pau II el 1978 i en la qual ja han participat nombrosos països del centre i el nord d'Europa. (Zenit)

ISRAEL

Nadal trist a Betlem

BETLEM.— Enguany, el Nadal a Betlem estarà marcat per la por i la tristesa a causa de la violenta situació que viu Terra Santa. D'aquesta manera s'ha trencat el somni de Joan Pau II que els Llocs Sants esdevinguin l'altre pol de la celebració solemne del Jubileu. L'encarregat de la Custòdia Franciscana de Terra Santa, el P. Giovanni Battistelli ha explicat que «ens trobem en un estat d'ànim d'espera del Messies, com fa dos mil anys. Ens trobem en aquest estat d'espera i de patiment perquè Déu, que estima els homes, pugui il·luminar les persones que guien els destins d'aquest país». El P. Battistelli veu que en aquest final de Jubileu serà molt difícil celebrar el Nadal de manera solemne: «A Roma

se celebrarà solemnement. Aquí, a Terra Santa, no vindrà la televisió israeliana, no hi seran presents caps d'Estat. Celebrarem el Nadal com fa dos mil anys, amb humilitat. Tindrà lloc la missa del patriarca i hi haurà algun valent que vingui a celebrar aquest esdeveniment, però es farà en silenci.»

El custodi també ha dit que «els nostres convents, els nostres santuaris i les nostres esglésies no han estat tocats per la violència; en canvi, sí que s'han vist afectades les cases dels cristians». Pel que fa als grups de pelegrins, «fins a l'octubre hem tingut molts pelegrins, amb un augment del 50%. Ara, els pelegrinatges han estat cancel·lats. Hi ha algun grup, però són excepcions. Els santuaris estan buits». (Zenit)

ITÀLIA

Música per a l'Advent

ROMA.— L'associació italiana d'artistes cristians «El meu Déu canta a la Joventut» està fent diversos concerts musicals per «promoure i propagar cançons d'inspiració cristiana». Per als membres d'aquesta associació, «la música és un mitjà de comunicació de gran força. Creiem que a través de la música s'afavoreix la inserció dels missatges i els valors cristians en la cultura actual per mitjà d'un llenguatge modern». L'associació està formada per solistes i grups de cantautors de diferents realitats geogràfiques, socials i vocacionals, que evangelitzen amb la música i volen donar testimoni posant els seus talents al servei d'aquesta missió. Segons el president de l'associació, el P. Matteo Zambuto, són «molts els moments en la vida pastoral de les diòcesis i les parròquies en què cal donar testimonis importants i mostrar símbols específics». (ACI)

CERABELLA

zona industrial, A
ES 08181 SENTMENAT (BARCELONA)
Tel. +34.93.715.31.02 Fax +34.93.715.02.51

CERERIA ABELLA,
Sant Antoni Abat, 9
08001 BCN
t. 934 41 09 07 / fax. 934 41 70 47

CERERIA ABELLA,
Boters, 5 (Portaferriusa)
08002 BCN
t./fax. 933 18 08 41
NOC,
Comte Borrell, 41
08015 BCN
t. 934 42 93 28 / fax. 934 41 90 47

cerers
des de
1862

SANTA MARTA SERVEIS ASSISTENCIALS

Assistència en postoperatoris, malalts crònics, malalts temporals.

Companyia a gent gran, ajuda a domicili, desplaçament a la consulta mèdica.

Tenir cura de nadons.

Servei a les clíniques i domicilis particulars sense cap limitació d'horari. Teleassistència.

Infermeres, auxiliars de clínica, puericultores, vetlladores/ors.

Tel. 932 453 758 / 932 315 227

Espanya

L'Església condemna l'últim atemptat d'ETA

MADRID.— El 14 de desembre passat ETA tornava a copejar mortalment. La víctima era un regidor del PP a l'Ajuntament de Viladecavalls, Francisco Cano Consuegra. El regidor estava casat i tenia dues filles de 14 i 19 anys. Una bomba col·locada sota el seient del seu vehicle va causar unes ferides gravíssimes a Cano, que va morir al cap de poques hores de l'atemptat.

Els bisbes membres del Comitè Executiu de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) reunits a Madrid van conèixer, en sessió ordinària, la notícia de l'atemptat terrorista d'ETA.

Els membres del Comitè van expressar el seu pesar a l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Ricard M. Carles, quant a pastor diocesà de la víctima, present en la reunió en la seva condició de vicepresident de la Conferència Episcopal. Els bisbes van transmetre així mateix el seu condol a la família de Francisco Cano i als membres de la seva formació política.

Els prelatats, que van pregar pel descans etern de l'assassinat i van encomanar la seva família, en condemnar i deplorar aquesta acció terrorista, van tornar a fer seves les paraules pronunciades pel president de la CEE, el cardenal Antonio M. Rouco Varela, en el discurs d'obertura de l'última assemblea plenària, en què va afirmar: «El fenomen del terrorisme és, sens dubte, el problema més greu que tenim; atempta vilment contra el més sagrat i inviolable dels drets de la persona humana: el dret a la vida; contra la veritat i la llibertat de les persones i dels grups, i contra els fonaments de la convivència social. El terrorisme és la més gran de les negacions de la justícia i de la

caritat: una immoralitat gravíssima. No admet cap cobertura ideològica.» Francisco Cano era l'únic regidor del PP a l'Ajuntament de Viladecavalls, localitat propera a Terrassa, lloc que ocupava des del 1995. El regidor era lampista de professió i natural de La Carolina (Jaén).

Els parlaments català i andalús van suspendre les seves sessions després de conèixer l'atemptat patit pel regidor popular. (C.C.)

Cano era l'únic regidor del PP a Viladecavalls.

Campanya de Nadal «Cooperants en missió humanitària»

MADRID.— Per cinquè any consecutiu, Fundació Telefónica ha posat en marxa la campanya Nadal 2000-2001 «Cooperants en missió humanitària». Aquesta campanya consisteix en un programa de trucades de franc als cooperants espanyols que desenvolupen tasques humanitàries a l'estranger. Enguany la durada de la campanya arriba fins al 9 de gener. Per desenvolupar aquest projecte, Fundació Telefónica compta amb la col·laboració de les principals organitzacions no governamentals agrupades a la Coordinadora d'ONG per al Desenvolupament i les diferents organitzacions missionals com les Obres Missionals Pontificies, la Comissió Episcopal de Missions i l'Institut Espanyol de Missions Estrangeres. Fundació Telefónica, a través d'Atento, empresa del Grup Telefónica, habilita el número 900 123 500 al qual el familiar directe pot trucar totalment de franc. En aquest número s'ha de facilitar el nom del familiar, el dia i l'hora en què es desitja concretar la comunicació. L'horari d'atenció al públic d'aquest número és de 9.00 a 19.00, de dilluns a diumenge. Posteriorment i a través de les operadores del Servei d'Operació Internacional de Telefónica d'Espanya, es portarà a terme la conferència, també gratuïta, en el dia i l'hora assenyalats en horari ininterromput de 24 hores. (C.C.)

Nadal en el Tibidabo

Missa de Gall

es celebrarà el dia 24 de desembre a les 12 de la nit
Horari de Misses del dia de Nadal a les 8, 10, 11, 12, 13, 17 i 19 hores
Rosari, Vespres i Benedicció Eucarística a les 18 hores

Museu d'Art Nadalenc «Mossèn Francesc Camprubí»

Amb motiu de les festes de Nadal podeu visitar el Museu d'Art Nadalenc del Tibidabo. Truqueu abans per telèfon 934 175 686

Vetlla Extraordinària de Cap d'Any

Dia 31 de desembre a les 23 hores

Missa i Vetlla d'Adoració al Santíssim

A les 22,30 hores sortirà de la plaça Lesseps, cantonada Pérez Galdós, un autocar amb destinació al Tibidabo. Tornarà al seu lloc d'origen acabada la Vigília, i cap a les sis de la matinada. Aquesta nit es podrà lucrar l'Indulgència Plenària del Jubileu

Adoració Perpètua

En el Temple del Sagrat Cor de Jesús del Tibidabo es fa Adoració davant al Santíssim Sagrament exposat dia i nit sense interrupció

Us invitem a participar una hora al mes

Truqueu-nos al telèfon 934 175 686

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

APADRINA UN MISSIONER

Amb la teva aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 28.200 ptes.** ☐
Àsia i Oceania: 39.100 ptes. ☐
Missioner ☐ **Missionera** ☐
(Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms

Adreça

Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu ☐

Domiciliació bancària ☐

Titular Data
Entitat Oficina DC Compte

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA
C/Puiggarí, 5 · 08014 Barcelona · Tel.: 934 905 988 · Fax: 934 902 035

ELS PASTORETS DEL VENDRELL

TOT VN ESPECTACLE

Són els Pastorets de Catalunya !

Teatre la Lira

36 anys al servei de la cultura i de les tradicions - OBRA: Entre el bé i el mal... el Nadal!

DIES:

Gener: 14, 21 i 28
Febrer: 4 i 11

HORARI:

Les representacions comencen
a les 5 de la tarda

PREUS: Butaca única 1.500 ptes.

Bonificació per a grups

Bonificació especial grup de jubilats

Per a més informació i reserva de localitats:

Telèfon: 977 660 292 / 977 662 993 - <http://www.megaiweb.com/pastorets-del-vendrell/>

E mail: Pastorets.del.vendrell@megaiweb.com

**El 10% de la recaptació total de la taquilla
es destinarà a una finalitat benèfica**

VENDA DE LOCALITATS: A TOTES LES OFICINES DE CAIXA CATALUNYA
SERVEI DE TEL-ENTRADES 902 10 12 12 (les 24 hores)

Carta Dominical

Amb la mirada fixa en el Verb encarnat

Ricard M. Carles

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Som a les portes del Nadal del Gran Jubileu en què commemorem els 2.000 anys de l'Encarnació del Fill de Déu en les entranyes de la Verge Maria. Aquest Nadal, per a tots els fills i les filles de l'Església i per a tots els cristians, és una oportunitat per fer realitat en la vida de cadascun de nosaltres aquelles bellíssimes paraules amb què el papa Joan Pau II inicia la butlla de convocatòria del Gran Jubileu: «Amb la mirada fixa en el misteri de l'Encarnació del Fill de Déu, l'Església es prepara per travessar el llindar del tercer mil·lenni.»

Amb la mirada fixa en el Verb encarnat. És una

invitació a la contemplació. És una invitació a acollir el Crist, del qual sant Joan de la Creu ens diu que és el gran do del Pare al món. És una invitació a viure l'agraïment per aquest do, sense que ens en distreguin les fascinations d'un consumisme que ens aparta de l'essència de la celebració cristiana del Nadal.

Aquest és el meu doble desig en aquest Nadal del Gran Jubileu: que Crist sigui acollit per nosaltres com a revelació del misteri de Déu i que Crist sigui acollit també com la revelació de la vocació de l'home. «La paternitat de Déu i la filiació de Jesús estan en estreta correlació —escriu el teòleg pare Ladaria. Perquè Crist ha viscut en filiació, ens ha revelat Déu com a Pare i s'ha mostrat a si mateix com el Fill de Déu.» I desitjo també remarcar aquestes altres paraules: «L'Encarnació ens mostra la veritat darrera de l'ésser de l'home, la relació fonamental i interna entre el Logos i la naturalesa humana.» Per això, he escollit per a la meua felicitació nadalenca d'aquest any un pensament de Pascal que es refereix al fet que Crist revela a l'home la seva vocació i dignitat.

Que la Verge Maria Mare de Déu, que amb la seva disponibilitat va fer possible el misteri de l'Encarnació del verb, i que per un do admirable del Crist ha esdevin-

gut també Mare de l'Església, ens ajudi a acollir el Crist en aquest Nadal de 2000 amb un esperit contemplatiu i a lloar el Senyor amb un cor joiós i agraït.

A tots, sant Nadal de l'any 2000!

«Nosaltres no solament no coneixem Déu si no
[és per Jesucrist,
sinó que tampoc no ens coneixem a nosaltres
[mateixos.
Nosaltres no coneixem la vida, la mort, si no és
[per Jesucrist.
Fora de Jesucrist no sabem el que és
ni la nostra vida, ni la nostra mort, ni Déu, ni
[nosaltres mateixos.»

(B. Pascal, *Pensaments*)

Sant Nadal de cloenda del Gran Jubileu de l'Encarnació del Fill Unigènit de Déu, nascut de la Verge Maria ara fa dos mil anys.

Nadal de l'any 2000. Gran Jubileu dels 2.000 anys de l'Encarnació del Senyor.

Paraula i vida

Nadal Jubilar

Lluís Martínez Sistach

Arquebisbe de Tarragona i Prímat

Celebrem el Nadal del Jubileu dels dos mil anys de la Redempció. L'Església exulta de goig amb motiu del bimil·lenari del naixement de Crist. Mentre s'apropa el tercer mil·lenni de la nova era el pensament, es remunta espontàniament a les paraules de l'apòstol Pau: «Quan arribà la plenitud del temps, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona.»

El cristianisme comença amb l'encarnació del Fill de Déu. Aquí no és sols l'home qui cerca Déu, sinó que Déu es fa realment present, per tal de parlar d'ell mateix a l'home i per indicar-li el camí pel qual podrà arribar a Ell. En el nadó de Betlem Déu no solament parla a l'home, sinó que el cerca. Aquí rau el punt essencial pel qual el cristianisme es diferencia de les altres religions, en les quals s'ha expressat la recerca de Déu per part de l'home.

Si Déu ve a la recerca de l'home, creat a la seva imatge i semblança, ho fa perquè l'estima eternament i vol elevar-lo a la dignitat de fill adoptiu. El misteri de Nadal s'expressa en aquesta antífona de vespres: «Oh

admirable intercanvi! El Creador dels homes s'ha volgut fer home i ha nascut d'una verge; compartint la nostra humanitat ens ha fet el do de la seva divinitat.» Sant Agustí ens diu que «Déu s'ha fet home perquè l'home arribés a ser Déu». El Verb va assumir el que era nostre per donar-nos el que era seu.

Nadal és el misteri de l'amor infinit de Déu envers tota la humanitat. Jesús va néixer en la humilitat d'una establa, en una família pobre. Els primers testimonis del seu adveniment són uns senzills pastors. En aquesta pobresa es manifesta la glòria del cel, tal com els àngels cantaran en aquella nit venturosa. Aquest és l'estil de Déu en la seva recerca dels homes i de les dones d'avui i de sempre.

En la pobresa i humilitat de l'establa arribava la plenitud dels temps per a tota la humanitat. El fet que el Verb etern assumís la condició de criatura confereix a allò que s'esdevingué a Betlem fa dos mil anys un singular valor còsmic. Joan Pau II afirma que «gràcies al Verb el món de les criatures es presenta com un cosmos, és a dir, com un univers ordenat. I és que el Verb, encarnant-se, renova l'ordre còsmic de la creació». Perquè, com recorda l'apòstol Pau, Déu «ha volgut unir en el Crist totes les coses, tant les del cel com les de la terra».

Nadal invita al recolliment, al silenci i a la reflexió. El misteri de Nadal ens dona l'estel que ens condueix a trobar resposta davant el misteri de l'home. És clar el Concili Vaticà II amb aquestes paraules: «És ben

veritat que el misteri de l'home només s'aclareix de debò en el misteri del Crist Senyor. Crist, en la mateixa revelació del misteri del Pare i del seu amor, manifesta plenament l'home al mateix home i li fa conèixer la seva altíssima vocació.»

El Nadal del Jubileu ens mena, amb una actitud d'agraïment, cap a Jesucrist, que és l'home perfecte que ha tornat a la descendència d'Adam la semblança divina, deformada pel pecat.

Adoració dels Reis (segle XVII). Oli sobre tela - 140x96 cm, d'autor desconegut. Casa Carles (Biblot de Girona). La restauració d'aquest quadre és fruit d'un acord de col·laboració entre el Biblot de Girona i la Fundació Caixa Penedès.

Bon Nadal i Feliç 2001

...i tot en Vós. Tants de cors, i una Mare;

I Un sol infant entre tots; i a l'estiba

De tants de reis, Una corona viva;

Un Arbre al cim, brogent, que res no assola,

I ombra la llar de tots quan l'Hora arriba,

I en astres, fars i esguards, Una llum sola.

J. V. Foix

Fragment «D'onze Nadals i un cap d'any»

*(II, El Port de la Selva, Nadal 1949)**

Pietat per Nadal!

Us presentem un article de Raul Follereau que ens ha fet arribar una lectora, Rosa Ribes. Es tracta de *Pitié pour Noël!*, un text nadalenc que es va publicar a la revista *Mission de la France*. La seule vérité c'est de s'aimer.

D'aquí a pocs dies **NADAL**,
PENSEU EN EL VOSTRE GOS!

Aquest és l'anunci que he llegit a l'entrada d'un gran magatzem on n'hi havia també molts d'altres:

Ve Nadal, penseu en l'ornamentació de la casa.

Penseu en el vostre vestit de festa.

Penseu en la preparació de plats exquisits.

Penseu en els obsequis que us cal fer.

Penseu que us cal tenir els peus ben àgils per al ball que hi haurà.

Penseu en el vostre menú de moltes estrelles.

Us oferim cent consells perquè obtingueu un Nadal ben reeixit, amb tot el que us cal per vestir la taula i donar-hi un to d'importància.

Penseu que el vostre gos serà feliç amb un abric ben folrat, un llit amb baldaquí que no saltres us oferim. Penseu-hi.

Penseu...

La vostra bellesa, la vostra casa...

I el vostre Déu?

No cal, això són coses ja passades. Els capellans sempre fan igual.

Però jo us dic ben fermament:

Els cristians als quals pertany el NADAL hem intentat aquí i allà proclamar i suggerir un Nadal que sigui Nadal.

Vaig llegir al diari *Le Courrier de Gagny* la següent informació: enfront d'un cartell que deia «Passeu un Nadal cristià» es van parar uns joves amics. Un d'ells tot rient diu als altres: «Ja hi som, els capellans sempre fan el mateix, volen posar la religió a tot arreu!»

Quina tristesa llegir això. Tens una gran tristesa, més que altra cosa.

Jo cridaria a plena veu. Si l'estrella no us guia tota la Nit de Nadal, quedeu-vos a casa i calleu.

Prou dels vostres sorolls estridents, de les vostres tonteries, dels vostres crits de trinxeraire.

Prou d'aquestes propagandes de Nadal que sota aquesta coberta hi ha unes figuretes femenines que voldrien ser provocatives... i són tan tristes, tan pobres.

Per a les vostres festivitats, els vostres «cotillons», les vostres exhibicions, sense sentit, ja teniu la nit de Cap d'Any, que s'ha fet per a això.

L'infant és a punt d'arribar. (Pessebre exposat a l'església de Santa Maria de Montalegre)

Grans i petits no es perden les fires nadalenques. (Foto: Juan Lafita)

Tingueu, si no la bondat, almenys el pudor d'esperar una setmana, però deixeu el Nadal.

Nadal és per a la joia en família, entre amics, amb un únic fervor i una mateixa esperança.

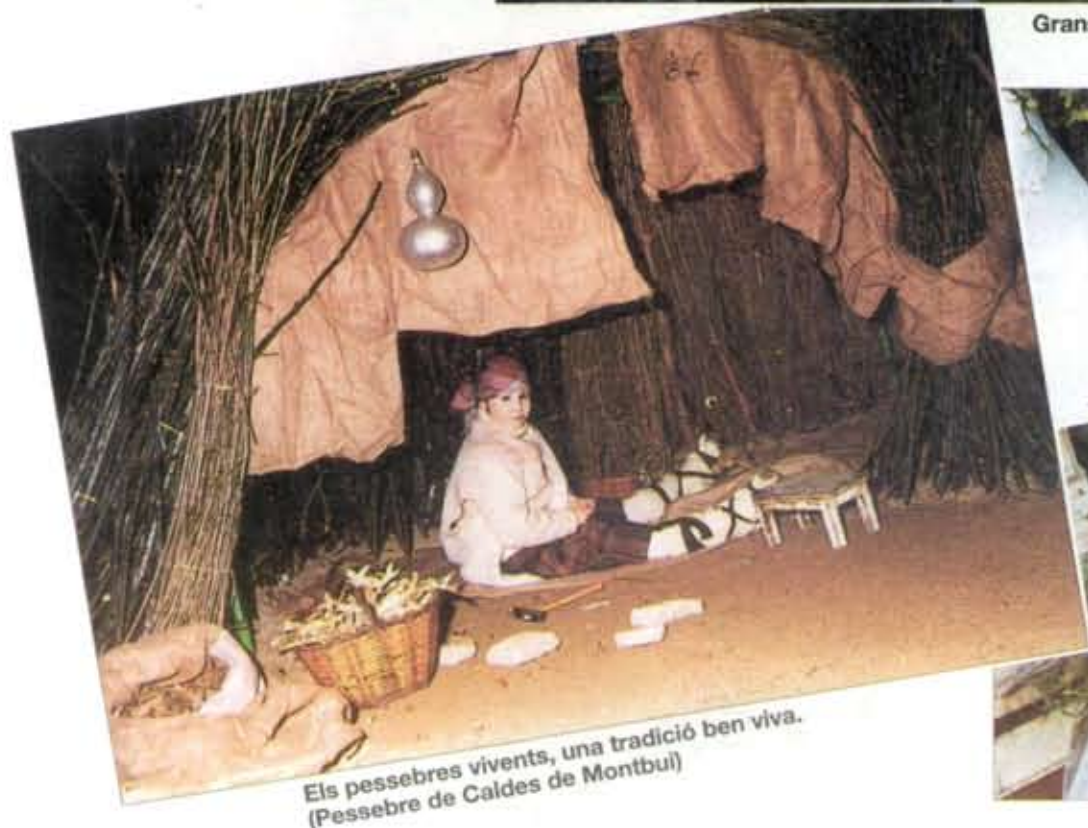
Deixeu-nos Nadal amb el seu missatge, la seva dolcesa, el pessebre, les figures, els pastors i els nens que s'adormen somniant l'Infant que vindrà a visitar-los, el petit Pobre que nasqué aquest dia i dona l'amor que ha de trasbalsar el món.

Tanqueu, per un dia, les discoteques de nit.

Les esglésies són obertes de bat a bat.

Silenci. Deixeu les vostres estridències histèriques. Silenci. Toquen les campanes.

PIETAT PER NADAL!

Els pessebres vivents, una tradició ben viva. (Pessebre de Caldes de Montbui)

Per Nadal, no pot faltar el vesc. (Foto: Juan Lafita)

«Alegra't, ciutat de Sió, crida de goig, Jerusalem! Mira el teu rei que arriba, just i victoriós» (Za 9,9). (Pintura a l'oli del llibre «¡Feliz cumpleaños! Emmanuel», de sor Maria José Aranguren, del monestir de Santa Clara de Palència).

Ara fa 2.000 anys...

•Pel llarg camí de Natzaret a Betlem anaven alternant-se l'oració i el diàleg amorós dels dos esposos, que complien tan rebé la voluntat de Déu. Arribats a Betlem tot era bellugueig de gent de tota classe i condició que havia envaït tots els hostals, llocs de familiars i cases d'amics fins la del cosí Josuè.

—Maria, no hi ha lloc a l'hostal i la casa del cosí està plena.

—Confiem, Josep! Cal adorar Déu en tot. Ara reposem un xic, asseguts en aquesta pedra, pregarem i menjarem un mos de pa. Fas cara de cansat. (...)

•Oh, Nit Lluminosa! Déu Creador de cel i terra neix a l'establia, amb un bou i una mula, amb unes palles per lletet. Però amb l'amor més gran de la seva mare, la més Pura i Immaculada que no n'hi haurà cap més com Ella. I amb Josep, l'home sant i cast. Tots dos queden endiosats i aclaparats al mateix temps, tot escoltant l'harmonia dels àngels que anunciaven la Pau als homes de bona voluntat. Aquella Pau que feia segles havien anunciat els profetes. Aquella Pau que tota la humanitat tant necessita, per poder capir la Bona Nova que Jesús va portar.

—Maria, se sent un gran aldarull de gent que s'apropa cap aquí, qui deuen ser?

—Deixa'ls entrar, Josep, són gent senzilla que vénen a adorar el rei del cel i terra, i el nostre filllet que acaba de néixer.

—Entreu, bona gent, i mireu quin prodigi de Fill i de Mare!

—Sí, adorem aquest Infant que és Fill de

l'Altíssim, el Messies, el Senyor! (...)

•Els pastors un xic temorencs, oferiren l'Infant les seves ofrenes senzilles, però de cor.

—Gràcies pels vostres dons i regals. Us preguem que feu sempre obres dignes de Déu en la senzillesa i l'amor.

—Maria, mira que diu en Zacaries, el majoral dels pastors, que té una casa a Betlem i que serà feliç si volem anar-hi, fins que puguem tornar a Natzaret.

—Que Jahvé el beneeixi i recompensi! (...)

•Els pastors marxaren del portal o cabana amb el cor esponjat de tendresa i amor i encara que no entenien tot el que veien i sentien, se sentien els més feliços i contents. Eren els pobres de Jahvé, dels quals Déu s'hi complau.

Després de vuit dies d'aquella nit inoblidable, Josep va circumcidat el Nen i li posà el nom de Jesús, tal com l'àngel li havia dit: Salvador dels homes i dones de totes les generacions.

També una mags o savis de l'Àràbia, van anar a adorar el Rei de Cels i Terra, i li van portar ofrenes d'or, encens i mirra essent guiats per una estrella i sobretot, guiats per la Fe, que els va fer recórrer el llarg camí, fins a la casa on van trobar el Nen a la falda de la seva Mare, fent-li homenatge.

(Fragments de *Diàlegs de Maria i Josep*, de la Gna. M. del Carme Massana, del monestir de clarisses Divina Providència d'Olot)

LES CAMPANES DE LES GRANS SONORITATS DEL CENTRE D'EUROPA

Monestir Estibalitz-Àlaba
Monestir de Poblet
Monestir de Ripoll
Monestir de Silos
Monestir de Texeda-Conca
Centre Abraham-Vila Olímpica
Campana olímpica (Montjuïc)

Mn. David Compte, vicari de Manlleu a la foneria Bachert al peu d'una campana destinada a Sant Miquel d'Hamburg (9.000 kg)

Igualada-Sta. Maria
Igualada-Sda. Família
Manlleu-Sta. Maria
Montferri-Santuari Montserrat
Santa Coloma de Queralt
Sant Julià de Vilatorrada
Etc.

A. BACHERT GmbH — HEILBRONN (ALEMANYA)

FONEDORS DE CAMPANES DES DEL 1725

Contactes a Catalunya: Gaspar Vilarrubias i Codina
Ramon Brunet i Cortès

Tel. Fax 938 030 916
Tel. 938 034 183

ITINERARI D'INICIACIÓ CRISTIANA PER A ADULTS

Primera etapa

ENS SENTIM ACLAPARATS
PEL MAL

ACOLLIM I ESTIMEM LA VIDA
DEU ES VIDA

ABRAHAM
ESCOLLA DEU, ES POSA EN CAMÍ,
ESCOLLE L'AMIC DE DEU

JESÚS DE NATZARET, L'ENVIAT
DE DEU
L'ENVIAT PER A TOTA LA HUMANITAT

El Departament d'Adults del SIC
ha presentat un material
per a les trobades de catequesi d'adults.

Reproduïm la presentació que en fa
el bisbe president, Mons. Xavier Salinas.

«La situació de tants batejats que han perdut el sentit de la fe, o que fins i tot ja no es reconeixen com a membres de l'Església i que viuen com si Déu no existís, requereix una nova evangelització, que es realitza a través del primer anunci de la fe i d'un procés catequètic d'iniciació, gradual i fonamentador, orgànic i sistemàtic segons la dinàmica catecumenal» (PGPC 50).

Aquesta valoració de la nostra situació socioreligiosa està a l'origen d'una iniciativa pastoral que impulsa el Departament d'Adults del SIC per donar resposta a la situació de molts adults de les nostres parròquies que necessiten una nova proposta de la fe. Aquesta iniciativa pastoral és un camí de formació que té com a punt de partida el primer anunci de la fe, perquè es tracta de desvetllar de nou el sentit de Déu en el cor dels homes, d'acompanyar un itinerari de recerca que els porti a superar els malentesos respecte a la fe cristiana, d'ajudar-los a escoltar de nou l'Evangeli, tot descobrint d'una manera amable el seu significat salvador.

En aquest sentit, el present document i els materials que l'acompanyen són uns primers instruments de treball per a portar endavant una pastoral evangelitzadora dirigida als adults, precisament a aquelles persones que

tenen més responsabilitat en la societat, que poden viure l'Evangeli d'una manera més plena i que són punts de referència per als més joves. Tot això demana una nova consciència evangelitzadora de les comunitats cristianes perquè, en l'actual situació, els adults han de ser l'objectiu prioritari i fonamental. Les comunitats parroquials poden trobar en aquesta proposta un instrument útil per a encetar un camí d'evangelització amb els adults, i així respondre a la nostàlgia de Déu que hi ha en molts d'ells. En molts casos el fet que els pares acompanyin els fills en la seva catequesi és tota una oportunitat per a convidar-los a fer també ells un camí de creixement en la fe.

El present itinerari és una eina útil per a suscitar la fe. Vivim en un món en el qual molts consideren el cristianisme com a cosa sabuda i, de vegades, ja superada. Per això aquest material vol promoure la recerca, vol suscitar el diàleg, l'intercanvi, més que oferir molta informació sobre el fet cristià. L'evangelització del futur es farà de tu a tu, també en petits grups, perquè es tracta de suscitar una resposta personal, segons el ritme de cadascú. «En el fons, hi ha una altra manera de comunicar l'Evangeli que no sigui la de transmetre a un altre la pròpia

experiència de la fe?» (EN 46). Això fa que aquest instrument de treball necessiti, per a ser realment útil, testimonis de la fe que es comprometin a proposar-la als altres, tot acceptant el repte del diàleg i del propi qüestionament que els altres, des de la seva situació, poden fer. En realitat, aquesta eina de treball només serà útil en aquelles comunitats parroquials que tinguin una consciència viva que no podem guardar silenci davant tants adults que viuen la fe d'una manera dèbil o que, simplement, no troben en nosaltres una resposta significativa de sentit de la vida i d'orientació moral.

Presento amb molta esperança aquest itinerari i els materials que l'acompanyen, que han estat treballats amb molta cura pel Departament d'Adults i que es vol posar en mans d'aquelles comunitats cristianes que volen trobar un camí concret per a respondre a la qüestió central de com introduir de nou en la vida cristiana els adults. Una difícil missió, si no hi ha una comunitat que assumeixi aquesta responsabilitat, i que demana la col·laboració decidida i pacient de preveres i catequistes, especialment qualificats per a aquesta tasca.

Xavier Salinas Viñals
Bisbe president del SIC

opinió

Zoom

Ja fa dies que els carrers estan vestits de Nadal, amb arbres, llums i firetes. També formen part d'aquest ambient nadalenc les ganes de fer alguna bona obra donant diners o regals als necessitats, sobretot als més menuts. Aquesta és, de llarg, l'època de l'any en què es recullen més donatius. Aquesta generositat sobtada vista fredament desconcerta una mica, però ja sigui sincera o fruit d'una necessitat expiatòria, encara podem dir que enmig del màxim consum anual (amb unes xifres que val més no retenir) per Nadal s'aconsegueixen miracles. (E.B.)

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

La imatge del Nen Jesús més famosa del món

Milions de fidels veneren durant l'any i, especialment durant les festes de Nadal, la imatge del Nen Jesús ajagut en un pessebre, obra d'un català, el barceloní Francesc Rogés.

La imatge que actualment es porta amb solemne processó a la cova de Betlem la nit de Nadal i, que resta exposada a la devoció dels fidels fins al 5 de gener, és d'origen català. Fou encomanada pel pare Gavino Montoro, franciscà, custodi de Terra Santa, a l'acreditada casa Vda. Reixach de Barcelona l'any 1920.

S'havien preparat diversos models o dissenys. L'única diferència era la posició de les mans: beneint, juntes, allargades, creuades, etc. El model escollit fou la de l'Infant Jesús amb les mans juntes, ajagut entre la palla, que és la que es venera actualment. A la sagristia de l'església de Santa Caterina de Betlem, tocant a la capella de la gruta, es conserva un document que acredita els noms dels mecenes. Diu així: «Donatiu de la imatge del Nen Jesús dels esposos Josep Planas i Taulet i Teresa Cuspineda de Planas, a l'església de Santa Caterina de Betlem. Barcelona, 25 de desembre del 1921.»

És cèlebre també l'estàtua del Nen Jesús de Praga de procedència espanyola. A mitjans del segle XVI, la talla va ser portada a la capital txeca per Maria Manríquez de Lara i donada al convent de carmelites de Praga, on es va salvar de la seva destrucció durant la dominació comunista.

Hi ha encara altres estàtues famoses, com ara, la d'Aracoeli a Roma, les de Palena, Abruzzo i Brèscia (Itàlia) que daten de mitjans del segle XVII.

Amb tot, la més cèlebre internacionalment és la primera, que és venerada a la cova de Betlem per milers de pelegrins quan visiten Terra Santa per Nadal. Com he dit, és de la firma Vda. Reixach, de Barcelona. Segons informa aquesta firma comercial, de l'original se n'han fet milers de reproduccions en fusta, ceràmica i altres elements, així com reproduccions a tot color en estampes, postals, calendaris i nades.

La figura bellament expressiva i somrient d'aquest Nen Jesús ajagut sobre quatre palles ha resistit milers de felicitacions extravagants, àdhuc algunes d'irreverents, que s'exhibeixen i es venen aquests dies a les tendes dels carrers. El Nen Jesús s'ha guanyat l'estimació de tothom, potser perquè la imatge d'un Déu fet infant commou els cors més freds, i potser també perquè en el rostre d'un nen petit no hi ha mentida, ni hipocresia, ni rastre de maldat.

Els ulls vius i les mans acollidores d'un infant ajagut entre la palla són el reflex de la mirada de Déu Pare que es va fer carn en la història i va beneir tots els homes i les dones de bona voluntat.

Estic segur que la mare santa Clara hauria escollit la imatge de can Reixach per adorar contemplativa l'Infant Déu. Fixeu-vos què diu: «Si un Senyor tan gran, fent-se carn en una verge, volgué aparèixer com un home qualsevol, és just que exultem d'una gran joia i d'un goig immens. Oh admirable pobresa de l'Infant Déu ajagut entre palles en un pessebre!»

Notes insignificants

Germà Adrià

La nit de Nadal

Estimada Mare de Déu, en aquest quart diumenge d'Advent ja és la nit de Nadal.

A totes les esglésies i, a molts altres llocs, ja han preparat el pessebre que, per cert, no té les «comoditats» del teu pessebre primitiu.

Hi ha una cova, un ase, un bou, les cabretes... i el teu Nen estàtic que ofereix un somriure. I també hi és Josep.

Maria, obre de bat a bat les portes de totes les esglésies. No permetis que es tanquin durant tota la nit. Encén tots els llums. Fes que toquin tots els orgues amb els àngels invisibles com a organistes.

Encén les estufes perquè les esglésies convidin a quedar-s'hi tota la nit.

I, com en el teu Nadal autèntic, envia els àngels a buscar els predilectes del teu Fill, els pobres. Els rics ja hi aniran després. Així ho vas fer: primer, els pastors que dormien al ras; després els mags o els reis que venien en caravana.

Envia els àngels. Que primer facin entrar els captaires habituals de cada església i que després recorrin tota la ciutat i s'aturin als portals, als racons on els pobres dormen al ras i que despertin tots aquells que dormen als caixers automàtics. I que els àngels, guiant-los amb la seva resplendor i els seus cants, els condueixin a l'església més propera.

Que tota la ciutat vegi la predilecció que distribueixes als pobres.

Els no podran portar-te ni regals ni joguines per al Nen. No podran portar-te ni ovelles, ni llet, ni pells. Potser poden oferir una cigarreta o una mica de vi a sant Josep.

Així, Maria, deixa que les esglésies s'omplin amb les persones que potser hi entren poc, que no s'atreveixen a fer-ho; que no entenen res del que hi passa; que no comprenen el llenguatge que s'hi fa servir. Deixa que ocupin els primers llocs al costat del pessebre.

I que el Nen, als teus braços, els somrigui. I sigui Ell qui els ompli de regals, perquè els pobres potser no n'hi portin cap.

Que puguin cantar les seves nades, aquelles que recorden de quan eren nens.

Envia també els teus àngels a les residències pobres; que passegin els avis en les cadires de rodes; que vagin als hospitals i als albergs; que pugin als pisos pobres on viu gent rellogada; que visitin les pensions barates.

I que les teves esglésies s'omplin dels pastors, dels pobres d'avui, durant tota la nit.

Que aquest any, les esglésies no siguin coves de silenci, ni de pietat quieta, ni de pregària individualitzada o participada per ofici.

Que les teves esglésies no tanquin durant tota la nit.

I deixa que els pastors hi entrin i en surtin i riguin també al carrer.

Que el teu Nen els digui amb afecte, que d'ells és i serà la glòria. Que el teu Nen doni pau als seus cors i pau entre ells, perquè durant el Nadal no hi hagi baralles, ni enveges, ni extorsions.

Maria, feliç nit amb els teus pobres, amb els teus pastors.

I deixa que Josep rigui, fumi i begui amb ells. I deixa que tots els altres que anem a la Missa del Gall sapiguem respectar i compartir l'alegria dels teus pastors.

Punt de vista

Ignasi Viladevall Padrosa

Llicenciat en Químiques

Agnosticisme

«Vaig anar a un col·legi religiós i per tant sóc agnòstic» és l'opinió d'un home de món. «Sóc racionalista i agnòstic» és l'opinió d'un científic. Ambdues han aparegut en entrevistes publicades a la premsa i amb pocs dies de diferència i en totes dues es manifesta un intent de justificació per part dels interessats. Per desgràcia, no es tracta pas de casos aïllats ja que la premsa, la ràdio, la televisió ens presenten opinions semblants de personatges prou heterogenis per la seva formació, professió i representativitat en el món, en la ciència o la política.

No cal pas dir el rebuig instintiu que produeixen aquestes opinions per als qui pensem i intentem actuar en cristià, tan contràries a la nostra manera de pensar i que fins i tot, depenent del subjecte que ho manifesta, diré que fins i tot fereixen. Però ben mirat serveixen com a motiu de reflexió, reflexió que es pot dirigir cap a molts aspectes. Seria interessant en primer lloc, fer un seguiment de la trajectòria dels qui professen aquestes idees, com per exemple veure quins altres ambients han respirat o quines dosis d'esnobisme els poden imbuir, perquè s'ha de reconèixer que la manca de fe actualment es porta, i fins i tot, es llueix. Aquí crec que hi val referir un cas que ha aparegut també a la premsa. Deia que un home de religió islàmica en portar el seu fill a un col·legi regentat per religiosos, va pregar que no li canviessin les creences del seu noi. La resposta del pare que l'atenia va ser: «No es preocupi, que a l'escola n'hi haurà almenys un que creurà en Déu.» Si bé es pot tractar d'una notícia tendenciosa de la premsa com sovint sol passar en els temes religiosos, val a dir que desgraciadament té el seu fons de veritat.

Analitzant tan sols superficialment aquestes expressions la primera cosa que se m'acut, és la falta de lògica en el raonament que pel fet d'haver anat a un col·legi religiós se segueixi un agnosticisme. Es dona el cas que jo he anat a un

col·legi religiós i entre els meus companys d'estudi, sí que n'hi ha algun que es manifesta agnòstic. Per tant, la relació col·legi religiós-agnosticisme no és pas generalitzable. El que sí que és generalitzable és analitzar l'ambient en el sentit més ampli, que ha envoltat uns i altres, bàsicament amics i família.

És força freqüent que un científic es proclamï ateu o bé agnòstic com una expressió menys agressiva si és possible. Afortunadament, hi ha molts i grans científics que fins i tot proclamen, gairebé amb valentia, la seva fe. En els primers, diria que l'arbre no els deixa veure el bosc. En el món actual es tendeix tant a l'especialització i, al mateix temps, a un aprofundiment en un tema concret sobre el qual pot dir-se que ja no es troben secrets, que provoca un aire d'autosuficiència que porta, sovint, a menysprear-ho tot o tothom. Pot ser un atreviment per part meua exposar opinions tals, però hi veig una certa lògica corroborada per algunes experiències personals.

Deixant de banda unes, diguem-ne, justificacions d'aquestes conductes a què ens referim, en molts casos vénen provocades per situacions acomodaticies sobre conductes personals que adoptant aquestes postures es creuen excusats de qualsevol culpabilitat. Aquí hi pot entrar, a més, aquest passotisme pràctic tan freqüent en l'actualitat, com també un esnobisme, com ja hem indicat al començament.

Ben mirat, tots aquests comentaris els rellisquen a les persones que realment els protagonitzen, i ben mirat també, tot el que podem dir per molt raonat que sigui, no els arribarà pas als, diguem-ne, interessats. Llavors, per què perdre el temps en aquests raonaments a la pràctica inútils? No hi estic d'acord. En primer lloc, per als creients, obra com a

Jesús s'apareix als deixebles d'Emaús i els diu: «Feixucs d'enteniment i de cor» (Lc 24,25).

revulsiu davant de tanta indiferència. I respecte als no creients, donat que una actuació directa sobre el tema ni la considero factible ni tan sols convenient, crec que únicament l'exemple i sobretot l'oració, poden actuar positivament. Sobre el poder de l'oració crec que a l'Evangeli hi ha un pas que ho il·lustra prou: quan els apòstols no poden treure un dimoni d'un posseït, Crist els increpa per la seva poca fe, però a continuació els aclareix que aquests tipus de dimoni sols es poden treure amb fortes dosis d'oració. El que no aclareix l'Evangeli és de quin tipus de dimoni es tracta, però bé podria assemblar-s'hi.

saber escoltar

«Pensaments» de Blaise Pascal

Pascal fou matemàtic, físic, filòsof i escriptor francès. Va néixer a Clermont-Ferrand el 1623 i el 1662 morí a la ciutat de París. Fou un científic precoç. Fins al punt que, a onze anys, escriví un tractat sobre els sons i, a dotze, s'inicià tot sol en la geometria. Va ser una gran personalitat en el camp de les ciències físiques i un notable pensador.

La seva vida conegué una segona conversió que l'abocà a dur una intensa vida cristiana. Els seus escrits són, en molts moments, radicals. I mostren l'interior del deixeble fervorós de Crist i de l'amorós fill de l'Església. Determinà d'escriure una *Apologia del cristianisme*. Tanmateix —sempre tingué poca salut— la malaltia se li agreujà i hagué de deixar els seus treballs d'estudis. Malgrat això intervingué en alguns assumptes difícils, però, cansat, decidí de dur una pietosa vida espiritual. La seva obra bàsica restà inacabada. Els amics, després de la seva mort, van classificar les seves notes i les publicaren amb el nom de *Pensaments*.

Aquests dies els he rellegit. Tot i que s'han de col·locar en la seva època, m'han tornat a impressionar. El llenguatge

ha variat, però moltes afirmacions pascalianes arriben a tocar el cor. Perquè parla obertament de Déu i l'home, de l'Evangeli i l'Església. Els tracta amb una lògica total, que quasi sembla ingènua. El lector acaba adonat-se que diu el que ha de dir i que hi ha una lògica de la fe. Lògica d'una revelació que és històrica.

Pascal tracta de l'home que cerca la felicitat en aquest món limitat i temporal. L'home es mou vers tal objectiu, però no el troba perquè, en realitat, està fet per a l'Infinit. Els humans, per més que es belluguin, es diverteixin i treballin no se senten interiorment plens. No han d'oblidar la dita agustiniana: «Ens heu fet per a Vós i el nostre cor està inquiet fins que reposa en Vós.»

L'home, ésser contradictori, que aspira a la felicitat i la certesa, i que roman en la incapacitat de trobar-les, segons els *Pensaments*, ha d'arribar a aquesta conclusió lògica: la felicitat no es troba ni dins ni fora de nosaltres, es troba en Déu i dins i fora de nosaltres.

Joan Guiteras i Vilanova

a propòsit de...

Nadal

Escric aquestes línies poc després d'haver proclamat a la missa que cal preparar el camí al Senyor, cal suplir les mancances i extirpar orgulls. Cal ser coherents i imitar el Baptista en la seva austeritat. Joan va ser un home impertinent i incòmode per a la gent del seu temps i hauria de ser-ho també per a nosaltres, però hem tapat el seu testimoni irritant, celebrant el seu dia amb grans revetlles. I avui, en temps d'Advent, potser hem ofegat els seus crits adornant els recintes amb corones decoratives. Des de fa dies, al bell mig d'una de les esglésies on celebri missa, he col·locat la cova del pessebre. Es tracta de la tradicional construcció de suro. No té ni l'estrella ni tan sols la molsa, però el que xoca més és l'absència de les figures. En cada celebració dic el mateix: el forat buit reclama alguna cosa, col·locat sense il·luminació, sense vida, sense el Nen Jesús, és un destorb que desentona en el conjunt harmònic del recinte. Serà així fins a la nit de Nadal. Ha de ser un símbol exigent. El nostre interior també està desocupat? La brutícia envaeix la nostra intimitat? No hi ha res que adorni el nostre ésser i la nostra existència més genuïna? Som un destorb en els plans de Déu?

Ja vaig parlar l'any passat del que ara faré referència. N'hi ha que em pregunten: amb qui soparà la nit de Nadal? Dinaràs sol per Nadal? Per part meua els convido a la missa del Gall i em responen que aquella vetllada ja la tenen organitzada amb uns amics, que és massa tard, que ells passen d'aquestes coses. Diuen això i tot i així s'estranyen que els meus preparatius vagin per viarans ben diferents dels que ells segueixen. Tinc molt bons records de les etapes infantils de la meua vida. La família tota anàvem a missa, preniem la comunió, besàvem la imatge del gran Nen Jesús i tornàvem cap a casa. Quan entràvem al pis miràvem i remiràvem el pessebre. Després, tots a taula. Aquell dia es menjava card i besuc, al final una mica de torró i fins i tot cafè, molt ensucrat en el meu cas. El meu pare es permetia una copa de conyac, cosa que només feia dos cops més a l'any. Cantàvem. La situació econòmica no ens permetia prendre llet d'ametlles ni menjar el *cochinillo*, com era costum antic. Gràcies a Déu, no érem rics. Tornàvem molts cops a mirar el naixement, canviàvem de lloc les figuretes, es movien els arbres matussers, s'arrugava el paper d'alumini que feia de riu. La importància la tenia la missa, la descripció del que celebràvem ens l'oferien les nades. Recordo tot això amb una certa nostàlgia, però sense pena. Tinc més d'un pessebre. El record d'aquells dies viscuts amb una fe referma la meua convicció que tinc el goig de la companyia espiritual, però real, d'aquells que tant em van estimar. He comprat mel i ametlles, antecedents del nostre torró, i que de ben segur va menjar la nostra Sagrada Família, també tinc figures i dàtils, i vi negre jove, com el que devia beure sant Josep; menjaré galetes integrals, fregiré peix, cuallaré llet i hi afegiré canyella. Serà, sens dubte, un banquet bíblic, un àpat de Nadal. Així que a l'altar i a la taula no estaré sol, el sagrament en el primer i la «decoració culinària» en la segona faran el miracle que sigui una trobada feliç amb Jesús i amb els meus, que estic convençut que també són els seus. Així ho vulgui Déu. Ho desitjo també per als meus lectors.

P-J Ynaraja,

Capellà del Montanyà (ynaraja@retemail.es)

Cartes del lector

□ Nadal, festa de la pau i de l'amor

Sr. Director,

Va ser un moment solemne en la història de la humanitat el que va escollir el Senyor per fer l'aparició entre els homes. Per aquest motiu, va ser nomenat príncep de la pau. Va néixer en un lloc tranquil, humil i saturat d'amor. Així va venir al món el nostre Redemptor, quan a tot l'orbe regnava una pau verdadera.

Si va descendre des de la Glòria fins a les misèries d'un estable abandonat és perquè va voler ensenyar-nos l'autèntic camí de la grandesa que durà i persevera i que té com a fonament essencial la humilitat.

Jesús va venir a retornar al Pare la Glòria que li era pertinent. El Déu-home, en nom de tota la humanitat, glorificarà el Pare i ensenyarà als homes a complir aquest deure sagrat, ajudant-los a observar-lo amb la seva gràcia, que donarà abundantíssima per mitjà dels sagraments, fonts inesgotables per les quals es comunica a la humanitat el valor de la seva Passió i mort.

L'Infant-Déu, príncep de la pau, treballa per ensenyar-nos amb el seu exemple que s'ha de treballar per guanyar el nostre manteniment material. Després, predica amb la seva paraula i amb les seves obres; predica amb pau i amor el regnat de l'amor al proïsme, que vol dir ajudar-se els uns als altres, amb tota compassió en plena unió.

La pau de Crist està plena de dolça alegria fins a les dures penes, i és ella la que conforta les ànimes, dulcifica els caràcters i aixeca els homes de bona voluntat. Aquesta pau és l'element aglutinador de les famílies i la que fa prosperar els pobles.

Nadal, festa de la pau i de l'amor. Cada any els cristians venerem aquest magne succés del naixement de Jesús. Demanem a l'Infant-Déu que sapiguem complir les lliçons del cant angèlic: Glòria a Déu en les altures i pau a la terra als homes de bona voluntat!

JOSEP M. VALLMAJOR i CUNÍ
Mataró

□ Meditació sobre la mort d'Ernest Lluch

Sr. Director,

Acabo de veure la pel·lícula *Projecte Brainstorm*. És un film de ciència-ficció sobre les possibilitats de transmissió virtual de sensacions psíquiques i emocionals de la persona. El protagonista experimenta la sensació de la mort d'una amiga. Molt fantasiós i espectacular, però lluny de la verdadera realitat segons el sentiment que

Diàleg obert

Per tal d'augmentar la participació i el debat entre els nostres lectors, us oferim aquesta secció dins de «Cartes del lector», on els temes d'actualitat són els protagonistes. D'aquesta manera, esperem afavorir el diàleg obert en el nostre setmanari.

□ Indemnització pel fet d'haver nascut

Sr. Director,

Primer, la notícia: «La justícia francesa aprova indemnitzar un discapacitat pel fet d'haver nascut.» Qui té dret a néixer? Quines vides valen la pena de ser viscudes? Pot ser feliç un disminuït físic o psíquic?

Conec discapacitats que estan tot el dia somrient i també podem contemplar persones que tenen tot el que es pot ambicionar a la vida i que són uns desgraciats, potser per tenir massa.

Si aquest noi de disset anys pot intuir algun dia que els seus pares són indemnitzats perquè no van poder treure-se'l de sobre abans de néixer, potser no patirà econòmicament en el seu futur, però això no el salvarà de ser un infeliç la resta de la seva vida, veient que els seus pares haurien preferit no tenir-lo amb ells i que per això han lluitat.

Un fet totalment diferent és insistir tant com puguem perquè l'Administració proporcioni ajudes als discapacitats.

MARIATERESA LLADÓ BADIA
Barcelona

em dona la fe i confiança en el meu Déu i Senyor.

Això m'ha portat a pensar en tot el trasbals que ha portat al país la mort del professor Ernest Lluch. Gran munió de sentiments de condol, de sorpresa, de dolor, de ràbia... expressats juntament amb els d'admiració vers totes les qualitats de la seva persona. Tot això reflectit en grans manifestacions públiques i també en la ràdio, la televisió i la premsa escrita. Un devessall d'actes que duren des de fa dies després de saber-se la notícia del seu assassinat.

Els he anat seguint amb interès, coincidint moltes vegades amb qui donava la seva opinió, o discrepant amb algun punt o visió, segurament per falta de coneixement de la intimitat personal de l'exministre. Però hi ha una cosa que he trobat a faltar, o almenys no l'he sabuda copsar. En totes les manifestacions no s'ha fet cap menció expressa, ni que fos mínimament, al fet transcendent del seu traspass.

Molt segur que, fidel a les idees de la majoria socialista, no conreava cap sentiment religiós, i és declarava senzillament agnòstic o militant de la descreença. Pot molt ben ser. Però m'atreveixo a dir que, des del mateix moment que la bala posava fi a la vida material del seu cos, ell deixava de ser-ho i es convertia en el millor creient,

com tots els milions i milions que abans que ell han passat pel mateix tràngol de deixar aquest món.

El país es commovia a causa d'un nou atac terrorista. Però passaven gairebé dues hores abans que es trobés el cos sense vida de l'Ernest. Menstrestant, crec sincerament que ell es va trobar de cop davant de l'esplendorosa llum de la cara bondadosa de Jesús, el Senyor, que li deia: «Hola, Ernest.» I aquest, astorat, amb uns ulls sorprenentment i grandiosament oberts, com desitjava tenir-los en el seu moment el poeta Maragall, repetiria les paraules de l'apòstol Tomàs: «Senyor meu, i Déu meu!» I, naturalment Jesús: «Ernest. Perquè m'has vist has cregut? Sortosos...» I ell, volent-se justificar: «És que jo...» Però el va tallar el Senyor: «No tinguïs por. També a mi em van assassinar. Vine. Entrem a la casa del Pare i en parlarem.»

I ben segur, mentre a la nostra Barcelona l'estupor, el dolor, les corredisses i la protesta es van apoderar de la ciutadania, el nostre Ernest Lluch parlava amb el Senyor

de les seves coses, de la seva vida, dels seus errors, de les falles comeses...

Però també dels desitjos que havia tingut de fer quelcom pels altres. I s'adonaria que per poder fer-los realitat havia hagut de beure el mateix calze que havia acceptat Jesús: donar la seva sang! Perquè encara que no ho havia acceptat expressament, ell sabia que li podia succeir, i no per això va deixar de treballar pel que ell creia.

Em direu segurament que tot això és pura fantasia. Però jo us contestaré que el que dic és només un pàl·lid esbós de la gran realitat en què es troben els milions i milions que moren diàriament, i tinc la ferma esperança que trobarem els que encara correm per la terra el dia que el Senyor Déu tingui la bondat de cridar-nos vora seu. Bona sigui l'hora!

PERE COLLELL i POUS
Granollers

□ Concepte de Déu

Sr. Director,

Per conèixer Déu no cal tenir coneixements de teologia, ni estudis, ni doctorats... La possible existència de Déu resideix en la persona mateixa que, segons el meu parer, és l'únic senyal que ens dona Déu a través de la nostra consciència. Sempre m'he recordat, des de petit, d'una frase del rei Carles I d'Espanya i V d'Alemanya que definia molt bé el concepte de Déu. Diu així: «En la ciència probablement, al final de la jornada, el que se salva, en sap, i el que no, no en sap res.»

CLAUDI ALBÀ SURIA
Sant Pere de Ribes

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les vint línies mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar-hi el DNI, l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

MANUEL TOVAR FEIJOO

que morí el 24 de desembre
del 1999
en la pau de Crist
tal com havia viscut.

**La teva esposa no t'oblida.
Junts fem camí.**

(Les misses commemoratives se celebraran el dia 24 de desembre a les 10.30 hores a l'església de Santa Anna de Barcelona i el dia 1 de gener al monestir de Montserrat.)

GESMOR

DES DE 1950

Servei permanent
24 hores
Ens desplaçem a domicili

**Tramitació
d'enterraments**

En cas de defunció,
què s'ha de fer?

Truquen al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors,
parròquies i comunitats religioses

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic C; propi i Octava de Nadal)

Fi de l'Advent, comença el temps de Nadal

(Salteri: propi i setmana 4)

DESEMBRE

24. Diumenge

IV d'Advent. Morat. Lectures: Miquees 5,1-4a / Salm 79 / Hebreus 10,5-10 / Lluc 1,39-45

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Delfi, b.; Teòtim i Drus, mrs. Santes, Irmina i Tàrsila, vgs.

Comença el temps de Nadal

25. Dilluns

Nadal del Senyor (S). Blanc. Nit: Isaïes 9,1-6 / Salm 95 / Titus 2,11-14 / Lluc 2,1-14. Alba: Isaïes 62,11-12 / Salm 96 / Titus 3,4-7 / Lluc 2,15-20. Dia: Isaïes 52,7-10 / Salm 97 / Hebreus 1,1-6 / Joan 1,1-18

ALTRES CELEBRACIONS: Santes, Anastàsia, mr., i Eugènia, vg. mr.

26. Dimarts

Sant Esteve (F). Vermell. Lectures: Fets 6,8-10 / Salm 30 / Mateu 10,17-22. (BARCELONA: aniv. òbit bisbe Narcís Jubany)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Dionís, p. mr.; Zòsim, p., i Marí, sen.

Festa major: a Guils de Cerdanya.

27. Dimecres

Sant Joan apòstol (F). Blanc. Lectures: 1 Joan 1,1-4 / Salm 96 / Joan 20,2-8. TARRAGONA: aniv. ord. episc. bisbe Lluís Martínez.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Teodor i Teòfanes, grms.; Godofred, mjo.

Festa major: a Marçà.

28. Dijous

Els Sants Innocents (F). Vermell. Lectures: 1 Joan 1,5-2,2 / Salm 123 / Mateu 2,13-18

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Càstor, Víctor, Indes i Cesari, mrs.; Abel, el Just. Santes, Teòfila i Dòmina, mrs. Beata Violant.

Festa major: a Bellmunt del Priorat.

29. Divendres

Octava de Nadal. Blanc. Lectures: 1 Joan 2,3-11 / Salm 95 / Lluc 2,22-35 (es pot commemorar Sant Tomàs Becket)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, David, rei profit.; Ebrulf, ab.; Tròfim, b.; Víctor, Primià i comps. mrs.

30. Dissabte

Octava de Nadal. Blanc. Lectures: 1 Joan 2,12-17 / Salm 95 / Lluc 2,36-40

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Sabí, b.; Exuperanci, diaca, i Venustià, mrs.; Mansuet, mr.; Rainier, b. Santa Anísia, mr. Beat Raül, ab.

Lectures bíbliques

Diumenge IV d'Advent

Cicle C

Lectura primera

Mi 5,1-4a

De tu en sortirà el qui ha de regir Israel

Lectura de la profecia de Miquees

Això diu el Senyor: «Bet-Lèhem Efrata, petita per a figurar entre les famílies de Judà, de tu en sortirà el qui ha de regir Israel.» Els seus orígens són llunyans, des dels temps eterns. Els tindrà abandonats fins que la mare haurà tingut un fill; aleshores la resta dels germans tornarà cap al poble d'Israel. Es presentarà a fer de pastor amb la majestat del seu Déu, amb la glòria del nom del Senyor. I viuran en pau, perquè ara serà gran d'un cap a l'altre de la terra. Ell serà la pau.

Salm responsorial

79 (R.: 4)

Pastor d'Israel, escolteu-nos,

Vós que teniu querubins per carrossa,
desvetlleu el vostre poder,
veniu a salvar-nos.

R. Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure
la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

Déu de l'univers,

gireu des del cel els vostres ulls,
veniu i visiteu aquesta vinya,
que la vostra mà havia plantat
i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi

sobre l'home que serà el vostre braç dret,
el fill de l'home a qui vos doneu la força.
No ens apartarem mai més de vos;
gardeu-nos vos la vida
perquè invoquem el vostre nom. R.

Lectura segona

He 10,5-10

Vinc a fer la vostra voluntat

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, Crist deia a Déu quan entrà al món:

«No volem oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust i l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat.» Primer ha dit: «Les oblacions i els sacrificis, l'holocaust i l'expiació, no els volem ni els exigiu.» Encara que totes aquestes ofrenes són precisament les que la llei prescrivia. Després afegeix: «Vinc a fer la vostra voluntat.» Adoneu-vos com supremeix tot el que deia abans, i ho substitueix pel que diu després. A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist, feta una vegada per sempre per complir aquesta «voluntat» de Déu.

Al·leluia

Lc 1,38

Sóc l'esclava del Senyor:

que es compleixin en mi les teves paraules.

Evangeli

Lc 1,39-45

¿Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor
vingui a visitar-me?

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Per aquells dies, Maria se n'anà decididament a la Muntanya, a la província de Judà, entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria el nen saltà dins les seves entranyes, i Elisabet, plena de l'Esperit Sant, cridà amb totes les seves forces: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes. ¿Qui sóc jo perquè la mare del meu Senyor vingui a visitar-me? Mira: tan bon punt he sentit la teva salutació, el nen ha saltat d'entusiasme dins les meves entranyes. Fel·liç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber es complirà.»

Evangeli de la Missa del Gall

Avui ens ha nascut un salvador

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Lc 2,1-14

Per aquells dies, sortí un edicte de Cèsar August ordenant que es fes el cens de tot el món romà. Era el primer cens de l'imperi, abans del que es va fer quan Quirini era governador de Síria. Tothom anava a inscriure's a la població d'on cadascú descendia. També Josep, que era de la casa i la família de David, va pujar des de Natzaret de Galilea a Judea, al poble de David, anomenat Bet-Lèhem, per inscriure's amb Maria, la seva esposa, que esperava un fill. Mentre eren allà es van complir els dies i va néixer el seu fill, el primogènit. Ella l'embolcallà i el posà en una menjadora, perquè no havien trobat lloc a l'hostal.

A la mateixa contrada, vivint al ras, hi havia uns pastors que vetllaven, guardant de nit el seu ramat. Els aparegué un àngel del Senyor, la glòria del Senyor els envoltà de llum, i es van esglaïar. Però l'àngel els va dir: «No tingueu por: us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria: Avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Les seves senyes són aquestes: trobareu un nen en bolquers, posat en una menjadora.» I una multitud dels exèrcits celestials s'uní llavors mateix a l'àngel, lloant Déu i cantant: «Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor.»

El Nadal del senyor Oriol Camps

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Per una vegada, no em sap greu haver-me retardat a escriure aquest article setmanal. Sovint el Sr. Oriol Camps em telefonava demanant-lo; ell era el traductor fidel i entès per a l'edició castellana. Aquesta setmana no ha estat així. El Sr. Oriol Camps ha estat cridat pel Senyor Ressuscitat, en qui ell va creure i esperar, just aquest matí del dimarts 12. I això em convida, m'urgeix en realitat, a parlar d'ell ara mateix amb l'afecte i el respecte que es mereix un bon amic. Aquest és el motiu pel qual no lamento el retard, aquesta vegada.

«Impromptu»

He volgut rellegir el darrer «Impromptu» del Sr. Oriol Camps publicat a *Catalunya Cristiana*, i trobo el del dia 7 d'aquest mes, dedicat a l'Advent. Com habitualment, hi expressa les seves reflexions i sentiments amb elegància i agudeses. M'ha impressionat l'últim paràgraf: «Confesso que em sento oprimat

per aquesta disbaixa que s'anuncia (es refereix a les despeses nadalenques, a la xerinxola, els saraus...). De debò, voldria que el Nadal i Cap d'Any i Reis fossin una altra cosa més de cara endins, sabent què són i què representen. Voldria... que tots poguéssim percebre el somriure de l'Infant que s'anuncia, que vol néixer humilment, malgrat la seva immensitat.»

Quan ell va escriure aquestes ratlles no havia entrat encara en aquests dies de silenci que han estat els darrers. Però la seva afirmació és una crida al vertader silenci: el que està ple de la Paraula de Déu. «Una cosa més de cara endins... sabent què són i què representen»: així ho deia. I probablement no imaginava que enguany el seu desig quedaria plenament realitzat i superat, no pas a través de la participació en unes festes més purificades, interioritzades, i conscients, sinó en la contemplació i comunió d'allò que les festes «representen». Penso en aquella preciosa postcomunió de la missa del dia de Nadal: «Déu omnipotent,

que el Salvador del món, nat avui per nosaltres; així com ens ha fet néixer a la vida divina, ens concedeixi també el do de la immortalitat.» O aquella altra de la missa de l'Epifania: «Que la vostra llum celestial, Senyor, ens precedeixi sempre i en tot lloc, fins que arribem a la possessió plena i a la contemplació pura del misteri del qual hem participat.»

Un fidel cristià

El Nadal que desitjava el Sr. Oriol Camps és, en definitiva, el Nadal de la fe. I tenia tota la raó de desitjar-ho. Penso que el Sr. Camps era sobretot un fidel cristià, que havia alimentat la seva fe en la participació a la litúrgia de l'Església, que vivia amb intensitat la vida de l'Església, que sentia preocupació per l'acció pastoral. La seva mort ens convida a revisar alguns dels nostres plantejaments, la manera de celebrar les festes entre altres.

Però les experiències que tinc del Sr.

Camps no es limiten a la celebració nadalenca. Penso en la celebració il·lusionada del 50è aniversari del seu casament, les noces d'or. Penso en les dues celebracions a la tomba de sant Pere, al Vaticà, que ell amb la seva esposa, participaren amb tanta pietat. Penso en la narració de la seva experiència de la visita al sepulcre de sant Francesc d'Assís, i en l'emoció manifesta de la seva visita al col·legi fundat per sant Josep de Calassanç a Roma, el lloc on el sant va morir i en l'església on hi ha la seva tomba... Per a mi, aquests moments són reveladors del que era l'esperit del Sr. Oriol Camps. Hi havia en ell un artista, un poeta, un comunicador. La seva col·laboració a *Catalunya Cristiana* des dels inicis és un testimoni de fidelitat a un instrument que sempre va considerar que havia d'estar al servei de la fe. Per als que reposen en Crist, la mort és el dies natalis; els qui quedem, l'envoltem de pregàries confiades a la misericòrdia de Déu.

petites homilies

Maria dels militants

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

Deixar-se omplir de Crist. Vet aquí la primera exigència del militant cristià: Perquè el militant cristià ha de ser una persona de fe. No és un activista. Ni un simple altruista. Tampoc no és un justicialista. És un creient que sent l'impuls de la fe que el projecta cap enfora. Cap a la missió. Per això la seva pregària ha de ser la de Maria de Natzaret: *Sóc l'esclava —l'instrument fidel i dòcil— del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules* —el voler de Déu. És el ressò del que Crist deia a Déu quan entrà al món: *No volem oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos... Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat*.

Fer la voluntat de Déu és omplir-se de Jesús i portar-lo a tots els ambients. A tot arreu. A totes les persones. Sense demores. Primer cal portar-lo a la pròpia vida. Ningú no pot donar allò que no té. És l'atenció a la vida interior —l'espiritualitat del militant. Que la vostra mà reposi sobre l'home que serà el vostre braç dret. Després portar-lo als altres. Per aquells dies, Maria se'n anà decididament a la Muntanya..., entrà a casa de Zacaries i saludà Elisabet. El contacte personal. El gran mètode de la militància cristiana. Jesús es relaciona amb el poble. Va de persona a persona. De tu a tu. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, el nen saltà dins les seves entranyes. Quants salts de joia no s'han produït en l'interior de moltes persones quan algú ple de Jesús s'hi ha acostat i els ha parlat. Déu de l'univers,

«Visitació», del Mestre de Curiel, que es troba al museu Lázaro Galdiano de Madrid.

renoveu-vos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.

Amb el contacte ve el diàleg. Les paraules són les del llenguatge senzill i cordial. El col·lotge del poble, del barri. El vocabulari del treball. La frase familiar, que té gust de pa de casa. I sona a Esperit de Jesús. Perquè és ell qui dóna sentit cristià —alliberador— al diàleg amical de cada dia. L'Esperit omple la vida dels interlocutors. Elisabet, plena de l'Esperit Sant, crida amb totes les seves forces: *Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes*. L'Esperit parla en nosaltres. Comparteix amb nosaltres boca i llenguatge en la vida del poble. I la vida del poble s'il·lumina. Descobreix que és portador de Crist. Malgrat la ignorància, les lluites i les pors i les angoixes que la injustícia li fa passar. Porta el Crist i el comunica. Humilment. Omple d'esperança el cor de la gent. Felix tu que

has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà.

Maria dels militants. Verge gràvida del Crist. Mare de Déu dels moviments evangelitzadors. Ella milita sempre al moviment —la dinàmica— de l'Esperit. Plena de gràcia, acull Déu. Plena de Déu, el porta als altres. Entre Déu i el poble és l'instrument de la trobada definitiva de Déu amb la humanitat. En el seu si virginal, Déu entra al món per fer-hi estada. Per això és Mare de Déu. I nostra. Mare de Déu de Nadal.

Taizé també és present en un barri pobre de Dakar

Barcelona acollirà, del 28 de desembre a l'1 de gener, la Trobada Europea de Joves de Taizé, que cada any se celebra a una ciutat d'Europa diferent. Milers de joves vindran per compartir uns dies de pregària i experiències. Des de fa uns mesos una representació dels germans de Taizé són a Barcelona per preparar la trobada juntament amb un bon

nombre de voluntaris: cal allotjar tothom (i encara en falten 20.000 per acollir); cal que els joves contactin amb una parròquia local on faran les pregàries i les celebracions per grups. La trobada és una ocasió per conèixer més aquesta comunitat que va inspirar a Joan XXIII l'expressió: «Ah, Taizé, aquesta petita primavera!»

A més de a França i a les ciutats europees que cada any acullen la trobada, Taizé és present en altres indrets com el Senegal, on una comunitat de cinc germans viuen, des de fa vuit anys, en una casa d'un barri pobre de Dakar. La presència dels germans es manifesta de diverses maneres: en les pregàries de cada dia obertes a tothom, les cures de primers auxilis i les trobades de lleure i formació, en les quals participen sobretot nens i nenes i, en un altre horari, les dones. A poc a poc, la comunitat ha anat guanyant-se la confiança de les famílies amb petits gestos i amb la proximitat que prové de viure una vida senzilla, molt en sintonia amb la realitat de l'entorn, caracteritzada per la manca de recursos.

Les pregàries del migdia i del vespre converteixen el pati de Kër Taizé (Can Taizé) en un lloc de pregària: una estora estesa a terra, uns quants banquets de fusta i les icones de la creu de Jesús i de la Mare de Déu ens transporten a un Taizé en petit, en clara consonància amb l'edat dels nens i nenes senegalesos que hi són presents. Una estona d'assaig ajuda a fer sonar més bé els bells cants en *wolof*, la llengua local. Els petits saben que Kër Taizé és també casa seva. A més d'acudir a les pregàries es troben els dimecres, dijous i divendres de 3 a 5 de la tarda per fer activitats manuals i jocs que actualment ja dirigeixen els nois i noies més grans. De la voluntat d'acollida a tots els nens i nenes del barri que són al carrer, sovint sense escolaritzar, n'és una mostra un cànir d'aigua, sempre ple, que hi ha just a l'entrada de la casa. És un cànir d'aigua en un lloc on sovint és difícil

trobar-ne en suficients condicions higièniques per ser consumida.

Entre les activitats que fan els infants a Kër Taizé destaca la publicació periòdica *Ak Benn*. *Le journal pour aller plus loin*. *Ak Benn* és una expressió que significa «un pas més». Per això, a l'entrada de la casa hi ha escrit a la paret: «Un pas més, una lletra més, un compromís i encara una descoberta.» En aquesta publicació els infants mostren els seus treballs, sovint basats en el reciclatge, expliquen i dibuixen les excursions que han fet i parlen de la relació que tenen amb les seves amistats, entre les quals destaca el reportatge sobre una parella que està donant la volta al món en bicicleta i que periòdicament informa sobre la seva aventura a la comunitat de Kër Taizé. Les dones es reuneixen cada dilluns i parlen de temes familiars, d'algun tema formatiu, de la flora, la fauna o altres riqueses del seu entorn i la seva cultura.

Deixar-se interpel·lar

La comunitat està formada pels germans Cristí, Jean François, Denis, Robert i Jean Jackes. Quan els germans Cristí i Denis van arribar al barri del Grand Yoff de Dakar, buscaven un lloc per pregar juntament amb la gent del barri. El germà

Cristí explica que «arribes sense cap mena de projecte, com una família més entre els pobres». La primera realitat que va sorprendre la comunitat va ser la situació dels refugiats que vivien en condicions precàries deambulants d'un lloc a l'altre. Els germans es van plantejar què fer amb aquests refugiats, com. ajudar-los. En

Els nens saben que Kër Taizé és casa seva.

aquest context, a través de Càritas es va impulsar la creació d'un centre, el PARI (Punt d'Accueil Refugie Immigré), que actualment dirigeix un jove senegalès. En aquest centre hi són enviats els refugiats des de les parròquies i s'intenta solucionar els diferents casos a través del Comissariat per a Refugiats, alhora que mentre estan a l'espera de rebre els papers tenen un plat a taula.

Un altre món, especialment frapant, provinent de la idiosincràsia musulmana són els nens captaires, que vaguen pels carrers demanant caritat amb una llauna

buida de conserva. Són nens que reben la «protecció» d'un marabut musulmà, el qual a canvi de demanar caritat per a ell els dona una mínima dieta alimentària i un sostre on dormen sense condicions de dignitat mínimes. L'arrel musulmana d'aquesta situació fa molt difícil una intervenció dels germans de Taizé, que s'ha concentrat en la fundació d'una ONG dedicada a aquests nens, a l'empara de la qual s'organitzen activitats i se'ls atén en la mesura del possible. Cristí explica que moltes vegades «les famílies creuen que formar part d'aquests grups és positiu per als nens perquè hi aprenguin disciplina, austeritat i submissió».

Un altre dels germans va deixar-se interpel·lar per la gran quantitat de captaires i de minusvàlids que hi ha al carrer, d'on va sortir la creació d'un centre d'informació adreçat a aquestes persones. La relació amb la gent se sosté en el respecte a les diferències de religió i a «donar respostes a les petites preguntes», explica Cristí, conscient que no es pot arribar a tot

arreu. Després d'haver vist els resultats de la presència de la comunitat algunes persones han decidit compartir les pregàries comunes, però la majoria són infants que quan arriben a l'adolescència es cuiden de seguir la seva cultura i religió. «Nosaltres no volem intervenir i per això fem sobretot activitats laiques, quan ens pregunten sobre aquesta qüestió els responem que som aquí per informar-los.»

La comunitat de Taizé al Senegal ha pogut experimentar que «sovint no són els més pobres els que truquen a la porta» i que potser «la pobresa és també això: no saber trucar a la porta». Per compaginar l'ajut amb el desenvolupament personal dels autòctons i la seva emancipació, els germans estan acostumats a fer espavilar els infants i els joves: «Intentem obrir els ulls de la gent.» A més de Taizé de França i de Taizé del Senegal, la comunitat mare té dues fraternitats a Àsia (Corea i Bangla Desh), i una altra al Brasil. A la pregunta sobre d'on treuen la força per mantenir la seva opció els germans responen senzillament: «És una qüestió de deixar-se interpel·lar.»

Fàtima Alemany

Faci els millors plans per a la jubilació

Plans de pensions de Caixa de Girona

- S'estalviarà impostos des d'ara mateix
- Podrà triar la inversió que més li interessi

...i s'emportarà el seu regal

Caixa de Girona
www.caixagirona.es

Barcelona

diòcesis

Adéu, senyor Oriol

Com cada dia, el senyor Oriol Camps apagava el seu ordinador, agafava abric i gorra i, després d'acomiar-se amb un «fins demà» de cada departament de *Catalunya Cristiana*, se n'anava. Poc es pensaven els treballadors i el mateix Oriol que aquell «fins demà» esdevindria un adéu definitiu. El 12 de desembre, a l'edat de 84 anys i després d'una vida dedicada a

Catalunya Cristiana, moria Oriol Camps i González (nascut a Barcelona l'any 1916). L'enterrament va tenir lloc a Sant Miquel dels Sants, la seva parròquia, i va estar presidit pels bisbes auxiliars de Barcelona Pere Tena i Joan Carrera. Familiars, companys de feina i de Vida Creixent, d'on era membre actiu, van brindar-li un emotiu adéu.

Incansable autor d'«impromptus».

Tot l'equip de *Catalunya Cristiana* el volem homenatjar des d'aquestes ratlles:

✓Era l'únic periodista que podia dir que col·laborava a *Catalunya Cristiana* des dels seus orígens. El Sr. Oriol Camps mantenia viva a la redacció tota la història del setmanari i ningú millor que ell per aconsellar i assessorar els companys i la direcció.

«Volem fer sentir la presència de Crist en la història del món, del nostre poble i en la particular de cadascú» —deia en una entrevista amb motiu dels mil números de la nostra publicació. Aquest ha estat el seu objectiu des de fa 21 anys amb gran fidelitat cristiana i encert periodístic.

Els que hem gaudit de la seva companyia, plena de seny i de bon humor, notarem la seva pèrdua, però alhora donem gràcies a Déu per haver-nos deixat gaudir de la seva amistat, dels seus articles, *impromptus* i reflexions que tant trobarem a faltar. Gràcies, Sr. Camps!

Mn. Octavi Sánchez, director
Gna. Gemma Morató, sotsdirectora

✓L'Oriol Camps va ser un dels col·laboradors de la primera hora de *Catalunya Cristiana*. De l'època heroica d'aquell 1978. Per un sou simbòlic, es va oferir a fer el que fos per anar traient números al carrer setmana rere setmana. Assegut en una cadira blanca de la clínica oftalmològica, desnonada, on ens vàrem aixoplugar, es va fer càrrec, primer tot sol, de la traducció al castellà del setmanari. Després la seva columna, *Impromptu*, el seu olfacte de periodista format a l'escola de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, els seus reportatges gràfics i la seva convicció que el camí que havíem emprat amb tant de risc era el bo, han estat un dels pilars de l'existència i de la continuïtat de *Catalunya Cristiana*. Amb la seva mort el «setmanari popular d'informació i de cultura religioses» perd un puntal; jo, a més; però un amic, des de la infància —el seu pare, l'escultor J. M. Camps i Arnau, i el meu pare eren íntims—, i de sempre... Des del cel, Oriol, continua ajudant la nostra *Catalunya Cristiana*, el país i el setmanari.

Mons. Joan E. Jarque, fundador de *Catalunya Cristiana*

✓Recordarem el teu pas decisiu per aquesta casa. Enyorarem la teva constant inquietud per millorar el teu entorn. Trobarem a faltar la teva bonhomia curulla d'experiència i t'agra-

ïm el teu testimoni constant de fidelitat i estimació a la teva Església i al teu país.

Jaume Vinyals, gerent

✓Feia setze anys que treballàvem plegats setmana rere setmana. Escriure era la teva vida. Trobarem a faltar l'enginy i la ironia de l'*Impromptu* però, sobretot, et trobarem a faltar com a company. Si organitzes una redacció aquí a dalt guarda-m'hi un lloc!

Rosa Peraire

✓Vital. Eres així i ho demostraves cada dia, amb la feina ben feta i a punt perquè hi donés un cop d'ull. Comentàvem i fins discutíem tal o tal altre mot, a veure quin era el més escaient. Ho tenies clar. I entre complicitats, bon humor i un gran caràcter, anaves construint vida. No cal dir que et trobarem a faltar.

Montserrat Pibernat

✓Oriol, vares ser un gran company, sempre disposat a compartir la teva gran experiència, ensenyant i ajudant.

Alfons Miralles

✓Més de setze anys compartint espai, mirades, paraules... Serà impossible d'oblidar. T'enyorarem. Ja t'enyorem ara.

Eulàlia Grande

✓«Encara no torna la Carme de vacances?» Era una pregunta insistent que el senyor Oriol formulava durant les meves quatre setmanes de vacances. Tot i que no era un interès en absolut gratuït —li feia de «col·laboradora» ocasional quan no s'entien ell i el seu ordinador—, m'omplia de satisfacció que en reincorporar-me a la feina algú s'alegrés sincerament de la meua tornada.

Carme Munté

✓Tots t'admiràvem. Tots t'estimàvem. Molts records s'amunteguen ara en la meua memòria. Inoblidables. Vull que sàpigues que el meu ordinador sempre estarà a la teua disposició per si vols enviar-me algun text des d'allà dalt. Ah, si necessites un disquet, fes-m'ho saber!

Miquel Àngel Codina

✓El coneixia de fa dotze anys, era un home

de fe, de constància i responsabilitat, estimava la Fundació com si fos cosa seva. El trobarem a faltar.

Antonieta Canals

✓Potser alguns no ho sabíeu, però el Sr. Oriol tenia un cinquè fill de 22 anys que es diu Catalunya Cristiana. I com a tots els altres, l'ha vist néixer i créixer, ha tingut cura d'ell i se l'ha estimat fins al darrer moment.

Mònica Torras

✓Vaig començar a treballar en aquesta empresa gràcies a ell, i d'això ja fa 17 anys. Al seu costat he viscut molts esdeveniments, tant professionals com familiars, ja que ell era el meu oncle.

Isabel Giralt

✓No fa pas gaire, crec que era en aquella estona en què a vegades coincidíem per esmorzar, vam parlar sobre la pau a Euskadi i al Pròxim Orient. Tu deies que confiaves en una resolució, encara que difícilment la veuríem nosaltres. Ara tenim la certesa que la pau, la solució de què parlaves, és plenament amb tu. Però hauríem volgut que la pau, almenys aquest cop, quedés ajornada.

Eduard Brufau

✓Oriol, sempre et recordaré en aquells petits esmorzars en què coincidíem molts dies, esbrinant a fons la premsa diària i fent la teva particular anàlisi, de la qual tant i tant he après. Gràcies per tot el que ha comportat la teua amistat. Al cel siguis.

Josep Harris

✓Una vida viscuda amb fidelitat en l'esperança del Regne.

Rosa Maria Jané Chueca

✓Vida en Déu, Oriol, autèntica vida en Déu. Segur que a hores d'ara ja et trobes a la Seva presència, immers completament en l'Amor més enllà de tot. És la fita de tot cristià, la nostra esperança, la qual tu ja has assolit. Me n'alegro per tu. Fins aviat i no deixis d'intercedir per nosaltres, que prou ho necessitem.

Samuel Gutiérrez

Un home just

Aquesta vegada, la notícia filtrada és trista, tot i que es produí fa uns dies: la mort del Sr. Oriol Camps i González, veí de Barcelona i redactor de *Catalunya Cristiana*. El seu record no ha caigut en l'oblit aquí; se n'ha fet un esment equitatiu i merescut. Ara bé, pel que fa concretament al nostre setmanari sempre queda algun aspecte que pot posar-se de nou en relleu.

Si el Dr. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa posaren al món *Catalunya Cristiana*, Oriol Camps en fou com un germà gran. Des del naixement del setmanari —fa més de vint anys— ell no havia deixat mai d'anar cada dia a la redacció; i en aquests darrers temps, amb 80 anys i escaig a sobre.

Ultra la personalitat del nostre amic com a ciutadà d'àmplies relacions humanes i escriptor prolífic, cal no oblidar la tasca anònima, sacrificada i constant per tal que el seu «parent intel·lectual» més pròxim fos l'òrgan de formació i informació cristiana al nostre país.

Quan *Catalunya Cristiana* tot just balbotejava —humil i feble com un nen petit—, l'Oriol en tingué cura exquisida, amorosa i múltiple: improvisava una columna, consultava amb el director, canviava un títol o escurçava un paràgraf, alleujava una expressió estrident, corregia les proves, atenia el telèfon, i encara tenia temps per sortir disparat al carrer a la recerca d'una fotografia adient per il·lustrar una crònica... Temps heroics aquells!

Després, amb els anys i més consolidada la redacció, ell ha fet de «cangur», com els avis: suggeriments al nou equip, suplències i encàrrecs, transcripcions i traduccions, gestions puntuals i moltes altres comandes, sense deixar, però, la seva columna proverbial, l'*Impromptu*, que el director l'hi tenia reservada en un racó del setmanari.

Seria bo fer memòria del Sr. Oriol Camps com a persona i com a cristià. Si en la Bíblia el mot *just* equival a honest, exemplar i virtuós, crec que li escau el nostre encapçalament: «Un home just.»

Que descansi en pau!

Francesc Gamissans

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA
BON VIURE

Som a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, servei mèdic, sanitari i humà. Estadies per sempre, i per a convalescències. Piques places.

Tel. 934 274 453

COSM PRIMERA AGÈNCIA
MATRIMONIAL DE CATALUNYA

La cerca de parella requereix les màximes garanties.
Més de 25 anys d'experiència.
Dirigida per Psicòloga col·legiada.
Garantia JAC Generalitat de Catalunya.
Informi-se'n gratuïtament i sense compromís, el nostre equip de psicòlegs li dirà si pot ajudar-lo/la.

COSM, c/ Balmes, 64, 3r 2a (xamfrà c/ Aragó)
08007 Barcelona
Tel. 934 877 180 - Fax 934 877 148
http://www.agenciamatrimonial.com

INSTRUMENTS MUSICALS

FUSTE

PIANOS
TECLATS
VENT - CORDA
SO PROFESSIONAL

C/ MARINA, 310, Tel. 934 559 258 — C/ MALLORCA, 352, Tel. 932 074 518 - BARCELONA

ORGUES LITÚRGICS RODGERS

- L'orgue americà al millor preu europeu
- Comunitats religioses exemptes del pagament d'IVA

NOVETAT • Orgue portàtil litúrgic, 150.860 ptes + IVA
Distribuïdor exclusiu per a Catalunya

Barcelona

Colofó jubilar a la Sagrada Família

■ La nau del temple acollirà el 31 de desembre una missa presidida pel cardenal Carles

BARCELONA.— Les més de quatre mil persones que el 31 de desembre participaran en la celebració jubilar diocesana a la Sagrada Família tindran el privilegi d'apreciar per primera vegada la riquesa arquitectònica de la nau central del temple, sense bastides que en limitin

la visió. La Sagrada Família, gràcies sobretot als esforços i la il·lusió del seu patronat, podrà finalment emmarcar el colofó d'aquest any jubilar i referenciar que, així com el temple encara està en procés de construcció, la fe del poble cristià tampoc no és una cosa

estàtica, sinó que està en continu moviment. Si més no, així ho ha expressat el cardenal Ricard M. Carles: «Com a Església, hem d'aprendre a estar sempre edificant-nos guiats per l'Esperit i un desig d'esdevenir veritable família cristiana.»

El dilluns 11 de desembre a les nou del matí era el moment estipulat per començar a repartir les quatre mil invitacions per assistir a la celebració jubilar. Ja a les vuit hi havia gent fent cua al bisbat, mentre que a les dues del mateix 11 de desembre les invitacions s'havien acabat. A banda d'aquestes quatre mil entrades, amb dret a participar assegurades en la celebració a l'interior del temple, també se'n van repartir dues mil més, que s'hauran de conformar a presenciar l'acte a través d'una pantalla gegant habilitada al Portal del Naixement (c/ Marina). Per als que no puguin o no es vulguin moure de casa, Canal 33 emetrà en directe la celebració a partir de les 16.50 h. Francesc Figueras, membre de l'organització de l'acte, ha volgut aclarir que el repartiment d'entrades es va fer respectant escrupolosament l'ordre d'arribada i tal com s'havia establert: un màxim de quatre invitacions per persona i 25 per parròquia.

El programa de la celebració començarà a les quatre de la tarda amb l'obertura del temple. Abans d'entrar, però, caldrà portar els infants a la guarderia, on l'animador infantil

Díptic fet amb motiu de la celebració.

Pau Tarruell aconseguirà que els més petits també visquin la celebració amb el seu muntatge musical catequètic *El país del silenci*. L'entrada a la guarderia es farà per l'actual accés a la cripta de la Sagrada Família (c/ Provença cantonada Sardenya). A les cinc de la tarda s'iniciarà l'eucaristia, presidida per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Ricard M. Carles, i concelebrada pels bisbes auxiliars i fins a un centenar de preveres de la diòcesi. Els cants aniran a càrrec dels Pueri Cantores, si bé també hi prendran part altres corals.

Des de l'organització de l'acte, formada per una comissió conjunta del bisbat i del Patronat de la Sagrada Família, s'han volgut resseguir dos fils de la celebració diocesana de l'any passat, que va tenir lloc al Palau d'Esports de Barcelona. Si en aquella ocasió el lema va ser «2.000 anys d'Evangeli» i va ser aleshores que el cardenal Ricard M. Carles va lliurar l'evangeli de Joan, el lema de la jornada d'enguany és «Missatgers de l'Evangeli», tot simbolitzant una crida a l'enviament. El pòster i el díptic amb motiu de la jornada reflecteixen, en aquest sentit, aquest triple simbolis-

me: Déu convida el poble de Déu a posar-se en marxa. En segon lloc, l'altre fil que s'ha reprès de l'any anterior fa referència a la col·lecta, ja que com en aquella ocasió també es destinarà a programes de Càritas.

Francesc Figueras ha assenyalat que tota la gent present al carrer Marina i que dugui la corresponent invitació, un cop acabat l'acte i buit el temple, podran entrar a admirar la Sagrada Família. És més, el dies 1, 6 i 7 de gener del nou any, després de cada eucaristia a la cripta, es farà un acte breu jubilar de pregària a la nau central de la Sagrada Família en construcció, «per començar a donar vida a aquelles pedres». Finalment, els dies 2 i 3 de gener, de deu del matí a dues del migdia, totes les persones que el 31 no van poder veure el temple i portin la corresponent invitació podran entrar-hi gratuïtament. «Un cop finalitzin les estones de pregària, la Sagrada Família es tancarà i es tornarà a posar en marxa la seva construcció. Quan es tornarà a fer un acte com aquest a la Sagrada Família? Ningú no ho sap», ha manifestat Francesc Figueras.

Carme Munté

Invitació a cantar en la missa del Gall

BARCELONA.— Per segon any consecutiu, tots els nens i nenes entre 9 i 18 anys estan convidats a cantar a la missa del Gall a la catedral de Barcelona. No cal tenir coneixements musicals ni pràctica coral continuada, només cal tenir ganes de cantar. Per tal de preparar la celebració hi haurà un assaig a la catedral, que serà el diumenge 24 de desembre de les onze del matí a la una del migdia. Per inscriure-s'hi només cal trucar al telèfon 933 102 580. Els inscrits hauran de passar per l'Escolania de la Santa Creu de la catedral (Pla de la Seu, s/n), el 20 o el 22 de desembre, de les cinc de la tarda a les vuit del vespre, a recollir el quadern amb les cançons que es cantaran. (C.C.)

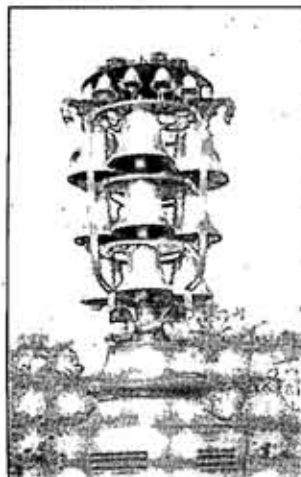
La família reial celebra el Jubileu de plata a la catedral

BARCELONA.— L'estreta relació que mantenen des de fa molts anys la catedral de Barcelona i la Casa Reial espanyola ha propiciat la celebració solemne d'una eucaristia a la basílica barcelonina en commemoració del 25è aniversari del regnat de Sa Majestat el rei Joan Carles. L'acte, celebrat l'11 de desembre passat i organitzat per la Societat d'Estudis Pere el Cerimoniós, va comptar amb la presència del Príncep d'Astúries i de Girona, Felip de Borbó, a més de nombroses personalitats de la vida pública catalana. L'ofici solemne de la missa es va acabar amb el cant del *Te deum*, en acció de gràcies pels 25 anys de regnat de Joan Carles I.

L'eucaristia va ser presidida per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Ricard M. Carles, acompanyat pel bisbe auxiliar Mons. Jaume Traseria. El cardenal Carles va ressaltar en l'homilia el bon fer d'un rei que va voler iniciar el seu regnat amb una eucaristia, «demanant les benediccions del cel», i va donar «gràcies al Senyor pel Rei que ens ha donat i per la saviesa que li ha concedit per comprendre i portar a bon terme els desitjos més profunds d'Espanya i de la diversitat de pobles que la integren». L'arquebisbe de Barcelona tampoc no es va oblidar de demanar per l'eradicació del «problema més greu que té plantejat la nostra societat», el terrorisme, i va encoratjar tots els presents a elevar amb insistència les seves pregàries al cel: «Feu, Senyor, que assolim una societat cada vegada més justa i més pacificada, gràcies a la vostra protecció i amb l'esforç de tothom.» (S.G.)

El príncep Felip, durant la celebració.

ERMEC

Tots els serveis per al campanar

Experiència
Tradició i
Tecnologia.

CAMPANES NOVES / JOUS I BATALLS
SOLDADURES DE CAMPANES / AUTOMATISMES /
RELOTGERIA MONUMENTAL
CARILLONS / EQUIPS MEGAFONIA

Distribuïdor
oficial:

CAMPA
clock-o-matic

Alcalde Móstoles, 42-44
08025 Barcelona

Tel. 934 501 600
Fax 934 330 885

ermec@ermec.com <http://www.ermec.com/campanario.htm>

XXIX Pessebre Vivent d'Osona Tona 2000-2001

Desembre 2000
Dia 17 de 7 a 8.30h.
Dia 24 de 6 a 8h.
Dia 25 de 6 a 9h.
Dia 26 de 6 a 9h.
Dia 31 de 6 a 8h.

Gener 2001
Dia 1 de 6 a 8h.
Dia 6 de 6 a 8h.
Dia 7 de 6.30 a 8h.

Telèfons d'informació:
938 870 223
938 870 565
938 124 373
938 124 288
<http://www.tona.com>

Tarragona

Sis seminaristes reben els ministeris laïcals

■ Va ser una gran festa tant per a la diòcesi de Tarragona com per al Seminari Major Interdiocesà

TARRAGONA.— El 4 de desembre es van celebrar al Seminari Major Interdiocesà els ministeris laïcals de sis seminaristes de l'arquebisbat de Tarragona. Vam ser instituïts lector i acòlit, de mans de l'arquebisbe de Tarragona, Lluís Martínez Sistach, Alfons Vilà, Santi Soro, Jordi Vila, Joan Àguila, Xavier Roig i Albert Valldosera.

Va ser una gran festa, tant per a la diòcesi de Tarragona com per al Seminari Interdiocesà. Molts amics de les parròquies on servim els caps de setmana van ser-hi presents, així com també, com és obvi, els familiars i un bon nombre de preveres. Quants sentiments barrejats dins nostre i quanta joia impossible de contenir...

Pot semblar que es tracti simplement d'una primera celebració en el camí cap als ordes, però per a un cristià no hi ha cap moment en el seguiment de Jesús que sigui insignificant. Cadia dia és un pas il·lusionat en què podem reconèixer la

nèixer Jesús mateix que fa sentir la seva veu en l'assemblea que celebra; proclamar la Paraula vol dir portar al cor dels homes l'aire fresc de la Bona Nova que ens assegura un futur de comunió amb Déu, amb els homes i amb nosaltres mateixos; proclamar la Paraula és també saber escoltar el clam d'aquells que ens demanen respostes actuals per als problemes de sempre, escoltant-los amb actitud de pregària, per tal de no entorpir l'acció de l'Esperit que vivifica en el cor dels homes la promesa del Regne de Déu; proclamar la Paraula és comprometre'ns en l'educació de la fe dels infants i adults, i deixar-nos moldejar constantment per ella amb l'estudi i la pregària.

Vers el futur presbiterat

«Rep aquesta patena amb el pa per a la celebració de l'Eucaristia, i viu de tal manera que puguis servir dignament la taula del Senyor i de l'Església» (ritual dels ordes sagrats i dels ministeris). Encara més aquestes paraules ressonen en el marc de la nostra preparació vers el futur presbiterat. Com diria sant Joan de la Creu: «*¡Qué bien sé yo la fonte que mana y corre: / aunque es de noche!... / Aquesta eterna fonte está escondida / en este vivo pan por darnos vida, / aunque es de noche.*»

Per aquest ministeri participem de manera peculiar en la celebració de l'Eucaristia, font i cimal de les celebracions litúrgiques de l'Església. Això vol dir que podem aportar el nostre peculiar granet de sorra en l'edificació i creixement del poble de Déu.

Acostant-nos a l'Eucaristia ens anem

deixant assimilar pel Crist, peculiar relació que cal anar madurant en la nostra vida: participant d'un únic pla de salvació amb els que estan al davant de la comunitat; distribuint la comunió i portant-la als malalts com a signe eficaç de pertinença a una única comunitat; aprenent a esdevenir, cada vegada més, pa partit per als homes (a imatge de Jesucrist); oferint-nos sense reserves a Déu tal com Ell ens ho ha ensenyat (com a resposta mediocre però sincera al seu amor sempre més gran) i amb actitud d'agraïment perquè, en el fons, res podem oferir a Ell que no sigui seu.

Quin do tan gran i quina tasca tan engrescadora! El do el sabem sobreabundant, i la tasca, apassionant!

Res no hem de témer si ens recolzem

L'arquebisbe de Tarragona, en un moment de la institució dels ministeris laïcals.

en la bonesa, omnipotència i fidelitat de Déu. I encara menys comptant amb la pregària de tota l'Església que contínuament demaneu a l'Amo dels sembrats que envii treballadors als seus camps.

Gràcies per la vostra pregària, i per la profunda confiança i el costat que ens feu.

Joan Àguila

Seminarista de l'arquebisbat de Tarragona

Per aquest ministeri participem de manera peculiar en la celebració de l'Eucaristia, font i cimal de les celebracions litúrgiques

grandesa del do d'ésser cristià, i en aquestes celebracions, aquesta grandesa es fa més explícita pel ministeri de l'Església.

«Rep el llibre de la Sagrada Escripura i transmet fidelment la paraula de Déu, perquè visqui més i més en el cor dels homes» (ritual dels ordes sagrats i dels ministeris). Aquestes paraules tenen un ressò especial per als que ens preparam per exercir el ministeri ordenat. Sabem que signifiquen molt més que poder llegir les lectures en les celebracions de l'eucaristia: proclamar la Paraula vol dir reco-

Sis seminaristes van ser instituïts lector i acòlit.

depèn de tu
que trobin acolliment

Si vols rebre informació
omple la butlleta o envia un e-mail

Nom, Cognoms

Adreça

Tel:

Població

C.P.

Plaça Nova, 1. 08002 Barcelona. Tel. 933 013 550
E-mail: correu@caritasbcn.org - http://www.caritasbcn.org

Càritas
Ajuda'ns a ajudar

Compte de Càritas:
n° 2100 0965 51 0200010269
"la Caixa"

Tarragona

Valls projecta construir un nou temple al Fornàs

VALLS.— Els veïns de les urbanitzacions vallenques Santa Gemma, Miramar, Santa Úrsula i el Fornàs estan il·lusionats davant la perspectiva de poder tenir a mig termini un temple propi per al culte i fomentar alhora tota la dinàmica que envolta una comunitat parroquial. Sembla que voluntats i esforços s'apleguen a Valls, a fi i efecte que la nova església sigui realitat.

Els contactes mantinguts entre Mn. Joan Font, rector de la parròquia del Lledó, l'arquebisbat de Tarragona i la corporació municipal de l'Ajuntament de Valls, a través del seu primer tinent d'alcalde, Francesc Moreno, han fructificat en un projecte que ja s'acarana. En qualsevol cas, Mn. Font indica que el futur temple «hauria de ser d'estil senzill, pràctic i funcional, ampliable i convertible en escenari d'altres esde-

veniments de la vida parroquial». Aquest criteri és compartit per Josep M. Pallàs, president de l'Associació de Veïns del Fornàs, el qual ha manifestat que «ens agrada la idea perquè el projecte s'ha plantejat amb la voluntat de crear un centre parroquial obert, a més del fet que tindrem una església pròpia».

Els terrenys on es pretén construir el nou temple han estat aconseguits mitjançant una permuta entre el consis-

tori vallenc i la parròquia de Sant Joan. Amb tota probabilitat, la futura església serà dedicada a l'advocació de sant Jordi, atenent a la voluntat expressada a través de votació per part del veïnat. De la redacció i disseny dels plànols, així com de les qüestions tècniques, se'n podria fer càrrec l'Ajuntament de Valls.

Mentrestant, els veïns del Fornàs estan disposats a col·laborar en l'execució de l'obra, tot i que encara no se'n pot quantificar el cost. A la possible obertura d'una subscripció popular, un donant anònim ja s'ha avançat a la iniciativa i s'ha compromès a aportar un milió de pessetes per a aquesta causa.

Joan Boronat

El plebà de Montblanc alerta dels danys dels coloms

MONTBLANC.— Mn. Albert Palacín, plebà de Montblanc, ha denunciat els estralls que fan els coloms a les esglésies de la vila i els danys que ocasionen a tot el conjunt monumental. Mn. Palacín ha manifestat que «a part d'embrutar d'excrements les façanes i

els balcons, els coloms fan forats a la pedra per instal·lar els seus nius, com per exemple a l'església romànica de Sant Miquel». Aquests efectes destructius també es fan palesos al temple de Santa Maria la Major i a l'església de Sant Francesc. El plebà de

Montblanc ha lamentat l'escàs ressò que han tingut les seves queixes davant del Departament de Medi Ambient de la Generalitat «davant d'un problema més seriós del que pot semblar aparentment», assegura Mn. Palacín. (J.B.)

SOLSONA

Cardona estrena una campana

CARDONA.— El bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig, va beneir una nova campana a l'església parroquial de Cardona el 8 de desembre. El nom de la campana és Miquela, en honor de sant Miquel Arcàngel, patró de la parròquia.

Van representar la comunitat parroquial i com a signe del pas del temps l'home més gran del poble, Ramon Estruch (102 anys), i una de les nenes més petites de catequesi, Estel Lasso (6 anys). Unes 500 persones omplien l'església.

La finalitat de la campana serà tocar els quarts i les hores conjuntament amb una altra campana més gran que actualment hi ha dins mateix del campanar. D'aquí a uns dies, les dues campanes seran pujades al capdamunt del campanar, perquè puguin assenyalar l'horari ja en les properes festes de Nadal.

La publicació i venda dels llibres dels sants màrtirs Celdoni i Ermenter, l'any passat, amb ocasió dels 600 anys de l'arribada de les relíquies a la parròquia, ha propiciat l'adquisició de la campana, que té un cost de 740.000 ptes. L'estrena de la campana s'emmarca també en la celebració parroquial dels 2.000 anys del naixement de Jesucrist.

La campana és de bronze i ha estat fosa a Holanda. Té un diàmetre de 69 cm, una alçada de 60 cm i pesa 210 kg. El seu toc es correspon a un do sostingut de quarta.

Els actes es van completar a la tarda amb el tradicional concert de santa Cecília, que cada any celebra la Coral Cardonina i l'Escolania parroquial. El concert va omplir el teatre Els Catòlics. A més de cants corals d'arreu del món, es van interpretar peces instrumentals i van acabar amb cançons de Nadal. (C.C.)

Començar llegint i acabar jugant

Pensant en l'educació dels més petits de casa, en la seva curiositat i en les seves ganes de jugar, Beascoa ha creat una gran varietat de productes editorials pensats perquè els nens i nenes gaudeixin amb els seus personatges preferits i aprenguin a través de la lectura.

Les col·leccions estan concebudes per cobrir els diferents nivells de lectura de l'infant. Els llibres per als més menuts estan plens de sorpreses, colors i personatges entranyables. Amb

cada títol aniran aprenent coses noves: el món dels colors, els números, els animals del nostre entorn, nous

jocs... En aquests llibres els nens i nenes tenen un món màgic i emocionant per descobrir.

Títols publicats:

Ni pensar-ho, Mico!
El Lleó i els números
Un dia a la ciutat
El color de les meves ales
Que vols jugar?
Un estel per al Quico Coet
Les endevinalles d'en Winnie
Les aventures de Winnie Pooh

El cotxe d'en Noddy no és un cotxe qualsevol. Quan es fa de nit i s'endinsa pel bosc fosc, en Noddy no té gens de por perquè encén els fars i s'il·lumina el camí. Aquest també és un llibre qualsevol. A cada pàgina, el text convida el jove lector a prémer el botó, ajudant en Noddy a desvetllar els secrets de la foscor.

EL COTXE D'EN NODDY
Beascoa, Barcelona, 2000
10 pàg. 1.990 ptes.

«LA FLOR DE NADAL»

ELS PASTORETS DE L'AMETLLA

ELS PASTORETS DEL 2000

Autor FRANCESC A. PICAS

Un dels personatges més simpàtics i populars de La Flor de Nadal és el Rabadà Joanet. Aquest vailet us desitja bones festes i us explica la seva vida, com una rondalla nadalenca.

Veritat que em coneixeu? Sóc el petit Joanet dels «pastorets» La Flor de Nadal. El rabadà que atalaia el ramat de xais i ovelles quan pasturen als prats entorn de Betlem.

El meu amo es diu Pasqual, un sant patriarca, seriós, però amb un cor més bo que el pa sucat amb mel... Encara que quan en faig alguna de crespada em renya fort i m'escriu: «Et claravé una surrapada, que de mi no te'n riuràs» però es incapaç de picar ningú.

La que m'estima molt, i en tinc sort, és la Raquel, la filla del Pasqual, bonica com una rosa i simpàtica com un passerell. Cada dissabte, la festa dels jueus, em dona un tall de coca de sucre i pinyons que hi canten els rossinyols. Ah! i m'ensenya de llegir i d'escriure, ja que quan seré gran vull tenir ramat propi i em deixaré la barba com el Pasqual. De vegades, però, la faig enfadar perquè els espio i escolto quan festeja amb en Nathiel, el jove de confiança del seu pare, que d'una hora lluny es veu que el festeig acabarà en casament.

Jo us recomano, bons amiguets, que sigueu diligents i matiners, ja que a causa de tenir molta son, a la nit de Nadal dormia vora el foc abrigat fins a les orelles, no vaig tenir la sort de veure ni sentir l'Àngel que a mitjanit vingué a despertar els pastors per anunciar-los que havia nascut el Messies en una cova de Betlem i que l'anessin a adorar. Tots els pastors s'alçaren plens d'alegria cantant: «Anem pastors a Betlem, caminem, anem, anem... Pasqual tiro-liro-liro, Pasqual tiro-liro-la, Jesús al pessebre anem a adorar.» Jo continuava dormint.

«Què festa fas adormit, lleva't, lleva't. Joanet, que ha nascut aquesta nit, de Maria el Jesuset» —em cridaven els pastors, per despertar-me. Jo, amb els ulls mig aclucats protestava: «Fa massa fred!» L'amo Pasqual va repetir la crida tot enfadat i quan vaig veure el seu llarg bastó a dos dits del meu nas vaig contestar: «No us enfadeu! Que ja estic dret!»

Vosaltres, amiguets, que suposo que aneu a catecisme, sabreu per l'Evangeli que els àngels no anunciaren el naixement de Jesús ni a Herodes, ni a la gent orgullosa de la Judea, sinó a les persones senzilles i

netes de cor, com eren els pastors de Betlem. Per això, ara, del teatre de Nadal els catalans en dieu «Els Pastorets».

Arribats a la Cova, cantant i ballant, tots els pastors feren ofrenes a l'Infant i jo vaig a dir a Josep: «Aquí us deixo aquesta bóta, de bon vi i d'aquest any, i una llarga llonganissa, que us farà de bon tastar. Més coses us donaria, ans d'anar-me'n d'eix Portal» —vaig dir també a Maria. «Aquí us deixo ai, ma vida, com ofrena de Nadal.»

Només de mirar l'Infantó dins del bressol, em vaig adonar per la seva carona i el seu somriure que aquell nen era el Messies baixat directament del Cel a través de Maria, verge. Em va semblar que tenia fred i em vaig treure la samarreta de pell i la vaig posar sobre el bressol, per abrigar-lo. La seva mare va estar tan contenta que em va fer un petonet. Quina alegrial

Després vaig prometre a l'Infant: «Déu del Cel que avui heu nat, us prometo fer bonat i ser sempre un bon minyó. I perquè em passi la son, amb abundant aigua clara, em ben rentaré la cara, cada matí a la font.»

Josep i Maria vingueren de Natzaret a empadronar-se a Betlem. Totes les cases dels parents eren plenes de gent i a l'hostal els volien cobrar molts diners per dormir. Tampoc a Josep no li agradava l'hostal que feia pudor de vi i sobretot d'avarícia. No era un lloc prou digne per néixer el fill de Maria. Buscà als afores de Betlem. Pel camí trobaren dos pastors, el Matatà i el Mataties, els quals els indicaren una cova o cabana on hi havia un bou i una mula i que aquell vespre no hi faltava llenya seca, ni palla neta. Allà podrien passar la nit. Mentrestant, Maria, reposant del camí, estava asseguda en un gros sòc o tió, vora el foc dels

pastors. Li vaig preparar un plat de sopes ben calentes i la senyora les va trobar molt bones. El sol anava a la posta. Aquella nit naixeria l'Infant.

Vaig marxar corrent a la pleta de l'amo Pasqual que si feia tard m'estiraria les orelles, i els dos pastors es quedaren a dormir a fora el foc. Maria aprofità per ensenyar-los una oració molt bonica: «Àngel de la Guarda, dolça companyia, no em desempareu ni de nit ni de dia.»

Als volts de mitjanit un àngel vestit de «padrinya» anuncià també als dos pastors que dormien, el naixement del Jesuset, i assenyalant el tió on s'havia assegut Maria, els digué: «Per Nadal, d'ara endavant, els infants plens d'il·lusió, per recordar Déu-Infant, la Verge i els pastors, uns presents demanaran, tot clavant cops de bastó, a l'esquena d'un tió.» Heus ací, doncs, l'origen de fer «rajar» el tió.

Finalment, el Joanet ens fa una reflexió molt assenyada i ens demostra que és un Rabadà com cal. Escolteu les seves paraules:

Quan aneu a Missa del Gall, bons amiguets, recordeu-vos especialment dels pobres infants d'aquests mons de Déu que no saben què és Nadal. Alguns no tenen pares, viuen atemorits per les guerres, són explotats i no tenen res per menjar, ni en aquesta Santa Nit. Solament seran feliços de debò quan puguin conèixer cara a cara el Jesuset, al Cel, com jo el vaig conèixer al Portal de Betlem, i ells no l'han conegut a la terra. Mentrestant, com que el tió us haurà rajat moltes coses bones, digueu als vostres pares que envii algun dineret a les diferents organitzacions cristianes que procuren que hi hagi pau a la terra i subministren menjar, roba, vestits i medecines a tots els homes de bona voluntat. Ah! I com cada any, ja ens veurem als «pastorets».

«ELS PASTORETS DE L'AMETLLA»

ESPECTACLE NADALENC PRESENTAT AMB TOTA LA TÈCNICA TEATRAL MODERNA.

LLUM, MÚSICA, IMPRESSIONANT VESTUARI I CANVIS DE DECORACIÓ DE SOMNI.

DANSES POPULARS I SUMPTUOSES.

ESCENES DE GRANS RIALLES I DE SIMPÀTICA COMICITAT.

La tendresa de la Nit de Nadal desfà el «Castell del fals Messies» amb un impressionant muntatge teatral.

Una nit de Nadal plena de llum angelical i que omple de goig tot l'Univers.

Númers musicals de Josep Conagla i Carles Casas.

200 persones en escena.

Un espectacle que oferim a totes les famílies de Catalunya.

Situació geogràfica: a 20 quilòmetres de Manresa per la carretera de Berga.

Dies de representació: dia 26 (Sant Esteve), i els diumenges dies 7, 14, 21 i 28 de gener.

Hora: a les 4.40 de la tarda. I dissabte, dia 30 de desembre, a les 6 de la tarda.

Venda d'entrades: a l'Ametlla de Merola, Ramon Riera, Carrer Vell, 18 - tel. 938 390 236; a Manresa: Viatges Baixas, Carretera de Cardona, 2 - tel. 938 723 569; a Barcelona: Eix de Serveis (Pere Costa), c/ Segle XX, 22, 1a - tel. 933 492 796.

ESPECTACLE NADALENC

ELS PASTORETS
DE L'AMETLLA DE MEROLA

Santuari de la Mare de Déu d'Arboló

Al capdamunt d'una penya, gairebé suspès sobre el riu Noguera Pallaresa, s'aixeca el santuari de la Mare de Déu d'Arboló, a Soriguera, a uns deu quilòmetres de Sort (Pallars Sobirà). De nou, Maria tria com a posada un indret privilegiat, d'una gran bellesa, que confirma el seu gust exquisit a l'hora de fer-se un forat entre els homes. Una antiga església romànica s'hi aixeca amb senzillesa, sense grans magnificències, si bé amb l'enorme força que implica la presència propera de la Mare de Déu.

El santuari de la Mare de Déu d'Arboló, pertanyent a la parròquia de Sant Lleïr d'Arcalís, ha passat a formar part viva d'un paisatge amb què ja fa molts segles que conviu. De vegades fins i tot arriba a passar inadvertit, tot confonent-se entre el cúmul de muntanyes i colors que l'envolten. En els seus orígens, segons expliquen, el temple va arribar a formar part d'una antiquíssima fortalesa medieval, el castell d'Erboló (aleshores anomenat així), al costat del qual es va aixecar un oratori en honor a Santa Maria. Del castell no en queda ni rastre, mentre que el temple marià ha esdevingut al llarg dels segles

Façana del santuari i casa de l'ermità.

una autèntica fortalesa espiritual on els fidels del Pallars no dubten a acudir per demanar la protecció de la Mare de Déu. Ella ha despertat a la zona i a tota la comarca una forta devoció mariana que s'ha anat conservant al llarg dels anys.

SENSE LLEGENDA SOBRE LA IMATGE

Són poques les referències històri-

ques que es tenen del santuari, per la qual cosa resulta difícil datar-ne amb precisió els orígens. Ni tan sols no hi ha una llegenda consolidada de la troballa de la imatge i només es tenen els fruits que encara avui es recullen sobre la devoció a Maria. La gent, especialment els fidels de la comarca del Pallars Sobirà, continuen mostrant-se fidels a la Mare de Déu d'Arboló, a la qual acudeixen amb certa freqüència i a qui tenen com a autèntica mare i patrona. Això podria passar des del segle VIII o IX, època en què hi ha més o menys constància de l'existència a l'indret d'un castell que incloïa un petit oratori o capella. L'existència d'aquesta fortalesa no estranya en absolut, sobretot tenint en compte l'enclavament tan estratègic en què estava situat. A mesura que passaven els anys, però, el castell va anar perdent valor i interès,

que va anar guanyant, en canvi, el temple en honor a Maria. I ho va fer amb tanta intensitat que cap al segle XII sembla que es va haver de construir un nou edifici, que dura fins als nostres dies. Per aquesta època hi ha documents que mostren que el temple ja pertanyia al monestir de Gerri. Més tard, cap al segle XIV, el santuari adquireix la categoria de parròquia, tot i que no és clara la seva dependència de l'esmentat monestir.

La devoció creixerà més i més fins a esdevenir un indret sagrat d'oració i peregrinació. Les poques referències exis-

L'edifici actual podria datar del segle XII.

l'entrevista

Mn. Manel Farré, capellà-custodi del santuari de la Mare de Déu d'Arboló

—Quins atractius té el santuari d'Arboló?

—L'indret on està situat, tan esplèndid en tots els sentits, i molt especialment la seva tradició mil·lenària i la seva arrelada devoció a la Mare de Déu, autèntica patrona del Pallars, des de Gerri fins al Port de la Bonaigua.

—Què implica la Mare de Déu per a aquesta gent?

—Sigui per venerar-la o per demanar-li alguna cosa, ella ho és tot per a ells. Se'n parla amb molta devoció i es viu amb molt entusiasme. Quan se celebra l'aplec, especialment abans d'estar construït el pont, la gent arribava a caminar 5 i 6 hores fins a arribar al costat de la Mare de Déu.

—Continua acudint gent al santuari?

—Sí, especialment durant tot l'estiu. Arboló s'anima moltíssim des de la primera Pasqua fins al setembre. Durant l'estiu, cada dijous se celebra a les 12.00 l'eucaristia, on assisteix molta gent. Crec que durant aquesta època poden arribar a pujar-hi prop d'un centenar de persones cada setmana.

—El Patronat del santuari ha fet nombroses reformes en els darrers trenta anys, queda alguna cosa per fer?

—Per ara, enguany està previst separar la capella de la casa de l'ermità. Volem obrir un passadís entre tots dos edificis perquè la capella es pugui veure més bé, tal com la van deixar els frares benedictins cap al segle XII. Actualment amb prou feines es veu la façana nord i creiem que pot guanyar molt si s'obre el passadís.

—Què diria a les persones que encara no han visitat el santuari?

—Els diria que és un indret idoni per gaudir del paisatge, del silenci, de la pau, un lloc privilegiat per trobar-se amb Déu i amb els germans. Amb unes vistes molt maques, a pocs quilòmetres de la famosa abadia de Gerri, el visitant pot descansar i gaudir de l'entorn. En un món tan angoixant com el nostre no s'hauria de desaproveitar l'oportunitat de passar bones estones de pau, silenci i oració, i Arboló pot ser un bon lloc per a això.

La Mare de Déu d'Arboló presideix una església senzilla i acollidora.

tents no hi permeten aprofundir gaire més i només se sap que cap al segle XVIII també comptava amb posada i amb un espai per albergar viatgers i gent de pas. La casa de l'ermità, que encara es conserva en bones condicions, així ho constata.

EL MISSATGER DE LA MARE DE DÉU

L'ermità tindrà un paper important, serà el missatger de la Mare de Déu, tota una institució a Arboló, encarregat fonamentalment de proporcionar el descans del cos i de l'ànima per a tot el qui s'aturés a l'indret. A Arboló l'ermità vivia gairebé com un anacoreta, sumit en un gran aïllament, tot recollint almoïna per a la Mare de Déu i tenint cura de la conservació i manteniment del temple. Com en molts altres casos, amb l'arribada de la «modernitat» la figura de l'ermità va desaparèixer i el temple va passar a ser regentat per preveres custodis.

Aquests també duran a terme una gran tasca i en casos concrets, com passa amb Mn. Josep Joanmartí, emprendran treballs importants de reconstrucció i d'adaptació del santuari als nous temps. Als esforços de Mn. Joanmartí es deu especialment la construcció del pont que fa possible arribar amb molta facilitat al santuari sense necessitat de travessar un llarg trajecte des de Gerri. L'ermita passa així a estar a cinc minuts de la carretera. El pont en qüestió va ser construït el 1973. Van participar en la iniciativa moltes entitats i grups, que sobretot van ser canalitzats a través del Patronat del santuari d'Arboló. A més del pont, s'han dut a terme nombroses reformes des d'aleshores, entre les quals destaca l'arribada de l'electricitat, les millores a l'interior de l'església, la recuperació de la façana principal...

FESTA MAJOR ESPIRITUAL

La gran festa de la Mare de Déu a Arboló se celebra el primer diumenge de maig. En ple mes marià els fidels del Pallars emprenden una peregrinació fins al santuari per venerar la seva patrona i

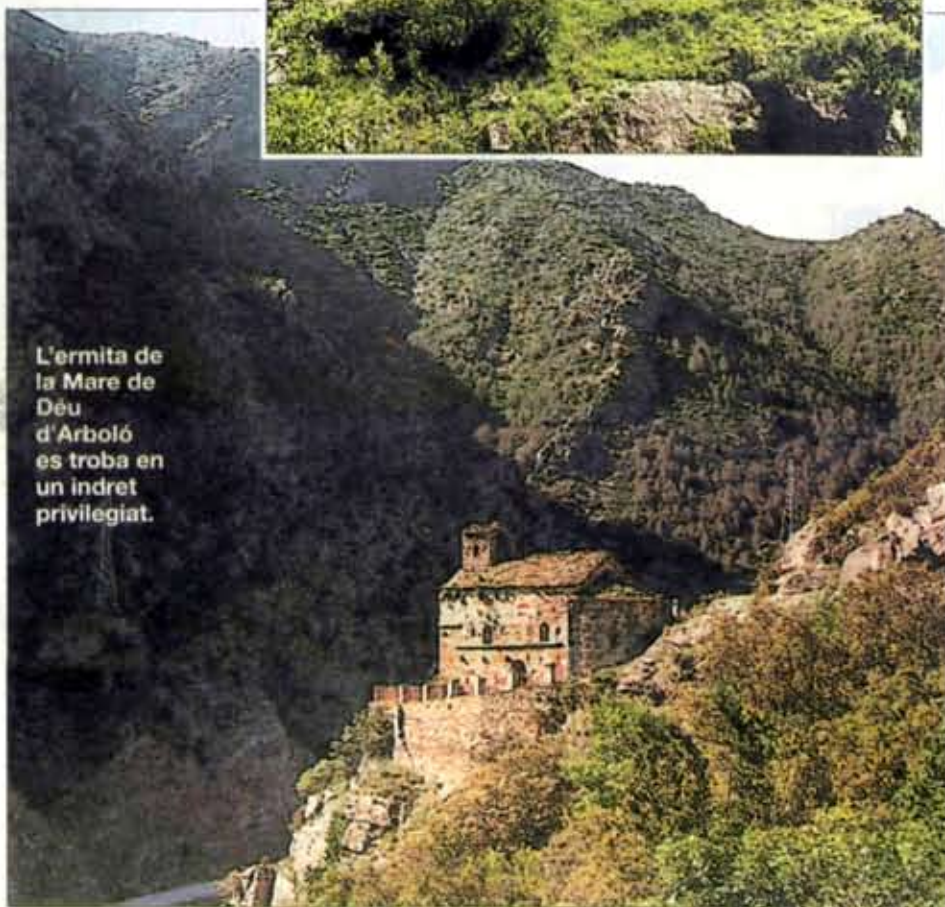

Des del 1973 el pont construït sobre el riu Noguera Pallaresa facilita molt l'accés al santuari.

donar-li gràcies per la seva protecció amorosa. És una festa arrelada de ple en la tradició, que aplega molta gent, fins i tot de fora de la comarca. A més de la missa solemne, el cant de goigs i la processó, aquesta festivitat és també tradicional com a lloc de trobada per als joves i popularment s'ha considerat durant molt de temps un indret molt propici per iniciar futurs matrimonis cristians.

La Mare de Déu d'Arboló continua sent avui molt invocada en temps de sequera i davant de tota mena d'adversitats i de perills. Quan a començament de segle encara era freqüent la professió de raier, la ubicació excepcional del santuari els proporcionava un lloc idoni perquè en el curs del seu treball, en plena baixada pel Noguera Pallaresa dels troncs, es poguessin posar en mans de Maria. El mateix passa avui, encara que el curs del riu, molt més debilitat, ha estat substituït pel curs de la vida de molts fidels que aixecant la seva mirada continuen encomanant-se en el seu pas pel santuari a la Mare de Déu d'Arboló.

Samuel Gutiérrez

L'ermita de la Mare de Déu d'Arboló es troba en un indret privilegiat.

Patrona de la comarca del Pallars Sobirà

*Oh, Mare de l'alegria,
Reina Santa entronitzada.
Sieu-nos sempre advocada
d'Arboló, Verge Maria.*

Alegria singular
fou la del primer instant,
puix en gràcia triomfant
vinguéreu a restaurar
el què Adam perdut havia,
quedant Vós Immaculada...

Alegre estàreu, Senyora,
quan l'arcàngel Gabriel,
nunci destinat del Cel,
amb rendiment vos adora
com a Mare, Esposa i Filla
de la Trinitat sagrada...

A la humil Elisabet
visitàreu amb amor,
tenint ja el Redemptor

en les entranyes secret.
El Baptista amb alegria
celebra vostra arribada...

Tinguéreu gran alegria
en el Portal de Betlem,
cantant, com tots ho sabem,
els àngels amb melodia
a l'Infant que nat havia
la glòria tan exaltada...

Model d'humilitat
fóreu, Senyora, en el temple,
quan per donar-nos exemple,
vostre Fill fou presentat
al sant vell que es dertitia
per ésser l'hora arribada...

Si el cercàreu amb tristors
fou trobat amb alegria
en el temple, en aquell dia,
entre savis i doctors

quan l'alta sabiduria
volgué ésser manifestada...

Als presos deu llibertat,
als que es despenyen, la vida;
una alegria complida
en tota necessitat.
Puix socorreu nit i dia
si de cor sou reclamada...

Puix que sou Emperatris
i de la glòria, Senyora,
sigueu Mare i protectora
d'aquest poble d'Arcalís.
Al dimoni que porfia
destorbeu-nos-li l'entrada...

*Oh, Mare de l'alegria,
Reina Santa entronitzada.
Sieu-nos sempre advocada
d'Arboló, Verge Maria.*

Goigs de la Mare de Déu d'Arboló

Lleida

Recorregut pessebrístic

LLEIDA.— El pessebre, com a expressió plàstica del naixement de Jesús i alhora lliçó popular de pedagogia bíblica i catequètica, és present amb fidelitat cada Nadal a la diòcesi de Lleida.

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes és, però, l'entitat que aglutina els pessebristes lleidatans, tot promovent l'art de la construcció de pessebres mitjançant la convocatòria dels seus concursos: el general, que enguany arriba a la LXXI edició, i l'infantil i juvenil, amb XXVI edicions.

A més, amb motiu de les festes de Nadal, obren sempre les seves portes, a la seva seu social de la capella del Peu del Romeu, al carrer Major de Lleida, les dues mostres permanents de diorames nadalencs. Els lleidatans hi poden contemplar un conjunt de 26 diorames, amb escenes del naixement i infància de Jesús, obra extraordinària de la mestra pessebrista Joaquina Barrufet, que va morir l'any 1995. A més, es poden contemplar els diorames en miniatura de la també mestra pessebrista Paulina Atmetller, realitzats als anys seixanta i que a la seva mort quedaren per al Capítol Catedral. Aquest els lliurà com a llegat a l'Agrupació de Pessebristes l'any 1991. Enguany en la mateixa capella s'exposaran els diorames que parti-

Pessebre de les Germanetes de Santa Teresa Jornet d'Aitona.

cipen en el concurs de pessebres.

Però si ens hem de fer ressò d'aquells pessebres que cada any, per la seva singularitat i fidelitat, són protagonistes del Nadal a Lleida, cal esmentar el pessebre monumental que es pot contemplar al menjador de la residència Joana Jugán de les Germanetes dels Pobres, a la partida de Gualda. Josep Figueres, treballador en aquesta residència d'ancians, ens ofereix cada Nadal una composició pessebrística de 15 metres quadrats, amb les tradicionals escenes de l'anunciació als pastors, la santa cova, els reis, etc. Tot combinat amb un artístic i singular paisatge de casa nostra. Aquest treball es veu recompensat gairebé tots els anys amb un primer premi

del concurs de pessebres.

Una altra residència, aquesta a Aitona, la de les Germanetes dels Ancians Desemparats, que la congregació fundada per santa Teresa Jornet té al poble bressol de la seva fundadora, ens ofereix des de l'any 1996 un magnífic i artístic pessebre mo-

numental. La representació és obra de la germaneta Noèlia Bedoya, que des que arribà a aquesta casa, vinguda de la seva terra colombiana, ha transformat una habitació de la residència en un magnífic escenari bíblic, amb diverses escenes del naixement de Jesús i, entre aquestes, una de tan singular com és el somni de sant Josep.

Cal esmentar finalment que com cada Nadal, els lleidatans podran visitar també el diorama monumental del santuari de Sant Antoni de Pàdua del poble franciscà, al carrer Vila Antònia de Lleida. Any rere any el construïa el P. Salvador Gallart, fins que va morir el 13 de juliol. Com a bon deixeble de sant Francesc, que va ser l'inventor del pessebre, mai no mancava en els «frarets» el pessebre del P. Gallart. Aquest Nadal, que ell no ha pogut muntar-lo, ha estat un grup de pessebristes lleidatans que com a homenatge a aquest franciscà i pessebrista desaparegut va reconstruir-lo el dissabte dia 10 de desembre al vespre, tal com ell també ho hauria fet.

Jordi Curcó

11 de març: beatificació de Francesc Castelló

LLEIDA.— Joan Pau II beatificarà el jove màrtir Francesc Castelló i Aleu l'11 de març de l'any vinent, en una cerimònia conjunta de beatificacions d'altres màrtirs de la guerra civil espanyola que tindrà lloc a la plaça de Sant Pere del Vaticà. Així ho va notificar personalment el bisbe de Lleida, Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, el 13 de desembre a les dues germanes del màrtir, la Maria i la Teresina, que van ser rebudes al Palau Episcopal. També hi era present la comissió pro beatificació de Francesc Castelló, encapçalada pel vicepostulador de la causa a la diòcesi de Lleida, Mn. Gerard Soler. (J.C.)

DIAKONIA - SERVEI

Una obra de la Comunitat de les Benaurances de França

CASSETS D'ESPIRITUALITAT

Qüestions d'actualitat

Vida Espiritual

La vida i la mort

Maria

Vides de Sants

Els sagraments

El sofriment

Pregària

Especial Medjugorje

El Matrimoni

Música de la Comunitat

TOTS ELS TÍTOLS EN CATALÀ I EN CASTELLÀ

Sol·liciteu catàleg

DIAKONIA - SERVEI

C/ Sant Ignasi, 26

08700 - IGUALADA

Tel.-Fax 938 030 916 - Preferentment dimecres d'11 a 1 i de 5 a 7.

AVORTAMENT...
La por de viure i de fer viure?

diakonia

MEDJUGORJE,
ESCOLA DE L'AMOR

diakonia

Urgell

Trobada de joves a Aina

AINA.— A Aina (Canillo), la gavarnera rebrotà i les poncelles esclataren amb ufanor. La llum i la calor dels joves agrupats van fer esclatar les poncelles de la pau. Més de 300 joves dels pobles del bisbat d'Urgell van concentrar-se el 18 de novembre a Aina per reflexionar sobre *La pau i la no-violència*.

Els informatius de televisió i les portades dels diaris actualitzen diàriament el tema, la resposta dels joves és el desig i el compromís per la pau, fruit d'una nova actitud, més humana i cristiana, en la vida. L'afany desmesurat de lucre aboca al consumisme i al predomini, actitud contrària al servei i a la pau. Són alguns dels pensaments aportats pels joves reunits a Canillo en la trobada més nombrosa, segons Pepe Chisvert, consiliari diocesà de Joventut.

Primerament, els joves van escenificar el tema *Pau, no-violència*. En grups reduïts van fer un treball de taller sobre el tema, van redactar-ne les conclusions i van gravar les seves aportacions al gran mural de la pau. Després del dinar, hi hagué una festa amb participació dels joves: cants, acudits, contes... A continuació s'encaminaren a peu al santuari de Meritxell. El Camí Real de Canillo es va convertir en ruta de la pau. Al santuari van presentar les ofrenes a la Mare de Déu: treballs, compromisos, cants, pregàries i finalment van fer la lectura de les conclusions. Els joves van emportar-se a les motxilles una medalla amb el colom d'Albert i el lema «No hi ha camins per a la pau, la pau és el camí». Algú definia la trobada com «un acte d'estimació, festa i participació». La convivència va ser enriquidora per la

participació de joves de tota la geografia diocesana i de diferents entitats juvenils. Els monitors d'Aina havien estat amfitrions de la trobada i manifestaven la voluntat que «des d'ara Aina sigui la universitat de la pau».

Els organitzadors van fer una valoració positiva i

optimista i van agrair la col·laboració dels preveres, professors de religió i pares. La gavarnera rebrotà i tornà a florir al prat de Meritxell, poncelles i roses enjoiaren el santuari andorrà.

Antoni Mirabet

Els joves van parlar de pau i no-violència.

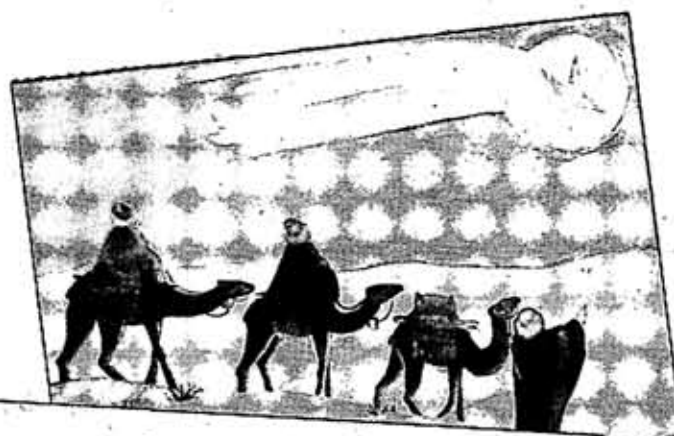

Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu

Barcelona, Nadal 2000

Molt estimats amics,

NADAL sempre és llum i esperança

NADAL sempre és vida i amor

Torna NADAL. Torna per fer-nos néixer de nou, per ensenyar-nos a copsar el goig de les coses petites, a mirar les coses i les persones amb els ulls d'un infant.

AJUDA A L'ESGLÉSIA NECESSITADA et demana una ajuda per als que més pateixen: Crist compta amb nosaltres, ens crida, ens interpel·la, ens demana la nostra pregària i la nostra caritat. Serem capaços de dir-li que no?

SANT NADAL

Filial a Catalunya: c/ Lluís Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona
Tel. 932 373 763 - Fax: 932 187 584

Donatius: c/c 0049-1260-35-2110027312-Banc Santander Central Hispano

Els donatius a aquesta Associació són deduïbles a la Declaració de la Renda. CIF núm. Q-2800175 - H.

Lourdes Garriga, 25 anys d'ermitana

ALINYÀ.— Lourdes Garriga i Ventura fa 25 anys que és coneguda com l'ermitana d'Alinyà, perquè viu i serveix la parròquia i els veïns d'aquest poble de l'Alt Urgell. Hi arribà el 24 de novembre del 1975 i el 19 de novembre passat hi celebrà els 25 anys de convivència amb els veïns del poblet. Va ser una festa gairebé improvisada, però evocadora de records i amb manifestacions de tendresa i agraïment.

Al matí, com cada diumenge, tot el poble va acudir a la celebració religiosa que Lourdes Garriga acostuma a dirigir. Immediatament va veure un ambient festiu, extraordinari. El poble volia celebrar els 25 anys de presència de l'ermitana a Alinyà. En acabar la litúrgia, autoritats, joves i infants van felicitar l'ermitana, van agrair-li els serveis oferts i van obsequiar-la generosament. Ella els evocà la joia amb què havia viscut al poble i l'esperit que animava els seus passos. En acabar els va oferir coca, xocolata i moscatell.

Lourdes Garriga va pujar a Alinyà a cercar el silenci, dedicar-se a la pregària i servir el poble. Visitava i atenia els malalts, feia la catequesi dels infants i, els dies festius, dirigeix la celebració litúrgica. Prepara el temple de Sant Esteve, convoca els fidels, llegeix i comenta la paraula de Déu, presideix la pregària i distribueix l'eucaristia. En el moment actual de la crisi vocacional al ministeri sacerdotal, ella va ser una pionera, a la diòcesi, de les celebracions litúrgiques sense prevere. Els malalts, els infants i el culte han estat la raó de la seva estada a Alinyà. Això fa 25 anys i, amb el poble, n'ha donat gràcies a Déu. (A.M.)

Tortosa

Aniversari de la mort del Dr. Manyà

BATEA.— Es compleix l'aniversari de la mort del Dr. Joan Baptista Manyà, que va néixer a Gandesa el 31 d'octubre del 1884 i va morir a Tortosa el 22 de desembre de l'any 1976, a l'edat de 92 anys. Una llarga vida dedicada a l'ensenyament i a l'estudi, la seva memòria no la podem oblidar, pel que significa per a la diòcesi de Tortosa.

El seu nom és recordat per diverses institucions. Era un pensador de la ciència de Déu, un teòleg que va introduir molts alumnes en el món de la reflexió i va plantejar problemes sobre l'existència humana. Tinc al meu davant els *Theologumena* i d'altres llibres de la seva obra, molts centenars de pàgines, escrita en català, castellà i llatí.

Hi ha un tema del qual en el món culte cada vegada es parla menys. Si hom diu que ha escoltat música de tal autor o té a casa seva un ordinador, se l'escoltaran; en canvi, si parla de Déu, li diran que és un pedant que es troba fora de lloc. A més de tot el que es conta del Dr. Manyà, de les seves anècdotes, fou un home de reflexió, apassionat de Déu, de la psicologia humana, parlà del talent, de la llibertat, la psicologia de Jesucrist, el pecat, la visió de Déu i molts temes més. No va ser un home que va parlar d'economia, de tecnologia, ni de tot el que es porta avui dia. Per arreu diu que es va refugiar en la transcendència.

Però el món occidental, a partir de sant Anselm, va conèixer l'argument ontològic sobre l'existència de Déu que el fonamenta a partir de la idea de Déu. Combatut per uns i defensat pels altres, sant Tomàs ens explica les cinc vies que s'han fet famoses per demostrar l'existència de Déu.

Era un pensador de la ciència de Déu, un teòleg que va introduir molts alumnes en el món de la reflexió i va plantejar problemes sobre l'existència humana

que Manyà esbrinà i reflexionà a consciència. Diu a *La crisis teològica* (Madrid, 1972): «L'existència de Déu és la primera i la més fonamental de totes les premisses de la teologia. Si Déu no existeix, la teologia està mancada d'objecte propi, de raó

El Dr. Joan Baptista Manyà.

de ser: intenta descobrir les realitats d'un ésser mancat d'existència real. Però si Déu existeix, la teologia és la més elevada i la més interessant de totes les ciències» (33).

Es professa seguidor de les cinc proves de l'existència de Déu, però és crític: «No som d'aquells tomistes a priori que per devoció accepten tot el que sant Tomàs diu. La nostra admiració i devoció pel sant no ofega el nostre sentit crític i la nostra independència mental. En aquesta matei-

xa qüestió de les cinc vies, hem combatut expressament el valor de la quarta» (34).

Continua: «Abordem concretament la via tercera, la de la contingència, que és la més simple, i preguntem: és certa o no l'existència d'éssers contingents, la inexistència dels quals no importaria cap mena d'absurd?» A Manyà li agradava aquesta via tercera.

També Kant va complementar la reflexió en la necessitat de fonamentar la moral en Déu. Diu que la seva existència és un postulat de la raó pràctica i conclou en la necessitat d'aquest Déu, important per a l'home, perquè no es trobi en el buit i tingui raons per obrar i viure.

Abans encara hi havia joves que sovint preguntaven sobre l'existència de Déu, ara cada vegada són menys els qui s'ho plantegen. Ens hem d'introduir en la metafísica per parlar d'aquest tema, i l'home d'avui es pregunta més aviat pel que pot fer i no pel que és i sobre la seva existència, més diríem per la física.

No és trivial repensar tot això, tenim el perill de caure en un fideisme. No oblidem que l'home és un animal racional i ha d'utilitzar la raó per creure en Déu.

Antoni Bordàs
Rector de Batea

FUNDACIÓ OBRA NTRA. SRA. DE FÀTIMA

Tots els beneficiaris, actuant i patrons de l'Obra de Ntra. Sra. de Fàtima us desitgen, a vosaltres que ens llegiu, que pugueu celebrar, amb amor i alegria, aquestes Festes de Nadal. Volem recordar-vos també que, si ens voleu ajudar econòmicament, aquestes són algunes de les necessitats més urgents:

PER A LA LLAR INFANTIL NTRA. SRA. DE FÀTIMA

(on acollim nens i nenes fins als 5 anys)

c/ Santuari, 94, Barcelona - Tel. 933 575 648

- ☐ Calçat i roba per a un nen o una nena
 - ☐ Un joc complet..... 17.000 ptes.
- ☐ Mobiliari per a una classe
 - ☐ 16 cadires..... 48.000 ptes.
 - ☐ Una cadira..... 3.500 "
 - ☐ 4 taules..... 48.000 "
 - ☐ Una taula..... 12.000 "
 - ☐ Prestatgeries..... 25.000 "
- ☐ Mini-cadena per escoltar contes..... 23.000 "

PER A LA RESIDÈNCIA GERIÀTRICA NTRA. SRA. DE FÀTIMA

(on acollim persones grans de qualsevol posició econòmica)

c/ Sant Isidre, 44-46, Calella - Tel. 937 662 021

- ☐ Teixit per a jocs de taula
 - ☐ 50 metres..... 65.000 ptes.
 - ☐ 10 metres..... 13.000 "
- ☐ Jocs de cafè
 - ☐ 50 jocs..... 25.000 "
 - ☐ Una dotzena..... 6.000 "
- ☐ Una aspiradora polv-aigua GRIZZLY..... 168.000 "
- ☐ Un llit de clínica..... 90.000 "
- ☐ Tauletes per menjar al llit (unitat)..... 10.100 "

Agraïm de tot cor, tots els donatius que hem rebut enguany amb una referència especial a totes les persones i famílies que, de manera anònima, ens han aportat la seva ajuda per a la compra d'una furgoneta per a la llar infantil. Gràcies!

Podeu fer el vostre donatiu a:

- El despatx de la Fundació, c/ Pau Claris, 119, 3r 1a - 08009 Barcelona. Tel. 932 151 593
- El compte corrent de la Fundació a: "la Caixa", número 2100 0022 10 0200556450

Tortosa

Setena edició del pessebre de Camp-redó

■ Un present per a la Terra Alta

CAMP-REDÓ.— L'edició setena 2000-2001 del pessebre monumental instal·lat a la parròquia de Sant Joan Baptista de Camp-redó és un present per a la Terra Alta. Les deu escenes de la infància de Jesús estan emmarcades en l'antiga Castellania d'Amposta, avui anomenada Terra Alta.

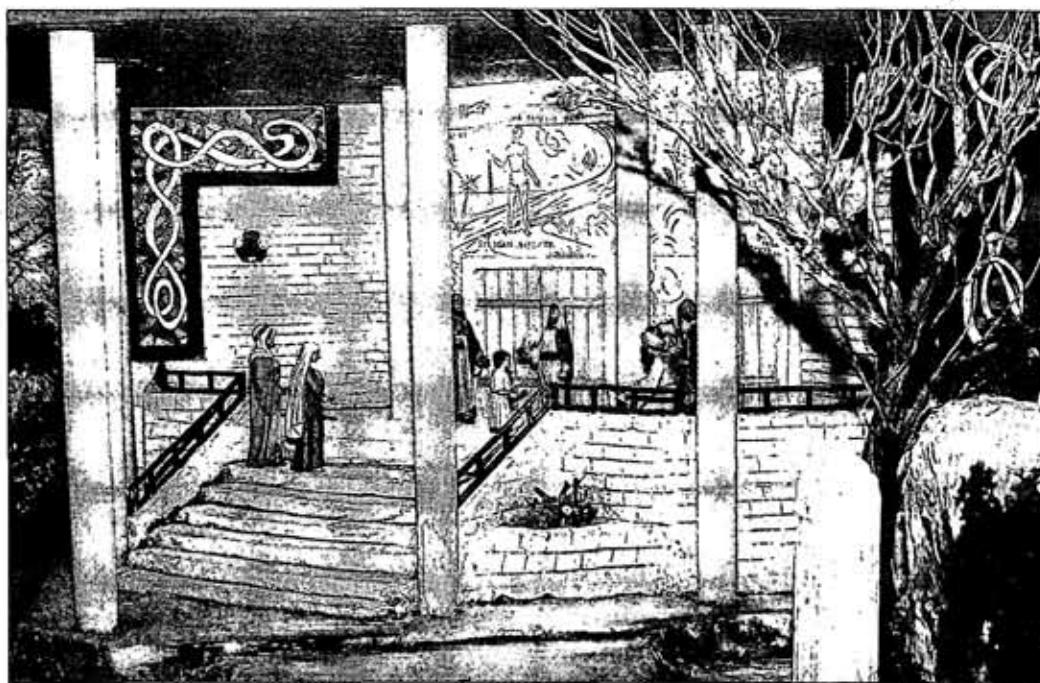
Així, s'han triat edificis i peces reproduïts en maquetes. Els pobles que apareixen per ordre d'exposició són: Corbera d'Ebre, Gandesa, Arnes, la Fatarella, Horta de Sant Joan, Prat de Comte, Batea, Bot i Pinell de Brai.

S'ha editat un fullet amb el guió audiovisual i les característiques històriques i arquitectòniques de cada monument. El visitant dels diumenges i festius en hores vespertines podrà escoltar i veure el missatge nadalenc de l'any jubilar. La preocupació dels responsables i especialment del guionista és que l'interès de les maquetes eclipsi el missatge propi de cada escena evangèlica. Amb tot, la màgia de la música i el contrast entre llum i fosc de cada diorama obert ajudarà el grup. Es demana un bany d'immersió en l'ambient creat pel guió audiovisual, el deixar-se portar, mentre es contempla cada diorama obert i il·luminat tot circumval·lant una plataforma de 30 m².

Els pessebristes segueixen la recomanació del president de la Federació dels Pessebristes de Catalunya, Joan M. Garsot, el Nadal del 1998: «Seguiu aquesta

nova línia perquè és única.» La característica diferencial d'aquest pessebre és que no és vivent, ni de diorames tancats, ni panoràmic; sí que la imaginació del responsable, German Machí, i del seu equip mouen els fils de llum, efectes sonors, distribució encertada de maquetes en la panoràmica del conjunt. Tot plegat, el públic més exigent i que repeteix des de l'any 1992 comenta: «Cada any és diferent i millor.»

En el programa de mà, l'actual rector, Mn. Federico Allara, escriu: «És per això que cada pessebre té una significació que transcendeix el sol fet cultural i artístic. A tots ens sensibiliza el record de l'objectivitat de l'amor més gran —que és el de donar la vida— per la singular dignitat de cadascun dels éssers humans. Les escenes de la infància de Jesús són situades, aquest any, en monuments emblemàtics de la Terra Alta. És aquesta una forma de germanor, des de la valoració i l'estima de cada poble, de treballs, amors i esperances.»

Edició 1999 del pessebre monumental de Camp-redó.

En aquesta línia integradora a tres nivells —monuments històrics, text evangèlic i problemàtica actual— destaca un paràgraf de l'escena última —Jesús entre els doctors— que té com a àmbit el convent de Sant Salvador d'Horta de Sant Joan: «Hom pensa que un bon regal a l'home superocupat del segle XXI seria ensenyar-li a descobrir espais interiors de silenci i soledat en la natura i amb un llibre a les mans. Li seria fàcil trobar-se a si mateix, amb Déu i els germans. Amb la pau al cor, després tots parlaríem menys i viuríem millor.»

L'escena de la degollació dels innocents, els pessebristes l'han emmarcada en el cim de la serra de Pàndols (Pinell de Brai). Allí els supervivents de la lleva del biberó 41 i excombatents dels dos bàndols hi construïren el monument del Dau. Hi figuren fragments del poema *Germà*, escrit per l'excomba-

«Germà»

Tu que estàs enfront meu, també en trinxeres,
qui ets? No sé el teu nom, ni el meu et dic.
Sols sé que ets conegut per enemic
i que, com jo, també la pau esperes.

Dormim dessota el mateix estel
i un mateix somni ens té la vida encesa.
Tots tenim una mare, una promesa
i un cor ardent, als seus amors, fidel.

Com puc sentir cap odi, si me'n priva
l'encís primaveral del maig que arriba?
Potser algun jorn ens hem donat la mà
i avui dins el palmell portem una arma.
Ni que, enfront meu, no puguis escoltar-me,
t'anomeno amb un nom: el de germà!

tent Antoni Correig i Massó, de Reus.

El conjunt del VII Pessebre Monumental es va inaugurar el diumenge 17 de desembre i estarà obert fins al 14 de gener.

J. Blanc i Bahima

El bisbe parla de l'islam

TORTOSA.— El bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas, va parlar en el full diocesà del 26 de novembre sobre *Fe cristiana i islam*. El prelat subratlla la presència nombrosa de magribins en parròquies com Benicarló, Ulldecona o Tortosa. «La convivència i el diàleg són els camins adequats per acceptar-nos mútuament, per integrar els musulmans dintre del nostre món en què tots tenen dret a expressar i viure la seva fe religiosa», afirma el bisbe Salinas. Com a colofó, i en referència a la mesquita oberta a Tortosa durant el mes del Ramadà, Mons. Xavier conclou: «Desitgem que els musulmans que viuen entre nosaltres s'integrin a la nostra societat, que puguin gaudir del nostre Estat de Dret, el qual garanteix la llibertat religiosa per a tothom. Però també els volem recordar que han de ser fervents defensors d'aquesta llibertat als països on no és respectada.» (J.B.B.)

**CASA
GAY**

**SERVEI DE LLOGUER PER A
FESTES I BANQUETS.
CADIRES, TAULES, CRISTALLERIA,
VAIXELLA, ETC.**

ROGER DE LLÚRIA, 12 i 14
Tels. 933 181 495 - 933 016 731- Fax: 934 124 455

BALCLI'S

SALA DE SUBHASTES

DES DEL 1979

COMPREM AL COMPTAT

ANTIGUITATS, PINTURA S. XIX I XX

MOBLES, OBJECTES

JOIES, ARGENT I RELLOTGES

**PISOS SENCERS
VISITES A DOMICILI**

☎ 93 217 56 07 C/ ROSSELLÓ, 227 BARCELONA

El conflicte de l'Orient Mitjà

■ Els problemes d'avui són esbossats a la Bíblia en redaccions de fa més de dos mil cinc-cents anys

Israel, Palestina, Terra Promesa, Canaan, Terra Santa..., un bocí estratègic del nostre planeta on no hi ha hagut pau mai de la vida, una terra que mai ningú no ha aconseguit dominar del tot. Terra en perenne conflicte.

Hom creu que un *semita* és un descendent de Sem, pertanyent a una raça caucàsica representada avui principalment per jueus i àrabs. Sem era germà de Cam i Jafet, els tres fills de Noè que amb la seva parentela immediata escaparen del devesall del diluvi. Superat l'ensurt immens de l'aiguat purificador els tres germans es repartiren l'espai geogràfic del món, els descendents de Sem o semites ocuparen l'Orient Mitjà. La font d'informació la teniu als capítols 8-11 del Gènesi.

Tot semblava haver de rodar sota l'emblema del colomet del branquilló d'olivera i l'arc de Sant Martí dissenyat per Déu amb llum solar i ruixims de núvols. Pau eterna entre cel i terra. Però entre els homes, ells amb ells, no seria pas així sinó tot al contrari, durant molts segles. Semites il·lustres antecessors d'Abram foren Arfaxad, Xèlah, Éber, Pèleg, Reú, Serug, Nahor i Tèrah, del qual nasqué el pare. Aquests personatges visqueren més de quatre-cents trenta, dos-cents nou, dos-cents set, dos-cents i cent dinou anys, tots amb fills i filles. Massa parentela per a una bona avinença en uns paratges d'estèss secà i aigua escassa. Quan arriba Abram, que més tard es dirà Abraham, cap dels seus antecessors no compta per a res de cara a la història futura d'aquells paratges. Tot seria, promesa de Déu, per a ell i els seus descendents exclusivament.

Però això no implica pas que els altres desapareguessin *motu proprio* de la terra que els donava vida. El conflicte estava assegurat. Un tal Canaan fou l'avantpassat dels jebuseus, amorreus, guirgaixites, hivites, arquites, sinites, arvadites, semarites i hamaties que vivien precisament a la terra del pare Canaan, que per això li deien terra de Canaan, és a dir, l'àrea del futur regne de David. Per amanir-ho tot, més tard vindrien uns filisteus de qui sap on fins a muntar un embolic monumental a la terra hereva del colomet de pau i l'arc de

Sant Martí. Tots defensen la terra com a seva i baladregeen els propis arguments amb fones, llances i espases. Val a dir que tot plegat només és la versió a la terra de Canaan d'aquella immensa bellugadissa de «pobles del mar» que inspirarien els poemes d'Homer i proporcionarien un material inestimable als redactors de la Bíblia per a la nova i renovellada catequesi del judaisme set-cents anys més tard, a l'exili babilònic i postexili.

Encara hi ha més. La terra de Canaan, o d'Israel des de l'espasa vencedora de David, és la confluència de tres grans continents: Europa, Àsia i Àfrica. El centre del món. Uns i altres cobejaran aquest espai de terra perquè els faci de «marca» en el sentit carolingi, contra l'enemic de torn. Els exèrcits hitites, egipcis o mesopotàmics vénen i van del Sinaí als plegaments de Palmira com una aplanadora implacable amb la bandera dels propis interessos. Els arqueòlegs i historiadors xalen a cor què vols treballant aquesta terra. Per aquí hi han deixat rastre els

cananites, egipcis, sumeris, hitites, assiris, babilònics, beduïns, nòmades, perses, hel·lenistes, ptolomeus, selèucides, asmoneus, romans, bizantins, àrabs, croats, ayyubides, fatimis, mamelucs, otomans, britànics..., ara s'hi barallen jueus i palestins.

Document d'aquesta diversitat és la ciutat de Meguidó encavallada entre la vall de Jizreel o Esdreló i la plana de Saron. Meguidó són vint ciutats sobreposades, una història de vint destruccions i reedificacions. Els poc experts només hi veuen parets velles, piles de rocs i talls a pic i pala. Les pedres de Meguidó són l'acta testimonial que aquest país mai no ha tingut pau.

Un geòleg d'ofici podria manipular les ratlles anteriors substituint ciutats i cultures per noms de roques magmàtiques, plutòniques, metamòrfiques o sedimentàries i també els moviments dels pobles pels desplaçaments de plaques tectòniques, falles, esllavissades, etc. Geològicament també és una terra convulsiva, a vegades un no sap esclarir si aquella trontollada del Sant Sepulcre o de l'Anàstasi no es va deure tant a un cop de força islàmic com a una sacsejada sísmica. Ambdues coses són possibles en aquella terra de «llet i mel».

«Sacrifici d'Abraham», de Rembrandt (Galeria Nacional d'Art, Washington, DC).

El pacte de Beerxeba

El Pentateuc, Torà o Llibre de la Llei arribà a la seva redacció final vers el 460 aC. Per al seu funcionament i consulta se'l va dividir en cinc apartats: Gènesi, Èxode, Levític, Nombres i Deuteronomi. El Pentateuc va ser escrit per donar esperança de Vida a un poble jueu desarrelat, captiu, desesperat i exiliat entre el comerç internacional, les canalitzacions d'aigua i els sorprenents zigurats de Babilònia. No és un llibre per explicar científicament els orígens ni exhibir documentació històrica. Ni ciència ni història són el propòsit dels autors. És una excel·lent catequesi per a moments de dubtes i desànim.

Entre les moltes narracions del text hi ha la presentació del patriarca Abraham, el pare de la fe israelita, rebesavi de jueus, cristians i musulmans. Abraham pot ser una antiga creació que compila vells contes i tradicions de moltes famílies hebrees. Els autors del Gènesi n'han fet ús i ens presenten un model de patriarca assenyat, acollidor, prudent i religiós. Darrere els relats d'Abraham s'hi entreveu el bronzir de grups, cultures tribals i pobles diversos,

L'actual Intifada reflecteix un cop més l'etern problema per saber qui és el legítim propietari i dominador d'aquell tros de planeta.

Casa Graupera Artesans del Neuler

d'Enric Graupera Iglesias
des de 1895 a Mataró

VOLEU MENJAR NEULES BONÍSSIMES? TORRONS I MANTEGADES COM ELS D'ABANS?

A Casa Graupera trobareu més de 30 varietats de Neules a escollir, totes amb denominació marca «Q» de «Qualitat Alimentària». Per aquest Nadal, postres per a gurmets. ...i la perfecció es va fer Neula!
Primera empresa de Neules amb denominació de «Qualitat Alimentària».

SERVIM A DOMICILI

Casa Graupera d'Enric Graupera Iglesias
a/e: info@casagraupera.com
Tel. 937 550 222 - Fax 937 550 326
C/ Sant Simó, 5 - 08301 Mataró (Barna)

UNA VEU EXULTANT

«UN CANTORAL INDISPENSABLE»
EN EL TERCER MIL·LENNI

ARA TAMBÉ AMB
ACOMPANYAMENTS D'ORGUE

Cantoral litúrgica amb tres edicions: Una amb lletra sola, altra amb lletra, música i acords i una tercera amb lletra, música, acords i acompanyaments d'orgue. Les seves 275 cançons estan enregistrades en 17 cassettes o 17 CD.

Editorial Claret S.A. c/ Roger de Llúria 5, 08010 Barcelona.
Tel. 933 010 887. Fax: 933 0174 830

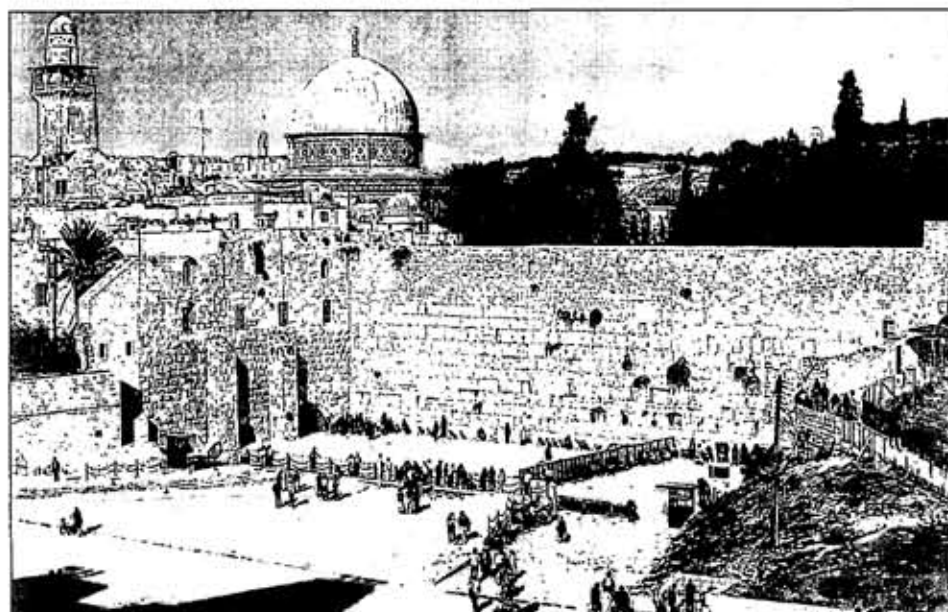
tots plegats no gaire àmics. Abraham rebrà l'atenció de Déu, amb benedicció i la promesa que els seus descendents posseiran aquelles terres i seran més nombrosos que les estrelles del cel i els granets de sorra de les platges.

Quant a la redacció de la història d'Abraham s'estaria perfilant tal com la

Meguidó són vint ciutats sobreposades, una història de vint destruccions i reedificacions.

llegim avui, la ment de l'autor bulliria per trobar desllorigador a l'etern problema de pau i convivència per als habitants de la terra que Déu havia donat a Israel. Sara i Agar, esposes d'Abraham, i els fills respectius Isaac i Ismael amb els problemes que se susciten entre elles, ells i els respectius descendents són un paradigma d'or per entreveure que el problema modern de palestins i israelians ja existia tres mil anys enrere i més. És l'etern problema per saber qui és el legítim propietari i dominador d'aquell tros de planeta.

La narració és molt bella. Els nòmades de l'àrea semita tenien un dret que atorgava a l'esposa lliure, si era el cas que aquesta no donava fills al patriarca tribal, poder

Jerusalem, ciutat santa per a cristians, jueus i musulmans.

designar una esclava perquè en nom d'ella donés descendència al seu marit. Així ho feu Sara, que designà l'esclava Agar perquè s'unís a Abraham i n'obtingués descendència. I fou engendrat Ismael. Però el problema sorgí quan uns mesos després, Sara, la dona lliure, per més vella que fos, també donà un fill a Abraham, aquest fill era Isaac, fill de dona lliure i hereu, per tant, de tot el patrimoni familiar. Ismael, tot i haver nascut primer, quedaria bandejat de promeses i herències. Les gelosies i controvèrsies no tardaren gens a arribar a les tendes del patriarca Abraham. Sara farà

impossibles per allunyar Agar i el seu fill Ismael de les propietats i pertinences d'Abraham, els llançarà al desert perquè desapareguin i no tornin mai més. Però l'àngel de Déu farà retornar a les tendes d'Abraham l'esclava Agar i el seu fill Ismael, era un dret que els pertocava. Abraham abans de morir feu Isaac hereu de tot el que posseïa, feu donacions importants a Ismael i altres fills que tenia i els envià lluny de les possessions d'Isaac perquè no destorbesin. El cas és que, quan Abraham mor, Isaac i Ismael són a l'enterrament del seu pare com a germans que són. Fet l'enterra-

ment a la cova de Macpelà, Ismael baixà en direcció de la frontera d'Egipte, on s'instal·là amb els seus descendents. Ho trobareu als capítols 16-21 i 25 del Gènesi.

Tota aquesta història està escrita en clau jueva de fills de la promesa, descendents d'Abraham i Isaac. Els mahometans diuen que la història és absolutament i totalment a l'inrevés de com els jueus l'han posat per escrit, que és inventada i tergiversada per justificar el robatori i apropiació que han fet de la terra, que el fill hereu de la dona lliure i primogènita va ser Ismael i que Isaac no va ser ningú i que en tot cas no passà de fill d'esclava. Embolica que fa fort!

Amb tot, no endebades l'autor de la història del patriarca Abraham a Gn 20 i 21, 22-31 ens presenta l'únic camí de benentesa entre els pobladors d'aquestes terres perquè tot i les diversitats puguin viure en pau i lleialtat: el pacte de Beerxebà, és a dir, pactar. El pacte famós entre Abimelec i Abraham és l'altre paradigma d'or, de cara al futur. Passat i present estan massa esgarrinxats per la sobrevivència i el domini de la terra. Pactar és l'únic camí. Corprèn poder constatar que els problemes d'avui són esbossats a la Bíblia en redaccions de fa més de dos mil cinc-cents anys.

Anton M. Vilarrúbias i Codina

Claretà, professor de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic i guia dels viatges Sinaí-Israel de l'A.B.C

com pregar amb els petits

Per a nens i nenes de tres a sis anys

Amb aquesta col·lecció volem ajudar els pares i educadors a iniciar els petits en la pregària, posant els infants en contacte amb el Pare del cel, amb Jesús, amb la colla dels amics de Jesús i amb Maria, la mare de Jesús.

A través d'uns dibuixos dinàmics i d'unes frases senzilles, volem facilitar un diàleg catequètic dels pares i educadors amb el nen o la nena.

La col·lecció consta de 4 volums: *Que n'ets, de bo!* (Actituds), *Vull ser el teu amic!* (Conèixer i admirar l'amic Jesús - Senyal de la Creu), *Prego com Jesús!* (Obrir el cor al Pare del cel - Parenostre) i *Hola, Maria!* (Conèixer Maria, la mare de Jesús, i confiar en ella - Avemaria).

- 14 x 16 cm. • 20 pàgines • Enquadernació en cartó
- Preu: 475 ptes. c/u. (IVA inclòs)
- Edicions en català i en castellà

Giuseppe Alberigo Joan XXIII

La persona i el pontificat de Joan XXIII són encara avui un punt de referència decisiu per a la vida del cristianisme contemporani. Acostar-se més de prop a la seva vida, resseguint-la críticament, vol dir no solament proposar de nou una experiència cristiana exemplar, sinó, a més a més, retrobar en el seu itinerari claus de lectura i d'interpretació de l'accelerat camí de l'Església d'aquest temps, les arrels del qual es troben sobretot en la novetat que Angelo Giuseppe Roncalli ha representat en la història del papat.

Festa 21. 260 p. PVP: 1.900 ptes.

Manuel Tort Guerra incivil

La guerra del 36 sorprengué l'autor quan amb prou feines tenia nou anys. Durant tres anys va patir una guerra que no comprenia: tenia parents en tots dos bàndols... Durant massa anys sofrí una victòria ben estranya: els que deien que l'havien alliberat li arrabassaven, dia a dia, el seu entorn vital: la identitat i la llibertat. Les escoles foren obligades a canviar els llibres que feien servir fins aleshores per uns altres d'escrits en castellà: "Els llibres escrits en català els feiem bocins i era com si, en trencar-los, ens canviessin l'ànima..."

Els daus 206. 190 p. PVP: 950 ptes.

Fundació Claret Viure en una societat mediàtica

La societat de la comunicació ja és una realitat. Els mitjans de comunicació de masses han convertit en hegemònic el discurs de l'espectacle. Els discursos ideològics, científics o religiosos deixen pas al discurs mediàtic.

Avui, el context mediàtic fa el paper que en el seu dia van fer les Esglésies: formar el nostre sistema de valors i explicitar allò que la societat considera essencial. Això està canviant radicalment la forma de viure i de relacionar-se. La imatge pren el lloc a la paraula. La hiperestimulació sensorial rivalitza amb el diàleg. La cultura del zàping, desplaça les grans tradicions i els símbols de tota mena es devaluen.

Aquest segon simposi de la Fundació Claret va abordar els aspectes que mouen la cultura mediàtica per veure com és possible pensar, actuar i viure-hi i també per analitzar quin paper hi juga, en aquest context, l'experiència cristiana.

Experiència cristiana i comunicació 2. 112 p. PVP: 1.500 ptes.

Manuel Tort El meu llibre de Nadal

Mn. Tort ha recollit en aquest llibre una trentena de poemes, proses breus i himnes al voltant del Nadal.

Els daus 207. 54 p. PVP: 750 ptes.

Roger de Llúria, 5 • 08010 Barcelona
Tel. 933 010 887 • Fax 933 174 830
<http://www.claret.es>
A/e: editorial@claret.es

Dels quatre vents

Cada naixement és un miracle

PER MARIA MERCÈ ROCA

Escriu aquestes línies el 15 de novembre. M'han demanat que parli de Nadal, i no és fàcil perquè encara falta temps, tot i que les botigues ja han desplegat les boles, les estrelles, els arbres artificials i els llumets de colors, però ja se sap que el calendari del comerç va a la seva i corre massa.

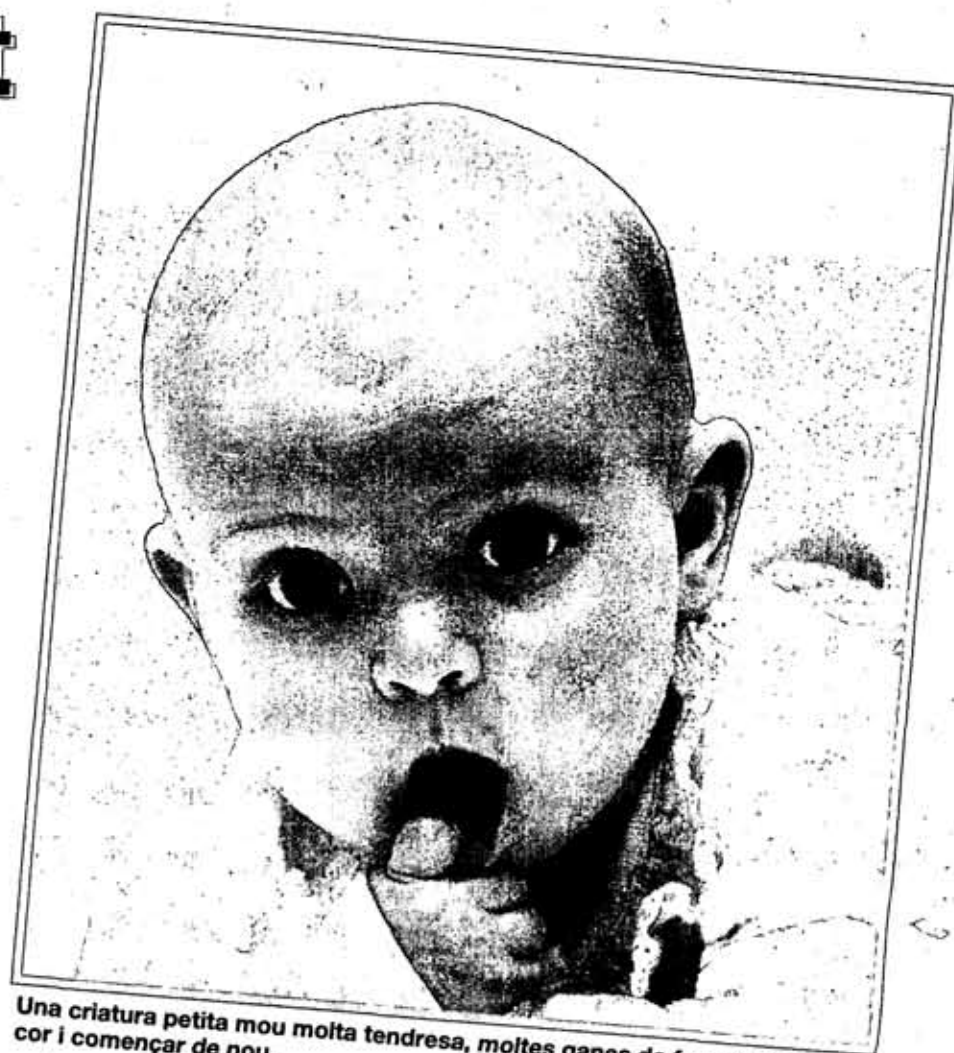
De tota manera, amb la distància es pot ser més fred i més lúcid. D'aquí a vint dies sentirem el Nadal i en parlarem d'una altra manera, per a bé o per a mal: per una banda potser ja estarem cansats de sentir les nades enllaunades als súper, però per l'altra potser haurem començat a sentir aquella mica d'emoció sentimental

nostra vida. No pensar que menjarem —l'any passat, no sé ben bé perquè, vam trencar la tradició i no vam menjar escudella, i a tothom li va saber greu. No pensar quants diners ens gastarem —gastarem massa, segur— ni en els regals inútils i excessius que segur que farem. La distància, dic, m'allunya de les preocupacions quotidianes i em permet pensar en allò definitiu, en la veritat, que és que el Nadal se centra en el naixement d'un nen, i que cada naixement és un miracle. Potser és perquè he estat mare no fa gaire que aquest any ho veig molt més clar que mai? Cada naixement és un miracle i el Nadal se sustenta en el naixement del fill de Déu: per això té tanta força, per això els homes i les dones no l'acabem de fer malbé del tot, per això a pesar nostre es conserva íntegre i torna, i torna, i torna...

que, per molt que t'hi resisteixis, tard o d'hora et toca amb més o menys intensitat: a vegades et deixa ben xop, a vegades només t'esquitxa la vora dels pantalons. Però és que a més, aquesta distància també et permet de destriar el gra de la palla i pensar en el Nadal originari, el més simple, el més autèntic. És a dir, no pensar, per exemple, quants serem a taula aquest Nadal, qui vindrà, qui faltarà, qui hi haurà de nou. No pensar, en tot aquest any, quins amics hem guanyat, quins hem perdut, i qui se n'ha anat i qui ha vingut, tot i que això és tan important per a la

Jo he viscut aquesta meua maternitat tardana com un regal de la vida, que a vegades ens és tan generosa. No pas sempre, ho reconec, però de tant en tant es mostra molt benèvola i et permet tornar a començar. Això és el que sentim a casa ara, després de tenir fills de més de vint anys, esperant aquest Nadal altra vegada amb un infant a casa. Com que el Nadal és d'un Nen, és dels nens, serà per força un Nadal diferent, millor, més sincer, molt més viscut. Per començar canviarem allò extern, els símbols i les tradicions, que són molt més impor-

Una criatura petita mou molta tendresa, moltes ganes de fer neteja de cor i començar de nou.

«El Nadal se sustenta en el naixement del fill de Déu, per això té tanta força, per això a pesar nostre es conserva íntegre i torna, i torna, i torna...»

tants del que pot semblar. O sigui que tornarem a fer pessebre. Fa molts anys que ens acontentàvem amb les figures del naixement, i ara tornarem a comprar les figures petites, que s'adaptin a les mans petites de la meua filla: la dona que renta, els xais, sant Josep, el pont, els reis... Figures de fang, de les que es trenquen, les que amb els anys formen una mena de paisatge després d'una batalla plena de pastors mancos i d'àngels amb una sola ala, la batalla d'unes mans petites i maldestres. Però més enllà dels símbols hi ha l'esperit. Una criatura petita mou molta tendresa, molta esperança, moltes ganes de fer neteja del cor i començar de nou. Una puresa que s'encomana, una alegria que et sembla que no havies sentit mai. Els ulls d'un

infant busquen sempre els teus ulls i no pots deixar de mirar-los. «Tu ets aquí i jo sóc feliç», et diuen. Qui pot negar-li una mirada? I com es poden arribar a estimar tant, els fills? I com que els estimes, voldries protegir-los de tot, però a cada fill que tenim li hem d'explicar de seguida —perquè creixen tan aviat!— com funciona el món on l'hem fet néixer. I com li parlem dels infants que moren de gana, encara, al segle XXI? I com li expliquem que hi ha tants nens petits que empunyen fusells? Quines paraules hem de fer servir per dir-los que hi ha nens prostituïts, nens abandonats, nens maltractats? Com els explicarem totes aquestes coses, ara per Nadal, i pel febrer, i tot l'any que ara comença, i l'altre, i l'altre?

Les figures de pessebre ja parlen a Les Gunyoles d'Avinyonet

**XXIV È PESSEBRE VIVENT PARLAT
EL NADAL EN VIU**

2a exposició de treballs artesanals.
Aconsegueix les plaques de cava del pessebre!

24, 25, 26 i 30
de desembre de 2000

1, 6, 7 i 14
de gener de 2001

Representacions simultànies
de 18 h. a 19'30 h.
El 24 de desembre sessió única
a les 18.00 hores.

Informació:
Tels. 938 970 198 - 938 970 189
www.pessebregunyoles.com

NOVA LÍNIA EDITORIAL

Amb motiu de l'ampliació del nostre catàleg i línia editorial, **Editorial cultural AURA** acceptaria obres originals en tots els temes relacionats amb la Religió (assaig, teologia, història, tesis doctorals, poesia, etc.) per a la seva possible publicació (en règim de coedició).

Tel. 933 184 552, e-mail: ediaura@terra.es

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 75 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

CAMBRES DE BANY
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
CERÀMICA

Roca

Mort natural o eutanàsia legal?

P.V.P. 1.900 ptes.

EDITORIAL ALBADA, S.L.

Distribueix: Rafel Dalmau Editor Tel. 93.317 33 38

Llibreries, col·legis, ONG i col·lectius interessats contacteu amb informació: Tel. 93.788 27 12.

Col·leccions

PAPERS D'ESPIRITUALITAT

Ref.	Títol	P.V.P.
PE.01	Com fer pregària	400
PE.02	Com confessar-se bé	400
PE.03	Com combregar bé	400
PE.04	Quinze normes de pietat	400
PE.05	Ens casem!	400
PE.06	Aviat batejarem!	400
PE.07	Ja ens fa la Primera Comunió!	400
PE.08	El matrimoni de Maria i Josep	400
PE.09	Devocions marianes	400
PE.10	Sense por a la vida ni a la mort	400
PE.11	Crida al sacerdocí	400

MEDITACIÓ

Ref.	Títol	P.V.P.
MD.01	Parlar amb Déu, volum 1	1.900
MD.02	Parlar amb Déu, volum 2	2.280
MD.05	Parlar amb Déu, volum 5	1.900
MD.06	Parlar amb Déu, volum 6	1.900

CATEQUESI

Ref.	Títol	P.V.P.
CT.01	Catequesi a casa, volum 1	750
CT.02	Catequesi a casa, volum 2	750
CT.03	Catequesi a casa, volum 3	750
CT.04	Catequesi a casa, volum 4	750
CT.05	Vaig a missa	300

Temes de teologia

Ref.	Títol	P.V.P.
TT.01	Trabajo y redención en la <i>Gaudium et spes</i>	2.600

FORA DE COL·LECCIÓ

Ref.	Títol	P.V.P.
DR.01	Opus Dei: punxant un globus	1.210
DR.02	Les virtuts en el pensament contemporani	2.050
DR.03	Vida del beat Josepmaria	950
DR.04	Entrevista sobre el fundador de l'Opus Dei	1.850

Sol·liciteu-los al vostre llibreter

Indignació contra la droga

■ Ismael San Román presideix l'Associació de Familiars Afectats per la Droga

Ismael San Román viu en primera persona els problemes que comporta la droga des que la seva filla un bon dia li va etzibar: «Pare, fa un any que em drogo.» Ara, amb la perspectiva dels anys

passats des d'aquell moment fatal, Ismael San Román recorda que en aquell instant no va sentir res perquè fins que no es va endinsar en el món de les drogues no en va conèixer les veritables conse-

qüències. Assegura que, amb la ingenuïtat més gran de la seva vida, li va dir a la seva filla: «No et preocupis perquè amb l'amor i l'ajuda de tots ben aviat et traurem de l'heroïna.» I ja en fa deu anys.

«Durant els sis primers mesos no se sent res perquè és un al·licient per lluitar en la vida amb la convicció de l'èxit final. Psicòlegs, psiquiatres, assistents socials, tota mena de visites. Mentre lluites no pateixes. Quan arriba el sofriment terrible és quan t'adones que ningú no t'ajuda; uns perquè no volen —l'administració— i els altres perquè no poden —la família.» En aquests termes posa de manifest Ismael San Román la indignació d'un pare contra la droga que consumeix la seva filla i contra la societat que no pot o no vol fer res.

DAFA, Associació de Familiars Afectats per la Droga

Els resultats poden ser mínims i, no obstant això, el més important és lluitar, encara que només sigui per la pròpia autoestima de la família

tats per la Droga, va ser un embrió concebut per Ismael San Román i la seva esposa, els quals, després d'abandonar Suïssa a causa de la jubilació, es van instal·lar a Barcelona per continuar la seva lluita. La seva consigna és que, en comptes de la resignació, com passa en el 90% de les famílies afectades per la droga, cal indignar-se i lluitar. Els resultats poden ser mínims i, no obstant això, el més important és lluitar, encara que només sigui per a la pròpia autoestima de la família o per ajudar els altres.

Falsa vergonya

Però no tan sols la resignació plana en contra de la lluita contra la droga, sinó també la falta d'unió. Tan sols unes trenta famílies i escaig constitueixen el cos associatiu de DAFA, un nombre insignifi-

«Recordeu! Darrere de cada jove drogodependent hi ha una mare!»

cant si tenim en compte la quantitat de drogodependents en la nostra societat i, també les famílies que en pateixen les conseqüències. San Román ho atribueix a la falsa vergonya que envolta el món de la droga.

Després d'adonar-se que cap associació anava més enllà del drogodependent, el primer objectiu amb el qual es va fundar DAFA fa dos anys i mig és intentar pal·liar els efectes de la droga en les famílies; facilitar-los ajuda humana i psicològica. No obstant això, el combat final pel qual lluiten Ismael San Román i DAFA és aconseguir que la societat prengui consciència que darrere de cada drogodependent hi ha una família destrossada. «S'avisava els psiquiatres, psicòlegs, treballadors socials, associacions de pares no afectats i, fins i tot, associacions dedicades a la rehabilitació del drogodependent, però a nosaltres, els familiars afectats, que sens dubte som els que coneixem millor la patologia complexa del malalt, se'ns aparta i no se'ns demana mai la nostra opinió. Sembla que no existim o que l'administració ens tingui infravalorats», es lamenta Ismael San Román.

Sens dubte, els pares són els que coneixen més bé la patologia complexa del malalt. Han vist els seus fills drogodepen-

dents violentar-se, tirar-se pel balcó quan es troben tancats, robar-los els diners per aconseguir la dosi, amenaçar-los i, fins i tot, atacar-los físicament. «Que un pare hagi de viure el mono de la seva filla és el pitjor que pot passar-li en aquest món.» Ismael San Román sap de què parla.

Defensa de la dignitat humana

DAFA demana per tant: que es reconegui l'existència penosa dels familiars, el seu patiment de llarga durada i que s'actui en conseqüència; que es creï un pla realista contra la droga en el qual es lluiti tant contra l'oferta com contra la demanda. Ja que el drogodependent és

una persona que té una concepció falsa de la realitat, DAFA proposa en el seu nom elevar als poders idees i iniciatives constructives dins del marc del dret natural de defensa de la dignitat humana. Mentrestant, consideren que s'han de canviar les lleis en el sentit de poder recloure les persones drogodependents en centres específics i, en alguns casos encara en contra de la seva voluntat, posar tots els mitjans necessaris per guarir-los. «No hem d'oblidar», recorda Ismael San Román, «que la majoria de drogodependents no tenen prou voluntat per curar-se perquè la droga els l'ha anul·lada».

Mentrestant, DAFA continuarà dia rere dia amb la seva acció d'ajuda als familiars, i el contestador automàtic de l'associació continuarà vociferant un lament. «És que m'ha dit el seu germà que es droga... N'estic segura perquè des de fa quatre mesos ha canviat de comportament i ja no hi ha qui parli amb ell. S'ha tancat a la seva habitació, no hi ha manera que estudiï, arriba tard a casa i no vol menjar

res. Fins i tot, ha deixat els amics. No sé què faré... Podeu ajudar-me?»

Carme Munté

ASSOCIACIÓ DE FAMILIARS AFECTATS PER LA DROGA
HOTEL D'ENTITATS LA PAU
PERE VERGÉS, 1, 9È 10A
08020 BARCELONA
TEL.: 933 055 183
A/e: ismadafa@teleline.es

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

societat

Salut i dietes

La dieta emocional

En algunes persones, les situacions com la falta d'amor, la falta d'autoestima, l'avorriment o una vida sense motivacions fan que trobin en el menjar un aliat per reduir la seva insatisfacció o dolor. Des de petits, se'ns ensenya que una llaumadura o un caramel són un consol davant d'una situació de dolor, tant físic com psíquic. A través d'aquest sistema, aquestes persones escapen de les preocupacions i problemes que no poden controlar i fan d'aquesta via d'escapament un hàbit-addicció. Mengen sense tenir gana perquè així disminueixen l'ansietat.

Simultàniament poden desenvolupar una preocupació-obsessió per aprimar-se, cosa que els distreu-fa oblidar el problema real, i els fa creure que el seu problema són els quilos de més. S'obliguen a fer dietes estrictes i a realitzar exercicis durs, i es culpabilitzen sempre que mengen.

També hi ha persones que es comporten de manera diferent a l'hora de menjar, segons estiguin en públic o en privat. Hi ha vegades que no es menja en públic tot el que a un «li agradaria», per vergonya del «que diran», i es reserven els episodis de bulímia per a casa seva. En la seva vida social la

Consells dietètics

- No mengueu en excés. Menjar més no significa gaudir més del menjar.
- Mengeu lentament. Si mengueu de pressa no aconseguireu assaborir els aliments i necessitareu continuar menjant.
- No mengueu si noteu que no teniu gana. Menjar sense gana no és saludable.
- Per menjar heu de crear un ambient adient i heu de gaudir del menjar donant-vos el temps necessari.

Després d'aquests consells, intenteu identificar quines són les situacions que us produeixen mal-estats emocionals, procureu realitzar activitats que us satisfacin i comproveu quins sentiments es produeixen en vosaltres. No deixeu que les preocupacions us facin refugiar en el menjar i us impedeixin viure la vida i la vostra dieta amb naturalitat.

dieta és correcta, però reprimida per vergonya al rebuig.

En menjar de manera ansiosa, es menja més de pressa. Aquest fet impedeix que els sensors de sacietat del cervell actuïn correctament en la seva funció de deixar de menjar. D'aquesta manera es menja més sense necessitat.

Totes aquestes relacions incorrectes entre la dieta i la vida afectiva poden produir canvis físics que desencadenin problemes de sobrepès, primor, mala nutrició, digestions difícils o pensaments destructius sobre un mateix.

M. José Camps

Amb l'assessorament mèdic del Dr. F.Tognetta
22324fta@comb.es

Hi ha persones que mengen sense tenir gana per disminuir la seva ansietat.

Inauguració d'un centre de rehabilitació per a discapacitats

BADALONA.— Recentment va tenir lloc a Badalona la inauguració del Centre de Rehabilitació i Fisioteràpia de la Fundació Amiba. El centre disposa dels aparells més moderns en medicina física i rehabilitació, ja que ofereix magnetoteràpia, electroteràpia, fisioteràpia i ultrasons, entre d'altres teràpies, aplicables a cada pacient segons la seva patologia específica. Té capacitat per acollir 120 persones al dia. Per a més informació: tel. 934 608 950. (C.C.)

ASSOCIACIÓ PRUDENCI MIRALLES

Barcelona, desembre de 2000

Estimats amics,
S'acosta Nadal, en aquest temps celebrem el naixement de Déu, fet home per nosaltres en la persona de Jesús.

L'ambient que ens envolta ens recorda que aquests dies són especials, les persones es feliciten i es desitgen bé i prosperitat.

El membres de la junta, el personal, les àvies residents i tots aquells que feu possible la seva continuïtat, desitgem de tot cor un sant i bon Nadal.

Amb el vostre ajut, ens en sortim.

Si desitgeu ajudar-nos a dur endavant aquesta gran tasca humanitària d'acolliment a **grans persones grans** podeu fer el vostre donatiu* a qualsevol oficina de "la Caixa"

C/C 2100 0681 01 0200194299

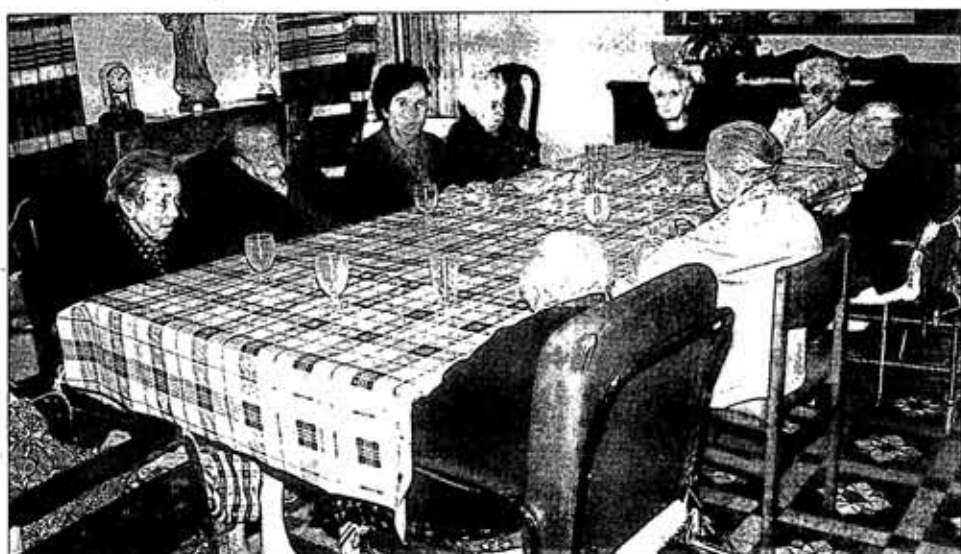
En nom de tot l'equip, molt agraïts.

Nota: Tenim una àvia centenària. El 27 de novembre passat la Montserrat Soler va fer 100 anys. Felicitats

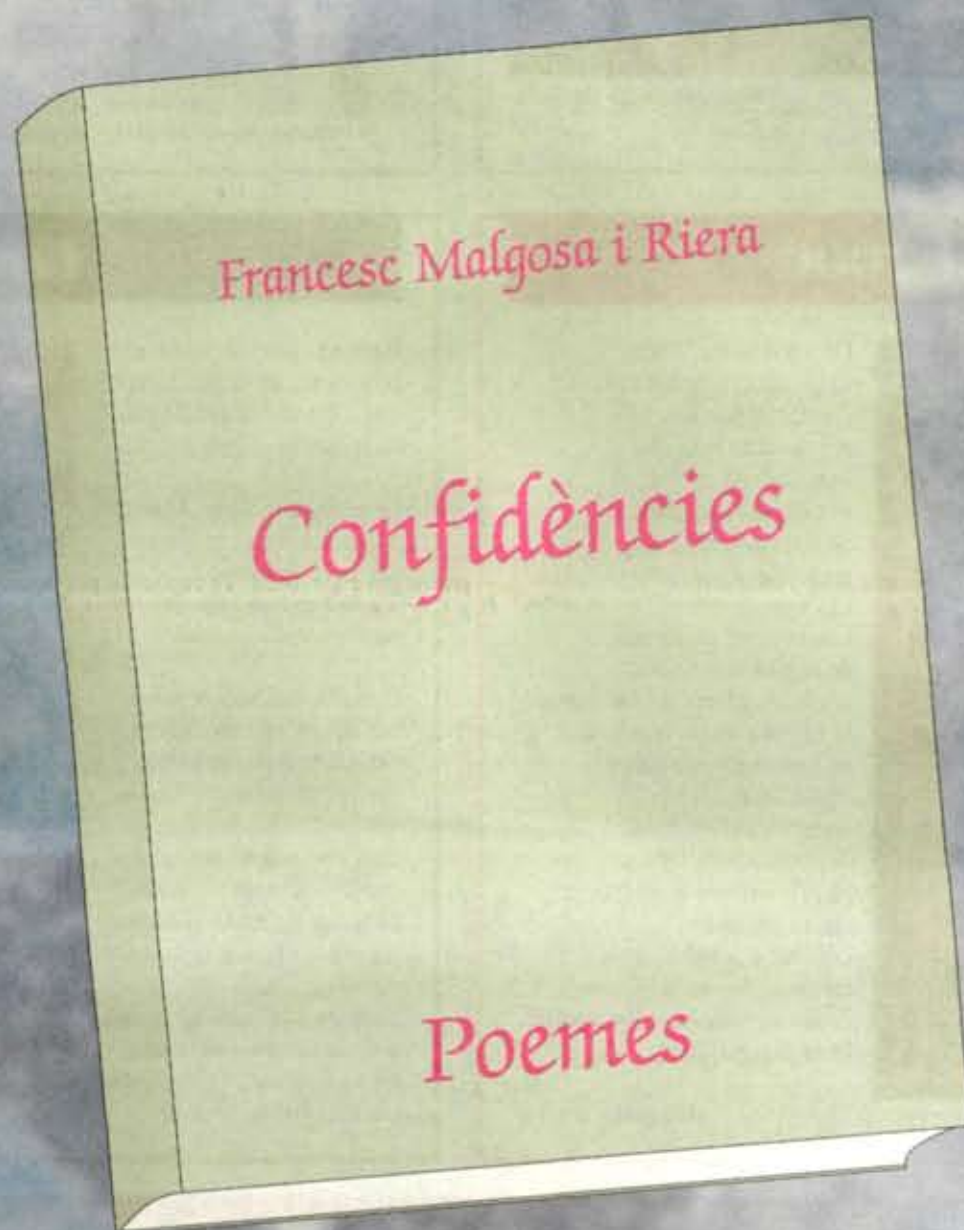
Lluïsa Maria Pomerol i Rancé
Directora

* Els donatius són deduïbles en un 20% del total a la declaració de l'IRPF. (Llei 30/1994)

ASSOCIACIÓ PRUDENCI MIRALLES PER A ANCIANS
Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona
NIF: G-08862781. - Tel. 932 681 867 - Fax 932 684 356

Un Bon Regal per Nadal

Del mateix autor:

- *"El misteri de la vida, passió i mort de l'Home"*
- *"l'Home glòria de Déu, Déu, glòria de l'Home"*

Editorial Claret - Tel. 933 010 887 - c/ Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona
e-mail: editorial@claret.es

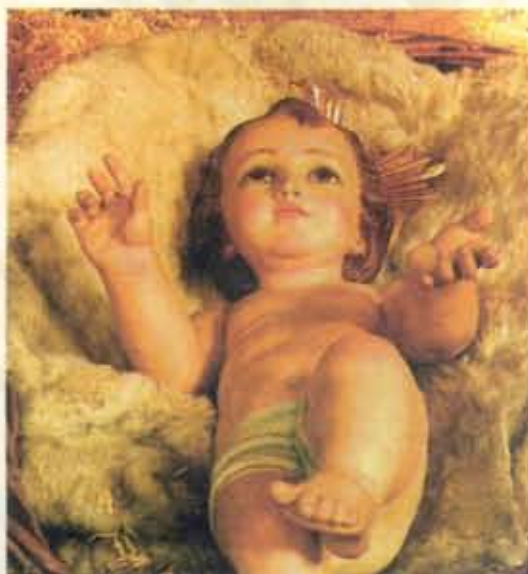
Apropem-nos a l'Amor

Déu te guard, Santa Maria
Mare Blanca del Senyor!
Dóna'ns sempre l'Alegria
de bressar amb tu l'Infantó.

Contemplant admirant voldríem
la carona de teu Fill.
No res més, desitjaríem,
que encisar-nos del seu brill.

Si és el Fill la vera Vida
d'aquest món per Ell creat,
esplaïem-li de seguida
el cor nostre assedegat.

Apropem-nos a l'Amor
si volem gaudir el Nadal...
Sant i Bon Nadal 2000

Nen Jesús de Betlem.

P. Jordi M. Bou i Simó

Nadal del Jubileu

V Pessebre Monumental de Camp-redó.

No sents el Diví càntic d'alegria
pel crepuscle trencat?... Tota vilesa
impenitent vençuda per Maria,
Mare de la Divina Gravidesa.

La Veritat és Credo viu. Anuncia:
la nit ja no és un glavi de feblesa
és la Vida que neix a l'establa:
Crist Redemptor, la llum viva és
[encesca.

Alegra't cor meu que l'humà llinatge
amb Ell ha renascut, i la parpella
no tornarà ser closa a l'esclavatge.

El Jubileu és Pau de gràcia bella.
Els càntics nadalencs són tot l'oratge
del Messies, Camí de nova Estrella.

Salvador Martí i Masip

Nadal 2000

Del cadirat de la basilica del Sant Esperit de Terrassa.

Deixem la ira, l'odi,
i els corcers de les lluites
que trepitgen les flors;
ara neix un nou dia,
i una ullada de sol
és talment una dalla
de foc que esquinça
les ombres i els recels.
Els averanys
han romput el silenci
de segles insensibles,
sords als clams dels humans.
Un trepig quasi ingràvid
ha ressonat amb força
insospitada,
enderrocant els murs
que separaven Déu dels homes.
El primer plor d'un Noi
els ha fet caure.
Dardell d'amor
clavat al Cosmos / enmig
de les runes d'un món caduc.
Ja fa dos mil anys.

Manuel Tosca

Gràcies

Gràcies, gloriós sant Josep,
la teva nit de la fe,
que s'ha esvaït totalment,
és ja llum del bell migdia.

Gràcies, oh, Verge Maria,
Mare del tercer mil·lenni,
per la teva santedat,
ens has donat l'alegria,
en el nostre caminar.

Gràcies, oh, bon Jesuset,
has deixat el tron del cel,
perquè el Pare ho volia,
i pel gran «fiat» de Maria.

Gràcies, àngels ben jolius,
que cantàreu la nit santa,
i l'home de bona voluntat,
rep joïós el gran missatge.

Gràcies, oh, bons pastorets,
amb la vostra humilitat,
no necessiteu consumisme,
i heu trobat la Veritat.

Pessebristes de Mataró (1991).

Gràcies, oh, reis de l'Orient,
pel vostre seny i prudència,
el bon Déu us ha cridat,
i se us ha manifestat.

Fragments del poema enviat per la
Comunitat Clarisses de la Divina
Providència d'Olot

La fira de Santa Llúcia

La fira de Santa Llúcia
obre el pòrtic de Nadal;
la natura ja es despulla
per vestir-ne un diví Infant.

A plaça, tots els firaires
han preparat ja els taulells:
molsa, suro, àngels cantaires,
el pessebre i els estels.

Les mares hi condueixen
els fillets plens de candor;
i a cada rostre, com brilla
innocent la il·lusió.

La fira de Santa Llúcia!
Quan l'hivern neix amb el fred,
i els arbres perden les fulles,
la quitxalla mira al cel.

La de la plaça farcida

Pessebre del monestir de Solius.

de pastors i caganers,
de fullam, xais i gallines,
d'estrelles, cases i bens.

La de la plaça on reposa
la figura de Jesús,
nat infant en una cova
entre la mula i el ruc.

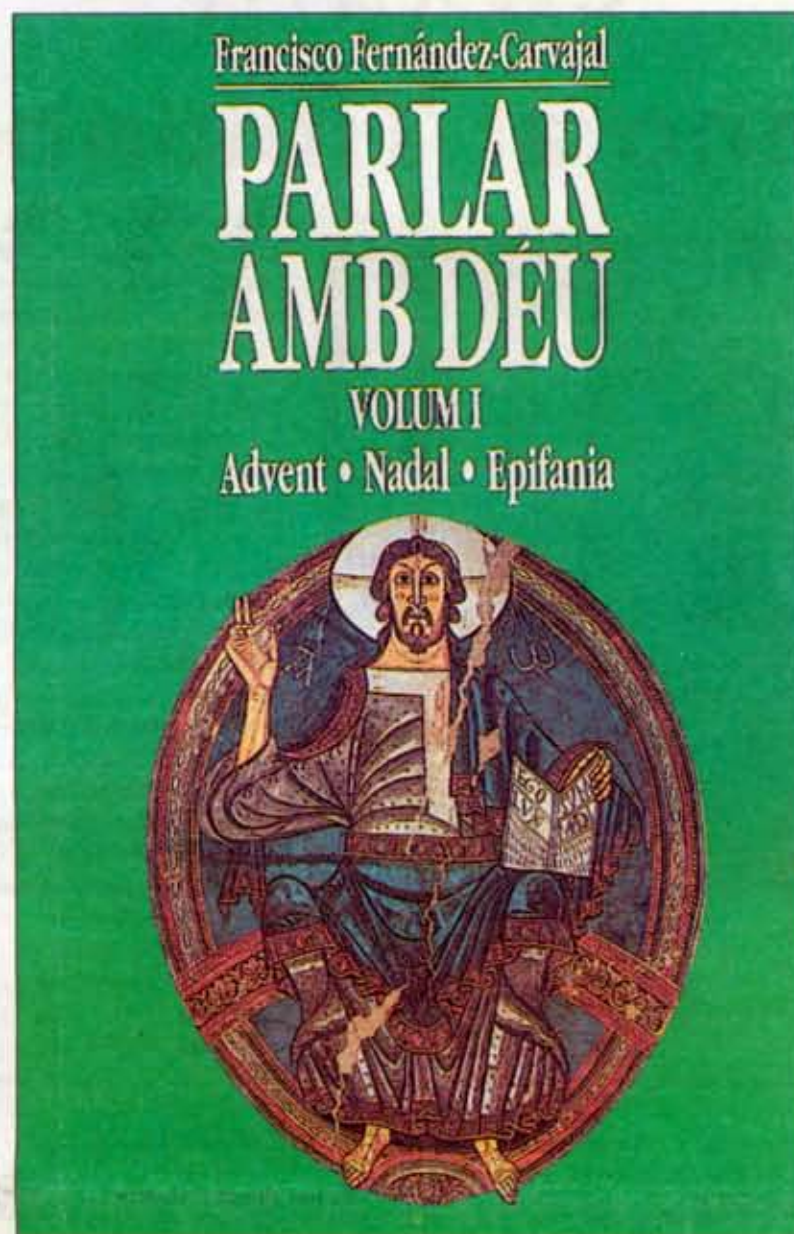
La del pessebre, on Maria
i Josep, son dolç espòs;
un casal de l'alegria,
un casal d'il·lusió.

La fira de Santa Llúcia
s'ha vestit ja de Nadal;
dels petits és l'alegria,
és l'alegria dels grans.

Ignasi Farreres Jordana

Advent i Nadal

Ja està a la venda!

P.V.P. 1.900 ptes.

EDITORIAL ALBADA, S.L.

Tel. 93.788 27 12 — Fax 93.735 13 45

Distribueix: Rafel Dalmau Editor Tel. 93.317 33 38

Sol·liciteu-lo al vostre llibreter o el podeu trobar a:

■ Llibreria La Formiga d'Or
Barcelona Tel. 93.302 24 31	■ Llibreria Paulinas
Barcelona Tel. 93.301 14 88	■ Llibreria Empúries
Girona Tel. 972.20 34 29
■ Llibreria Claret
Barcelona Tel. 93.301 08 87	■ Llibreria Daina
Badalona Tel. 93.384 61 58	■ Llibreria Rondalles
Lleida Tel. 972.26 71 04
■ Llibreria Garbí
Barcelona Tel. 93.217 54 08	■ Llibreria Roca
Manresa Tel. 93.872 11 25	■ Llibreria Bonet
Santa Coloma de Queralt
Tel. 977.88 04 08
■ Llibreria Balmes
Barcelona Tel. 93.317 94 43	■ Llibreria Sabadell
Sabadell Tel. 93.726 05 70	■ Llibreria Paulinas
València Tel. 96.392 28 46
■ Llibreria PPC
Barcelona Tel. 93.317 29 39	■ Llibreria Egara
Terrassa Tel. 93.788 13 49	

cultura

Art nadalenc al Tibidabo

BARCELONA.— El temple del Sagrat Cor de Jesús, situat al cim del Tibidabo, acull des de fa uns quants mesos el Museu d'Art Sacre Nadalenc Mossèn Francesc Camprubí. El museu aplega nombrosos pessebres dels cinc continents, de tot tipus de mides —des de petits com un didal fins a monumentals— i de materials ben diferents. Hi ha pessebres elaborats amb terrissa, cera, paper, ivori, àgata, teules, etc.

El Dr. Francesc Camprubí i Alemany, sacerdot, canonge emèrit de la catedral de Barcelona i excatedràtic d'Arqueologia Cristiana, ha donat al temple del Tibidabo totes les seves obres d'art sacre, fonamentalment d'àmbit nadalenc, que ell havia adquirit, rebut i realitzat al llarg dels anys.

Aquest admirable itinerari artístic i religiós està constituït per tres sales i una que serveix com a introducció. La primera està presidida per un meravellós vitrall, regal del bisbe de Colònia a Mn. Camprubí, ja que aquest l'havia ajudat en diverses tasques pastorals. Cal destacar també dues pedres ammonites polides i pintades amb la imatge de la Mare de Déu i l'Infant Jesús, una Santíssima Trinitat en fus-

Un dels pessebres de la mostra.

ta del segle XVII-XVIII i un naixement de fusta del segle XVI.

«En qualsevol lloc del món, on cor humà

tingui vida, allí pot néixer Jesús. I perquè sigui possible tan formosa realitat, demana Jesús tan sols: unes portes ben obertes mai tancades a l'Amor.» Són paraules força significatives que es poden llegir a la sala segona, on hi ha una representació gràfica del globus terraqüi. S'hi ha d'esmentar sobretot una talla de sant Francesc d'Assís del segle XVII i naixements de diferents indrets del món (bàvar, japonès, brasiler, africà, etc.). Entre la sala primera i la segona s'ha volgut retre un homenatge a Mn. Camprubí amb un total de trenta-una còpies de les làmines de J. Benlliure sobre la vida i l'obra de sant Francesc d'Assís.

La Mare de Déu és la gran protagonista de la sala tercera. Hi ha imatges, entre d'altres, de la Mare de Déu de la Mercè, Nostra Senyora del Rocío, la Mare de Déu de Montserrat i la Immaculada. Excel·lents són els quadres *La Verge que fila*, pintat el 1943 per Mn. Francesc Camprubí, i *l'Assumpció de Maria al Cel*. Per visitar el Museu d'Art Sacre Nadalenc Mossèn Francesc Camprubí, s'ha de reservar dia i hora. Truqueu al P. Josep Maria Sanz (tel. 934 175 686). (Miquel Àngel Codina)

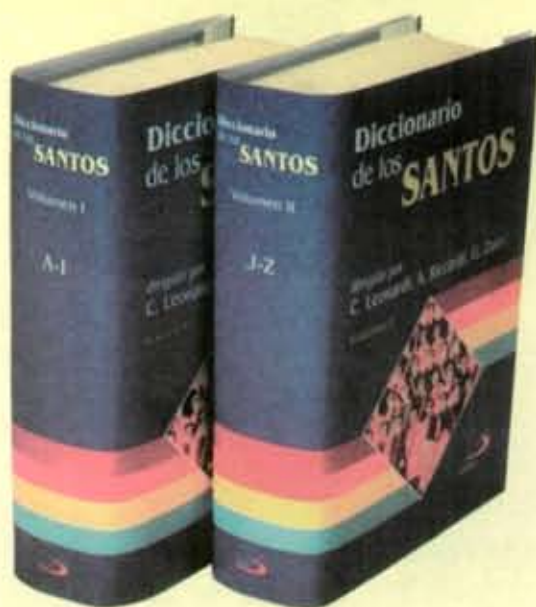
FILATÈLIA

per Enric Graupera

Nadal 2000

Liechtenstein presenta enguany una bella sèrie nadalenca formada per tres segells. En el primer s'hi representa el naixement de Jesús. El segon segell està il·lustrat amb la imatge de l'adoració dels Mags i el tercer (que es reproduïx) amb la dels pastors que adoren l'Infant. Són una reproducció dels millors treballs que ha fet l'Associació dels Amics dels Pessebres de Liechtenstein. Les fotografies són obra d'Ursula Kühne. Des d'aquí vull enviar a tots els lectors de *Catalunya Cristiana* un bon Nadal 2000.

últimas
NOVEDADES

DICCIONARIO DE LOS SANTOS

Dirigido por: C. Leonardi - A. Riccardi, G. Zarrì

Edición Internacional preparada por SAN PAOLO Milán y SAN PABLO Madrid que recoge las semblanzas de 1000 santos y beatos, escritas por los mejores especialistas. La obra constituye un acercamiento a la historia de la Iglesia y a la cultura cristiana a través de sus figuras más representativas. El *Diccionario de los santos* es punto de referencia para estudiosos, profesores y cualquier persona interesada en una hagiografía renovada. Aunque es una obra fundamentalmente de carácter histórico, puede tener también otros muchos usos para el lector: informativo, cultural, litúrgico, espiritual y enciclopédico.

2304 págs.: Volumen I: A-I - Volumen II: J-Z
15.000 ptas.

CREER

Bernard Sesboué

El autor, sin simplificaciones pero con un vocabulario comprensible, aborda todas las cuestiones, objeciones y acusaciones de una sociedad secularizada, presa de la duda y la sospecha, para desarrollar después, con un estilo ágil y desenvuelto, una exposición coherente y orgánica de la fe recibida de los apóstoles. Esta es una obra indispensable tanto para los no creyentes que deseen conocer la fe católica como para los creyentes que quieran progresar en la comprensión de su fe.

656 págs. 3.800 ptas.

PEQUELIBROS BÍBLICOS PARA JUGAR

LA PRIMERA NAVIDAD

LA ESTRELLA DE ORIENTE

JONÁS Y LA BALLENA

EL ARCA DE NOÉ

LA PRIMERA NAVIDAD

A. Zobel-Nolan - T. Moroney
20 págs. en cartón. 725 ptas.

LA ESTRELLA DE ORIENTE

A. Zobel-Nolan - T. Moroney
20 págs. en cartón. 725 ptas.

JONÁS Y LA BALLENA

B. Larson - T. Moroney
20 págs. en cartón. 725 ptas.

EL ARCA DE NOÉ

S. Lloyd Jones - T. Moroney
20 págs. en cartón. 725 ptas.

A partir de 6 años

JUEGA CON LA BIBLIA

S. Lloyd Jones - T. Moroney
22 págs. en cartón. 1.800 ptas.

Con 40 preguntas para niños

SAN PABLO

LIBRERÍA SAN PABLO
Via Laietana, 38
08003 Barcelona
Tel.: 932 681 254
Fax: 932 683 730

El pessebre vivent de Sant Fost

■ Una representació que ofereix noves millores en la seva 34a edició

Amb el pessebre es commemora l'arribada al món del Messies.

SANT FOST.— Altra volta i en aquest any tan especial del 2000 en seran trenta-quatre els que el poble de Sant Fost (poble a vint quilòmetres de Barcelona i a cinc de Badalona), en arribar aquesta època tan entranyable del Nadal, dedica una part important del seu lleure a les representacions del seu peculiar pessebre vivent, reconegut arreu del Principat com el «pessebre vivent dels efectes especials de Catalunya», per la seva manera singular de realitzar-se.

Any rere any el valuós col·lectiu que organitza el pessebre vivent assumeix la ferma voluntat, encetada dècades passades, d'oferir noves millores al visitant. Enguany s'ha seguit en aquesta línia amb l'arranjament de la plaça central del pessebre, indret on es desenvolupen els actes principals d'aquest magne esdeveniment i que, a ben segur, ha de permetre una millor i més acurada visibilitat des de qualsevol lloc i situació de tot allò que succeeix al voltant de l'estable.

D'altra banda, s'ha millorat també l'enllumenat de diferents escenes a fi i efecte que l'espectador pugui contemplar-ne el desenvolupament perfecte i gaudir al màxim de la immensa i variada decoració que presenta cada quadre, així com fruit de la vistositat de la diversitat d'animals que

participen en aquest pessebre, des del bou i l'ase de la cova fins als majestuosos cavalls dels reis, tot passant pels bous, xais, ànecs, oques, gossos, galls d'indi... En fi, tota una varietat de bestiar que fa les delícies dels més petits i també dels grans.

Per una vegada creiem que és de justícia recordar tots aquells que, d'una manera o altra, participen directament en el pessebre vivent de Sant Fost. En aquests dies el veïnatge d'aquest poble del Vallès Oriental —amb eufòria, entusiasme i, per què no, amb joia— pot contemplar el fet que, en molts casos, tres generacions col·laboren en el pessebre i això ve a refermar majoritàriament la seva continuïtat, que n'és un dels més fermes condicionants de la tasca diària de qualsevol entitat cultural.

Per acabar, els organitzadors us sug-

Els habitants de Sant Fost col·laboren amb entusiasme en el pessebre.

gereixen en aquestes diades íntimes viure el Nadal molt de prop. Una manera molt senzilla i emotiva és visitar el «pessebre vivent dels efectes especials de Catalunya», amb el bon desig que passeu una estona distreta i agradable, que a la vegada us sigui més que reconfortable i així tots plegats, vosaltres i nosaltres, arribem a comprendre, ara més que mai, el missatge que representa per a tot el món el naixement de Jesús.

Com és ja tradicional aquest pessebre vivent s'iniciarà vuit dies abans de Nadal i la cloenda tindrà lloc vuit dies després de Reis. En definitiva, es podrà visitar els dies 17, 24,

25, 26 i 31 de desembre d'enguany i l'1, 6, 7 i 14 de gener del 2001, a les 6 i 7 de la tarda. Com és habitual, abans del començament de les representacions tothom podrà gaudir menjant pa torrat amb all i oli acompanyat d'un tragueta o «tràgàs» de vi de collita pròpia d'un veí del poble que també col·labora en el pessebre. Tot això al voltant d'una foguera espectacular i que de ben segur tot plegat ens ajudarà a viure més confortablement i més a prop aquestes entranyables diades nadalenques.

Jaume Rifà i Solé

Pintura i orfebreria religioses

MONTSERRAT.— Fins a mitjans del mes d'abril es pot visitar al Museu de Montserrat l'exposició de pintura i orfebreria religioses de l'artista Manuel Capdevila. Les obres escollides volen resumir una trajectòria professional de més de cinquanta anys. A través de la figuració i del color, Capdevila mostra un món que parteix de la realitat, però que no s'atura en una visió superficial. L'artista necessita expressar allò que bateja en cada fragment de la natura. Pel que fa a la seva tasca orfebrística, va dissenyar objectes litúrgics i els va adequar als canons estètics contemporanis. (C.C.)

Coses de la vida

Nadala

Hola, amics! Des d'aquestes pàgines vull desitjar-vos un bon Nadal, ple d'amor i de pau.

Un estel brillava a l'aire,
feia fred i estava glaçant;
Maria ja era a punt de ser mare
i els àngels pregaven cantant.
Va anar obrint els ulls l'Infant Diví
observant tothom amb gràcia i candor,
Josep i Maria li donen el seu afecte
i els pastorets ballen en el seu honor.
Alegre't, Món, Jesús ha nascut!
Se'n van les penes, s'acaba el dolor;
les famílies riuen, tornen al seu niu
i Déu ens demostra com és de gran el seu amor.

Cecília Aranés Mallol

Coses de la vida

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró

Aquestes festes

Nadal, Cap d'Any, Reis... ja hi tornem a ser; ja tornem a viure aquestes festes tan entranyables i plenes d'alegria per a uns, però també de tristesa per a d'altres. En aquesta època se'ns barregen els bons records amb els dolents i cadascú celebra les festes com bonament pot.

La majoria de la gent reserva aquests dies per compartir-los amb les persones més estimades, familiars i amics, i retrobar-se junts al voltant d'una taula. Per això, m'agradaria que des d'aquí penséssim una mica en aquells que, per diversos motius, no ho podran celebrar.

D'una vegada per totes, desitjo que hi hagi pau i solidaritat per aquells que més ho necessiten.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Recetas para realizar en un santiamén y vivencias gastronómicas* truquen al tel. 938 793 402.

Llibres

Teresa Iturbe, *Pequeñas obras de teatro para representar en Navidad*. Editorial Narcea, Col·lecció Educación Hoy, Madrid 2000, 91 pàg.

Teatre a l'escola

Aquest llibre ofereix petites obres teatrals adaptades a l'alumnat d'Educació Infantil i de Primer, Segon i Tercer Cicle de Primària, compostes i realitzades amb motiu de les festes de Nadal. Les obres es caracteritzen per la seva senzillesa: no necessiten espais ni mitjans especials; els actors no tenen perquè saber actuar; els professors que els dirigeixin no cal que ho hagin fet mai abans; el vestuari es pot confeccionar amb paper, etc. «Independentment de la seva representació sempre he utilitzat les obres com a lectura d'aula per reforçar els objectius de la lectura dialogada», escriu la pedagoga Teresa Iturbe. (C.C.)

Antologia poètica nadalenca

Aquests dos autors van publicar fa tres anys una antologia de poesia nadalenca espanyola del segle XX. Amb aquest volum dedicat a la de Llatinoamèrica, completen el panorama de la lírica del segle XX, que amb gran encert els poetes en llengua espanyola han cantat la vinguda del Nen Déu a aquest món. Han estat seleccionats dos centenars i mig de poetes, entre els quals hi ha figures tan significatives com Rubén Darío, Gabriela Mistral, Miguel Ángel Asturias, Jorge Luis Borges, etc. El títol de l'obra és un vers que recull el contingut profund de la redempció per mitjà del Fill de Déu. (C.C.)

Miguel de Santiago i Juan Polo Laso, *Nos vino un Niño del Cielo. Poesía navideña latinoamericana del siglo XX*. Edibesa, Madrid 2000, 368 pàg.

Jordi Guàrdia, *El Messies de Handel, escoltar la fe*. Centre de Pastoral Litúrgica, Col·lecció Emaús, 76 pàg.

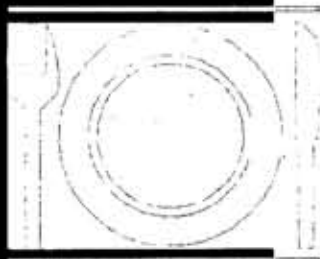
Una gran confessió de fe

Qui no ha escoltat mai el *Messies*, de G. F. Handel? Per Nadal és gairebé un ritu. A més d'escoltar-lo, és imprescindible saber i apreciar-ne el contingut: es tracta d'una gran i commovedora confessió de fe. El text d'aquest oratori és un teixit admirable de paraules bíbliques, l'autor de les quals va ser el creient Charles Jènnens. Tampoc no s'ha d'oblidar l'aportació del músic Handel, que des del seu carisma de compositor popular va saber aconseguir força i expressivitat per a unes paraules de fe que continuen impressionant segles després. (C.C.)

Filets de lluç farcits amb gambes

INGREDIENTS:

(per persona):
2 filets de lluç
gambes pelades
2 ous
pernil serrà
sal, pebre
llet, pa
mantega

PREPARACIÓ:

El plat constarà de dos filets de lluç per persona, per posar-ne un a sobre de l'altre, amb el seu farcit corresponent.

En primer lloc, salpebrem el preparat següent: en un bol, posarem llet suficient per cobrir una barreja d'engrunes de pa i gambes pelades (les congelades també serveixen). Continuarem afegint-hi un ou dur i un tall de pernil serrà ben picat. Amb les mans escorrerem bé la llet d'aquest preparat i hi afegirem un ou batut.

Treballarem bé aquesta massa amb una forquilla i col·locarem el farcit a sobre d'un dels dos filets de lluç. L'altre filet el col·locarem a sobre del farcit.

Amb molt de compte, agafarem aquesta mena d'entrepà i el posarem en una safata resistent al forn, prèviament untada amb oli de llavor i mantega. Cobrirem bé els filets amb paper de plata i els posarem al forn durant 10 minuts a temperatura moderada.

Si teniu algun dubte d'aquesta recepta Joan Villaró us atindrà al tel. 938 793 402.

ASSOCIACIÓ CULTURAL HARMONIA

Harmonia iniciarà a partir de gener uns cursets monogràfics d'un dia sencer de Patchwork on es podrà fer un mural o un tapet, tècnica de vitralls o paisatge. Els dilluns o divendres per a tothom i els dissabtes per a professors.

També us ensenyarem, durant un matí o una tarda, a fer espelmes, tant de moda.

c/ Marquès de Sentmenat, 26, entl. 1a - 08014 Barcelona
Autobusos: 15, 43, 54, 59. Metro: Plaça del Centre (línia verda)

El llibre de la setmana

Barcelona, ciutat oberta

Una gran ciutat sempre pot ser protagonista de molta història. I Barcelona, sens dubte que ho és si recordem els seus orígens tan llunyans i observem la seva realitat, tan múltiple. Tot això facilita a Ignasi Riera el fet d'escriure una mena de nova guia ciutadana que, al marge de descripcions històriques o geogràfiques, es dedica a evocar la impressió que la ciutat i la seva gent van deixar en l'ànim dels que un dia hi van fer «parada i fonda».

I aquest impacte no és precisament monòton. Hi ha moltes maneres d'observar, i molts judicis previs que cal tenir en compte. Això ho subratlla molt bé l'autor el qual, a part, també escriu, sens dubte, des dels seus prejudicis personals.

La síntesi, no obstant això, és suggeridora i, si voleu, original, tot i tenint en compte moltes llacunes històriques, i amb un tractament molt desigual a través del llibre. Quan evoca viatgers llunyans des d'Annibal a Ignasi de Loiola, passant per Almanzor, Cristòfol Colom per acabar en Cervantes o en Quevedo, Riera sorprèn amb textos i judicis interessants, que reflecteixen opinions ben diverses. Alguns dels textos escrits per aquests viatgers han passat a ser gairebé llocs comuns de referències ciutadanes, com el text cervantí famós, que fa de Barcelona «bressol de la

cortesía». Les diatribes de Quevedo o d'Olivares serveixen de compensació a un ego ciutadà massa satisfet... Hauria estat interessant que evocés pel que fa al cas l'opinió expressada per Miguel de Unamuno en la seva correspondència amb Joan Maragall.

Quan Riera la pren amb èpoques més modernes, Barcelona és presentada des d'una òptica més personal, més assossegada per la seva opinió prèvia. No manipula, però sí que posa al seu servei personatges, fets i reaccions que segurament van passar, però que no són únics. I fa la impressió que tan sols van passar per la ciutat, deixant-ne constància, individus que pertanyien a una classe social determinada. I, a més, en aquest moment que vivim ara, aquella que s'acceptarà més fàcilment per la seva filiació ideològica i política.

Riera ha escrit un llibre que resulta eclèctic. D'una banda, fuig de l'estil desmanegat de les guies turístiques que volen

ser originals amb acumulació de dades i anècdotes, i de l'altra, intenta deixar constància de la personalitat d'una ciutat, que produeix impactes molt seriosos en l'esperit dels seus visitants.

Barcelona és, certament, una ciutat oberta als quatre vents. Com a port de mar, o com a itinerari obligat cap a l'anomenada Espanya profunda, o com a recinte hospitalari per a pintors i literats; com a lloc de trobada i d'acollida de tots aquells que han volgut fugir de la seva terra de misèria, i trobar un lloc per guanyar-se el pa.

Tot i ser un llibre parcial i, en alguns moments d'ironia relativament fàcil envers persones i institucions, *Viatgers de Barcelona* editat en català i castellà pot ser un bon llibre introductor per a nous visitants, o un recordatori de tot el que s'hi

ha pogut viure durant l'estada. Això sí, tenint en compte que en la segona part, magnífica passatgers que podrien ser discutibles en la seva qualitat humana, i redueix a l'oblit a d'altres que sí que ocupen un lloc en la memòria i en l'imaginari ciutadà.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Discos i llibres

No sempre de totes les activitats se'n fa menció a la premsa o a la televisió. Potser una d'aquestes que no s'ha esmentat amb detall és la gran collita d'enregistraments discogràfics de sardanes i edicions de llibres sobre la dansa catalana.

Només a tall anecdòtic, farem menció d'una sèrie de discos compactes i llibres anunciats per a aquestes festes, alguns ja al carrer i d'altres per presentar amb data propera.

L'Agrupació Sardanista de Calella, com un dels actes del seu cinquantenari, ha presentat el llibre *Agulla d'Imant*, que equival a un periple per la història de la sardana a Calella. La seva autora és Rut Martínez i Ribot, i es va presentar el dia 2 al Casal L'Amistat de Calella.

A la Llagosta, l'Agrupació Sardanista, en complir les seves nocces d'argent, ha editat un disc compacte que reuneix deu sardanes dedicades a la població, i altres tres dedicades a membres de l'entitat. L'àlbum es qualifica com *Sardanes a la Llagosta*, i es presentarà el dia 23, al saló d'actes de l'Ajuntament, amb un concert que oferirà la cobla Jovenívola de Sabadell, amb algunes de les sardanes enregistrades.

A Riudellots de la Selva, l'Agrupació Sardanista commemora el seu quinzenari amb una edició doble, un llibre i un disc compacte. En el llibre

Maria Mercè Planas recull les vivències d'aquests quinze anys de l'Agrupació, a través de personatges i anècdotes viscudes en aquest temps. El disc compacte, amb un enregistrament de la cobla La Principal de la Bisbal, presenta quinze sardanes dedicades a la localitat o a la seva gent. La presentació del llibre *Riudellots, quinze anys de sardanes*, es farà el dia 23, en un concert al restaurant Via Augusta, amb la cobla la Selvatana. El disc es presentarà el dia 26, a l'església parroquial, amb un concert a càrrec de la cobla La Principal de la Bisbal.

També tenim notícia que el dia 23, a les Borges Blanques, es farà la presentació d'un llibre sobre els sardanistes locals, en el marc de la festa Sardana, que es farà a la tarda, al pavelló municipal, amb la cobla La Principal de la Bisbal.

Josep Ventura

MATRIMONI de mitjana edat busca persona o persones per a les feines de la casa. Pot ser un matrimoni, dues germanes (solteres o vídues, amb fills o sense), de 38/40 anys. Oferim pis de 110 m2 a la mateixa finca on vivim nosaltres, al centre de Barcelona. Retribució a convenir. Contestem totes les cartes. Apartat 5579-08080 Barna.

**Catalunya
Cristiana**
Una xarxa per a
l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 12.480 ptes./any

Desitjo subscriure'm al
setmanari CATALUNYA CRISTIANA
durant un any (52 números)

Edició en català ☐Edició en castellà ☐

Nom

Cognoms

Adreça

Població

D.P.

Tel.

N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

☐ Amb un únic pagament d'12.480 ptes.
per any

☐ Amb dos pagaments
semestral de 6.240 ptes.

☐ Domiciliació bancària
(Ompliu l'ordre de domiciliació)

☐ Xec nominatiu que adjunto

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avis, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular

Data

Entitat

Oficina

DC

Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Puiggarí, 5 - 08014 Barcelona
Tel.: 934 905 988 - Fax: 934 902 035

Pastoral catequètica: catequesi infantil V

Redescobrir el Nadal?

QUÈ ÉS EL NADAL?

Aquesta setmana vull que viatgem plegats a un període de l'any que a tots ens fa il·lusió: el Nadal. Abans, vull agrair-vos els missatges per Internet que rebo dels lectors assidus d'aquesta secció.

Gràcies pel vostre testimoni d'interès per millorar la vostra pastoral, per la senzillesa com viviu l'Evangeli i l'esforç continu per la nova evangelització. Sou l'autèntica esperança de fe cristiana a les vostres ciutats i pobles.

El Nadal és un període de l'any on tornem a la nostra infància i on els infants palpen amb regals la tendresa i l'estimació dels seus pares i familiars. Per als cristians és un temps litúrgic on commemorem el naixement del Nen Déu. Que no únicament ve al món, sinó també als nostres cors. Lluny del consumisme, del bullici dels centres comercials, de les ofertes de darrera hora en electrodomèstics, joguines o mobles, això és el Nadal.

La catequesi nadalenca neix al pessebre, contemplant Jesús senzill i pobre, però alegre.

Il·lustració d'Alfonso Abad del llibre «Lecturas de la Biblia» (editorial Santillana).

VIURE EL NADAL

Però el Nadal no seria Nadal si no el visquéssim amb els seus valors i el seu significat profund. En la catequesi infantil, el Nadal és un moment excel·lent per evangelitzar. Que l'infant **redescobreixi els valors nadalenca**: generositat, amor, estimació, compartir, senzillesa, pobresa, joia, etc.

Més enllà de la videoconsola i dels dibuixos manga, s'ha de viure amb la il·lusió de canviar una miqueta. En efecte, la catequesi nadalenca neix al pessebre, contemplant Jesús senzill i pobre, però alegre. I Jesús et demana alguna cosa: estimació, amor, que li obris el teu cor.

COM?

Viure el Nadal en la catequesi és buscar fer present Jesús entre els infants d'una manera especial. Des de la **generositat**, tot adonant-te que allò que et sobra pot ser que ho necessiti un altre infant. Que pots donar una mica del teu temps visitant nens deficients, que potser un dia van ser abandonats pels seus pares.

Des de l'**amor**, cercant la cordialitat amb tothom, pacificant les baralles, asserenant els ànims i reconciliant-te amb el qui fa temps que ja no saludes ni t'hi interesses. Recorda que el **perdó** és la base del cristianisme. I un cristià que no perdona de cor és un hipòcrita.

Des de la **senzillesa**, cercant el millor per als altres, no volent destacar sempre ni que se'm faci cas a totes hores. Ser per als altres. I, sobretot, des de l'**alegria**, ja que el cristià trist fa llàstima. Podem passar per períodes de tristesa, això és normal, el que no és cristià és viure la fe amb avoriment i amb manca d'alegria. L'alegria contagia la fe als altres, t'ajuda a superar els dolors de la vida, i t'ajuda a comprendre que un somriure val més que mil paraules.

Aquests són en definitiva els valors del Nadal que com a catequista pots ensenyar als infants. **Un Nadal que, si no es viu des de la fe, no té sentit.** Un Nadal que va més enllà dels regals, el torró i la pandereta. Que el teu Nadal sigui més humà, més cristià.

Joan Manuel Gutiérrez Delgado
stein@mixmail.com

34è Pessebre Vivent de Sant Fost

Es representa des del Nadal de 1967

El Pessebre Vivent dels efectes especials de Catalunya

El Primer Pessebre Vivent del Vallès

DIES DE REPRESENTACIÓ

17, 24, 25, 26 i 31 de desembre del 2000

1, 6, 7 i 14 de gener del 2001

A les 6 i a les 7 de la tarda

Obsequi de pa torrat, amb all i oli i vi del poble a tots els assistents abans de les representacions.

Sant Fost, poble a 5 km de Badalona per la Conreria.

Testimonis:

INMA DÍAZ SÁNCHEZ
27 ANYS, TARRAGONA

Pertanyo a un moviment eclesial i la meua tasca catequètica consisteix a sensibilitzar els infants perquè s'acostin als pobres, els ajudin i els parlin de Jesús. Crec que el Nadal hauria de continuar tot l'any i no limitar-lo a una o dues setmanes. Si el Nadal és veure com Jesús neix en tu, crec que això és diari, i diàriament hauria de ser Nadal. També penso que el Nadal no és només el que ens volen vendre, sinó el que nosaltres podem aportar de nou a la construcció de la societat.

ALBERT GORDÓ LLADÓS
23 ANYS, BARCELONA

Sóc monitor d'esplai des de fa tres anys i estudio Dret. Per a mi el Nadal és un temps de tornar a tenir il·lusió per alguna cosa i per Algú. És acostar-te al necessitat d'una manera especial. Des de la catequesi ho intentem, per exemple, portant el grup infantil que coneix la realitat dels infants pobres, dels orfes i necessitats. Crec que el Nadal ha de tenir conseqüències pràctiques i no només quedar-nos amb la seva part externa.

TINTORERIA BOHIGAS Fundada el 1915

- Neteja i restauració de pells
- Neteja i guarda de catifes
- Especialistes en peces delicades i de cerimònia
- Bugaderia
- Servei d'urgència a domicili
- Articles de ploma i cortines
- Servei a comunitats i hotels a tota la ciutat
- No tanquem al migdia
- Preus assequibles

Tel. 934 290 378 - 933 586 400
c/ Fulton, 24 - c/ Tajo, 47 - Pg. Maragall, 261

La gallina «Britney», un altre èxit de l'enginyeria genètica

Dèiem no fa gaire en aquesta secció d'«Actualitats científiques» que la clonació d'animals no tenia pas les perspectives tan clares com de vegades ens fan veure els mitjans de comunicació que sempre busquen l'impacte sensacionalista. I hi dèiem que no s'havia aconseguit encara clonar gallines, gossos, gats i simis. La informació d'això l'havíem obtingut d'un article de la prestigiosa revista francesa *La Recherche*, firmat per un autor ben fiable. Però ara la premsa i la televisió ens han donat la notícia del «clonatge» de la gallina *Britney*, obtingut als laboratoris Roslin d'Edimburg per la doctora escocesa Helen Sang en col·laboració amb la Viragen Incorporated, empresa especialitzada en fàrmacs contra el càncer. Què hi hem de dir?

La primera cosa és que pel que hem vist als diaris no es tracta d'una clonació en el sentit exacte del mot. Clonar un animal vol dir pròpiament obtenir-ne un altre que tingui la mateixa dotació genètica, o sigui, que en sigui com un bessó monovitel·lí, la qual cosa exigeix aconseguir que una cèl·lula indiferenciada del primer es converteixi en cèl·lula embrional (ficant el seu nucli en el lloc del d'un

òvul enucleat) que en desenvolupar-se dins de l'úter d'una femella preparada arribi a ser-li idèntic genèticament en la seva vida adulta.

Ara bé, el cas de la gallina *Britney* no és aquest, sinó una altra cosa que, això sí, potser és més important encara per a la medicina: s'ha modificat genèticament una cèl·lula-ou de gallina introduint-hi el gen que és responsable de la fabricació per part de l'organisme d'unes proteïnes que combaten diversos tipus de càncer (melanomes, càncers de pit i d'ovari...). I com que aquest gen ha passat al codi genètic de la *Britney* els ous que pongui també el tindran, i de les gallines descendents també s'obtidran ous amb el gen en qüestió. Com que una gallina normal pon uns 250 ous cada any i les clares ja

contindran les proteïnes anticàncer, ja es veu que serà relativament fàcil extreure-les dels ous i elaborar els medicaments. Se'n volen fer de tres menes: una vacuna contra el càncer, una font d'anticossos per frenar-lo i una espècie de bala per destruir cèl·lules cancerígenes. I hom té l'esperança que d'aquí a dos anys aquests medicaments ja siguin al mercat. Confiem que de debò siguin eficaços!

Per Francesc Nicolau, professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

Actualitats científiques

La matemàtica i els matemàtics

50 Poncelet i Möbius. La geometria es va renovant

La geometria ha estat potser la part de la matemàtica que més canvis ha experimentat al llarg de la història. Canvis en l'interès que per ella tenien els matemàtics (recordem que des de la segona meitat del segle XVII fins ben entrat el XVIII gairebé es tingué oblidada) i canvis en la manera de tractar-la. Ja vam explicar al capítol 33 que Gérard Desargues (1591-1661) amb el seu *Brouillon projet* (1639) inaugurava la geometria projectiva, amb ben poc èxit, per cert, per la seva novetat; i exposàvem al capítol 40 que Gaspard Monge (1746-1818) inventava la geometria descriptiva (1798), amb el mètode de la projecció dièdrica per representar els sòlids en el pla, que resultà tan útil; i dèiem al capítol 46 que Nicolai Lobachevskij (1772-1856) exposava la manera de construir una geometria no-euclidiana amb els seus *Nous elements de geometria* (1835). Ara bé, en arribar al segle XIX s'hi veu encara una renovació més intensa, com un renaixement quasi explosiu originat sobretot per l'*École Polytechnique* de París. Per donar-ne una idea parlarem de dos matemàtics representatius d'aquest nou interès per la geometria:

Poncelet ressuscita la geometria projectiva

Jean-Victor Poncelet (1788-1867) va néixer a Metz el 1788, un any abans de la presa de la Bastilla. Va ser deixeble de Monge a la *Polytechnique* i en fou un entusiasta admirador, potser el qui millor va captar l'estil geomètric del seu mestre. En va continuar l'obra fins a poder-se dir que esdevingué el fundador de la nova branca anomenada geometria projectiva. Ja vam dir que pròpiament va ser Desargues el primer a inaugurar aquest nou mètode de tractar problemes geomètrics, però

poc cas se n'hi féu i Poncelet, tot i no poder tenir a les mans aquella obra, arribà molt més enllà.

Com el seu professor Monge, en acabar els estudis Poncelet esdevingué oficial d'enginyers de l'exèrcit, i el 1812, quan tenia 24 anys, en qualitat de tal, hagué d'anar amb el Gran Exèrcit de Napoleó a la campanya de Rússia. I prop de Krasnoia va ser fet presoner. L'esperava un gran calvari. Els russos el portaren a peu fins a Saratov, al costat del Volga. Aquell hivern va ser rigorosíssim, tan fred que el mercuri es glaçava als termòmetres. Poncelet arribà al destí malalt i extenuat i l'esperaven encara divuit mesos de captiveri. Però el seu ànim no va emmalaltir. Amb una part dels pocs copecs que rebia per a la seva manutenció va adquirir paper de baixa qualitat i plomes per escriure. La tinta se la fabricava ell mateix amb el negre del fum del llum de ganxo. Així s'entreguè iniciant uns treballs de geometria analítica que havien de ser la introducció a l'altra obra que pensava fer de geometria projectiva. Però el treball de la captivitat no es publicà fins a 50 anys més tard: *Applications d'Analyse et de géométrie* (dos volums 1862 i 1864).

En canvi, havent retornat a França el 1814, i establert a Metz, pogué escriure amb més tranquil·litat el *Traité des propriétés projectives des figures* i publicar-lo el 1822, que és l'obra que li donà més fama i que de debò és molt important per a la història de la matemàtica. Amb mètode sintètic, no analític, retrobava i estenia a més aplicacions allò que havia ideat Desargues sense ell conèixer-ho en la seva font (ja que fins al 1847 no es donà a la publicitat el *Brouillon projet*, de dos segles abans, que es trobà casualment en una còpia manuscrita, quan hom ja creia perduda l'obra per a la posteritat).

De totes maneres no va ser pas de seguida que se li reconegué el mèrit. L'Acadèmia francesa li negava la publicació dels primers treballs de geometria projectiva i hagué de recórrer al *Journal de Crelle* d'Alemanya per publicar-los. Això motivà que el suís, establert a Alemanya, Jakob Steiner (1796-1863) i l'alemany Christian Von Staudt (1798-1867) s'hi interessessin i es convertissin en propagadors i autors de nous teoremes d'aquesta especialitat matemàtica.

Poncelet enuncia el *principi de dualitat* vàlid també per a la geometria plana: intercanviant *tallar amb unir* i *recta amb punt* s'obté tot seguit un altre teorema vàlid (sempre que entenguem que dues rectes en el pla sempre tenen un punt en comú; anomenant punt *ideal* o *impropi* allò que tenen en comú dues paral·leles, que és la direcció), ja que si dues rectes es tallen en un punt, dos punts s'uneixen per una sola recta. Com a exemple podem citar el teorema de 1640 de Pascal sobre l'hexàgon que té per dual el de Charles Julien Brianchon; n'hi hauria hagut prou amb dos minuts.

Poncelet va escriure moltes altres obres. També de mecànica, ja que en va ensenyar a Metz des del 1825. Va morir a París el 1867, després de deixar una fundació de 25.000 francs per premiar anualment el millor treball de matemàtiques que es presentés a l'Acadèmia.

Möbius ja planteja un problema de topologia

August Ferdinand Möbius (1790-1868) va néixer a Schulpforta. Havent perdut el pare quan tenia tres anys, la mare només amb grans esforços va aconseguir que el noi pogués assistir a l'escola de la seva ciutat natal, entre 1803 i 1809, i després cursés estudis universitaris a Leipzig.

Com que, acabada la carrera el 1813, el jove Möbius, gràcies a una fundació científica va poder fer també un viatge d'estudis, va anar a Göttingen a conèixer Gauss, amb qui després tingué contacte constantment. Va ser per recomanació del

príncep dels matemàtics que fou nomenat el 1816 per a l'observatori astronòmic de Leipzig, i per fer de professor d'astronomia en aquesta ciutat. Poc després també hi ensenyava matemàtiques. El seu nomenament de catedràtic numerari d'aquestes dues assignatures a la universitat de Leipzig el rebé el 1844, càrrec que exercí fins a la mort el 26 de setembre del 1868, havent renunciat a honors nomenaments per a altres universitats.

Els seus treballs d'investigació van ser principalment en el camp de la geometria, on, entre altres innovacions introduí les coordenades baricèntriques i la transformació que ara anomenem afí. Les seves obres completes es publicaren en quatre volums entre 1885 i 1887. Comprenen més de 2.500 planes impreses. A més va escriure obres de divulgació que no s'hi compten.

El nom de Möbius és ben conegut pels estudiants de matemàtiques. Va unit a la important funció de Möbius per a la teoria de nombres, i a la cèlebre banda de Möbius (que ell explicà el 1858). Aquesta banda es tracta d'una superfície d'una sola cara. És molt senzilla la seva visualització: s'agafa una cinta rectangular de paper (si és una mica llarga millor) i se n'enganxen els extrems després de girar-ne un d'un angle de 180° respecte de l'altre. Ara si es ressegueix la superfície obtinguda hom veu que s'arriba al punt de partida, un cop recorreguda tota, sense haver hagut de passar a «l'altra cara», que no existeix. I si amb unes tisores partim longitudinalment la cinta pel mig ens trobem encara amb la sorpresa que no s'obtenen dues cintes sinó una de sola de doble longitud. Què hi passa amb les superfícies d'aquesta mena? Això ja és un problema de la part de la matemàtica que s'anomena *topologia* (el nom va ser inventat per J. B. Listing (1808-1882) en l'obra que titulà *Vorstudien zur Topologie* (1847)). Möbius no desenvolupà encara cap tractat de topologia, però en la seva obra geomètrica ja hi ha altres problemes d'aquest camp de la matemàtica. Per obtenir-ne un tractat en regla haurem d'esperar Poincaré amb el seu *Analysis Situs* de 1895.

2

Diumenge 2408.00 *Concierto*

«El Mesías de Häendel (II).» L'orquestra i cor de RTVE, dirigits per Jesús López Cobos, oferiran la segona part d'*El Mesías* de Häendel, amb Elisabeth Magnusson, Brigitte Balleys, Christin Elsner entre altres figures.

08.45 *Tiempo de creer* (programa protestant)

«Navidad con sentido.»

Aquests dies de llums i regals, molts celebren el Nadal sense recordar el seu protagonista. El sentit del Nadal es troba quan nens i grans s'uneixen al voltant del Rei nounat, i ho celebren amb cançons i històries.

09.30 *Pueblo de Dios*

«Montserrat, mucho más que un monasterio.» L'any 1.025 es funda el monestir de Montserrat, tot i que la llegenda sobre l'aparició d'una imatge de la Mare de Déu se situa en el segle IX. Des de la seva fundació, Montserrat s'ha convertit en un lloc emblemàtic per a la religiositat catalana.

10.00 *Últimas preguntas*

«Esta noche es Nochebuena.»

Com viure el Nadal en la pròpia vida, en família, en comunitat cristiana o parroquial.

10.25 *Testimonio*

«Sostiene a su hijo en la lucha.»

10.30 *Santa Misa*

Amb la participació de l'Agrupació Coral Ressò de l'Arboç del Penedès (Baix Penedès), sota la direcció de Rosa Rafecas. (Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Víctor Subirana.)

11.20 *Esglésies de Catalunya*

Sèrie documental.

14.30 *Santiago de Compostela. El silencio de la piedra*22.30 *VIII Concert de Nadal al Vaticà*24.00 *Missa del Gall*

Des de la plaça de Sant Pere de Roma, oficiada per S.S. el papa Joan Pau II.

Dilluns 2511.00 *Missa de Nadal*17.20 *Pueblo de Dios*

«El amargo silencio de la calle.»

Dissabte 2309.30 *Signes dels Temps*

«Nadal 2000.»

Coincidint amb la celebració de Nadal, el programa presenta diverses ofertes culturals especials per aquestes festes. Amb el capellà i escriptor, Jaume Reixach, i el professor d'imatge, Jordi Cabanes.

Altres temes:

—Presentació de l'espectacle musical *2.000 años después* a càrrec del grup de teatre TRIS de l'Escola Salesiana de Sarrià de Barcelona.

—Entrevista sobre l'Orde Equestre del Sant Sepulcre de Jerusalem amb els cavallers, Joaquín de Carpi i Miguel de Quadras.

—Comentari de l'Evangeli per Mn. Ballarín.

(Presentat per Teresa Pou i dirigit per Francesc Rosaura.)

Signes dels Temps repeteix l'emissió el diumenge a les 00.30 h de la nit pel Canal 33; el diumenge a les 11.40 h del matí pel Canal TVC Internacional; i el diumenge a les 13.05 h de la tarda pel Canal TVC Sat.

Diumenge 2422.00 *Missa del Gall*

Retransmissió de la missa des de Santa Maria de Taüll.

Divendres 2220.30 *Creure avui*

Taula rodona amb Mn. Manuel Selva, Antònia Ramírez, Luci Parra i

Pablo Quiñones, que ens expliquen com se celebrarà el Nadal a la parròquia de Maria Auxiliadora de Mataró.

Presenten: Marta Loire. Coordina: Albert Dresaire. El programa repeteix l'emissió els dilluns a les 13.30 h.

Cada dijous

a partir de les 21.30, *Paraula i vida*: gloses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach. El programa repeteix l'emissió els divendres a les 14.40 h.

L'últim dijous de mes

a partir de les 22.00, *Aquí, tots*: magazín de notícies, reportatges i comentaris des del punt de vista de l'Església. Es repeteix l'últim divendres de mes a les 14.40 h.

Cada divendres23.00 *Camí de vida*

Recull de notícies i entrevista sobre un tema d'actualitat a càrrec de la Delegació de Mitjans de Comunicació. Presentat per Carles Sánchez.

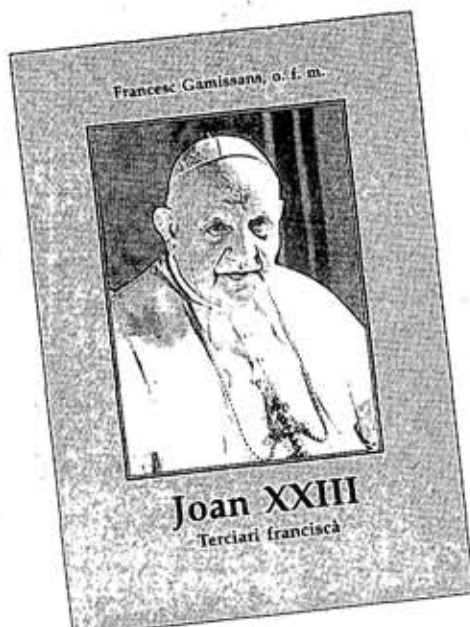
Canal Berguedà de Televisió

Bona notícia programa quinzenal que s'emet els dijous a les 20.15h, el dissabte (nit) i el diumenge (matí, tarda i nit).

Llibres per un Nadal ben nostre**LLIBRERIA PAPERERIA LA FORMIGA D'OR**

Av. Portal de l'Àngel, 5, 08002 Barcelona, Tel. 933 023 942 i 933 022 431,

Fax: 933 015 973

CAMPANYA REIS PER A TOTHOM

PUNTS DE RECOLLIDA

**Joguines noves per a infants i
obsequis per a gent gran**

DEL 28 DE DESEMBRE AL 5 DE GENER

- **CCU-Centre Cristià dels Universitaris**
Villarroel, 81 baixos, Barcelona
- **Ràdio Estel**
Diagonal, 460, 3r, Barcelona

PER A MÉS INFORMACIÓ

933 233 368

ORGANITZAT PER:

Compartim una mateixa sintonia...

106.6 FM	Barcelonès, Maresme, Vallès Oriental, Vallès Occidental i Baix Llobregat	BISBAT DE BARCELONA
93.7 FM	Alt Penedès, Baix Penedès, Anoia, Bages, Berguedà i Garraf	
103.4 FM	Gironès, Selva, Alt Empordà, Baix Empordà, Pla de l'Estany i Garrotxa	BISBAT DE GIRONA
104.4 FM	Solsonès	BISBAT DE SOLSONA
105.0 FM	Alt Urgell (Ràdio Principat)	BISBAT D'URGELL
107.5 FM	Andorra (Ràdio Principat)	

**Us desitgem
un
Bon Nadal
2000**

EL CLERGAT NADIU PROMOU LA IMPLANTACIÓ DE L'ESGLÉSIA ALS PAÏSOS DE MISSIÓ

AJUDEM ELS SEMINARISTES NADIUS I DIGUEM BEN ALT QUE...

...la llavor ha arrelat i el clergat nadiu és el fruit d'unes terres que necessiten l'ajut de l'Església.

...els missioners passen el testimoni a mans de bisbes i sacerdots nadius.

...el clergat nadiu és el futur de la nostra Església i ara més que mai aconseguirem que les vocacions no es perdin per manca de mitjans.

...100.000 seminaristes joves es preparen per servir els seus pobles ajudats per les **OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES**. També ajudem els noviciats femenins i masculins de Missions.

Enguany aquests quatre Seminaris majors depenen especialment de la nostra col·laboració per garantir el futur de l'Església en aquests països.

St. Joseph's Seminary Aboke	Lira (Uganda)	180 alumnes
Seminari Mayor Cristo Sacerdote	La Ceja (Colòmbia)	170 alumnes
Seminari Major Morning Star	Calcuta (Índia)	186 alumnes
Queen of Apostles College Seminary	Tagum (Filipines)	113 alumnes

Constatem que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor de les Esglésies joves de Missions

- ☐ UNA BECA de 300.000 ptes. facilita 6 anys d'estudi
- ☐ MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita 3 anys d'estudi
- ☐ UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

Direm ben alt:

***Missió
complerta***

PER A INFORMACIÓ I DONATIU
adreceu-vos a les Delegacions Diocesanes de Missions de Catalunya:

25003 LLEIDA C/ Conenge Brugulat, 11 Tel. (973) 26 76 39	25280 SOLSONA Bisbat Tel. (973) 48 06 19
08002 BARCELONA C/ Bisbe, 5 Tel. (93) 270 10 14	17004 GIRONA C/ Albareda, 15 Tel. (972) 20 32 97
43003 TARRAGONA Pla de Palau, 2 Tel. (977) 23 34 12	43500 TORTOSA C/ Cruera, 5 Tel. (977) 44 07 00
25700 SEU D'URGELL Bisbat Tel. (973) 35 00 54	08500 VIC C/ Santa Maria, 1 Tel. (93) 883 26 55

Pessebres vivents

- **Cunit:** Entre l'avinguda de la Font i l'avinguda de l'Estació, representació del pessebre. El 24 de desembre, de 18.00 a 20.00; el 25 i 26, de 19.00 a 21.00, i el 27, de 18.00 a 20.00.
- **La Pobla de Montornès:** XXV pessebre vivent a l'ermita de Montornès. Els dies 24, 25, 26 i 31 de desembre, de 18.00 a 20.00, i 1, 6, 7 i 14 de gener, de 18.30 a 20.00.
- **Rupit i Pruit:** Presenta un pessebre de trenta quadres. Serà el 24 de desembre, a les 22.30; el 26, a les 19.00, i el 30, a les 19.00 pels carrers del nucli urbà. Més informació: tel. 938 522 003.
- **Sant Boi de Lluçanès:** Nens i nenes des dels 3 fins als 12 anys. Serà el 25 de desembre, a les 18.00, al nucli antic. Més

informació: tel. 937 447 030.

• **Taradell:** Representació de passatges com el naixement, pastors i dimonis. Els dies 25 i 26 de desembre, de 18.00 a 20.00. Parc de la Font Gran. Més informació: tel. 938 801 063.

• **Tona:** El marc incomparable a la falda del castell de Tona durant les festes nadalenques esdevé un pessebre gegant, que pren vida en multitud d'escenes que combinen el teatre i l'ambientació que recrea el Nadal. Dates: el 24 de desembre, de 18.00 a 20.00; el 25, de 18.00 a 21.00; el 26, de 18.00 a 21.00; el 31, de 18.00 a 20.00; l'1 de gener, de 18.00 a 20.00; el 6, de 18.00 a 20.00, i el 7, de 18.30 a 20.00. Més informació: tel. 938 124 373.

Pastorets

• **Argentona:** 24 i 26 de desembre i 7 de gener (18.00). Tel. 937 971 320. Centre Parroquial.

• **Barcelona-Casal Calassanç:** 23 (19.00), 24 (17.00) i 26 de desembre (19.00). C/ Sant Quintí, 19.

• **Barcelona-Casal Catòlic de Sant Andreu:** 25 (21.30) i 26 de desembre (19.00), i 1 (19.00) i 7 de gener (18.00). Tel. 933 453 001.

• **Barcelona-Centre Catòlic de Sants:** 7 i 14 de gener (18.00). Tel. 933 325 037.

• **Barcelona-Centre Moral i Cultural de Poblenou:** 7 i 14 de gener (17.30). Tel. 934 853 699.

• **Barcelona-Centre Moral de Gràcia:** 23 (18.15), 24 (17.30), 26 (19.00) i 30 de desembre, i 7, 13 i 14 de gener (18.15). Tel. 932 181 964 i 932 375 031.

• **Barcelona-Centre Sant Pere Apòstol:** 23 (18.00), 26 (19.00) i 30 de desembre

(18.00). Tel. 932 682 509.

• **Barcelona-Cercle Catòlic de Gràcia:** 23 i 30 de desembre i 7 de gener (18.00); 26 de desembre (19.00). Tel. 932 181 001.

• **Barcelona-Jove Teatre Regina:** 23, 27, 28, 29 i 30 de desembre i 2, 3, 4, 6 i 7 de gener (17.30); 26 de desembre i 1 de gener (19.00). Tel. 932 181 512.

• **Barcelona-Orfeó Martinenc:** 23 i 30 de desembre (18.00). Tel. 932 453 990.

• **Cabrils:** 23 de desembre (17.00). Tel. 937 531 904. Parròquia Santa Creu.

• **Centelles:** 25 i 26 de desembre i 1, 6 i 7 de gener (18.00). Tel. 938 810 360. Centre Parroquial.

• **Gavà:** 26 de desembre i 1 i 6 de gener (18.00). Tel. 936 620 538. Centre Cultural.

• **Hospitalet de Llobregat:** 23 (18.00), 24 (12.00), 30 (18.00) i 31 de desembre (12.00). Tel. 932 610 761. Pastorets Infants. Centre Catòlic.

• **Mataró:** 26 de desembre i 1 i 6 de gener (18.00); 7, 14, 21 i 28 de gener i 4, 11 i 18 de febrer (17.00). Tel. 937 901 213. Sala Cabañes.

• **Rubí:** 26 de desembre i 7 i 14 de gener (18.00). Tel. 936 995 653. Casal Popular.

• **Sant Feliu de Llobregat:** 25 (19.30) i 26 de desembre (18.30), i 1 (19.30) i 6 de gener (19.30). Tel. 936 661 016. Centre Parroquial.

• **Sant Fost:** 26 de desembre i 7 de gener (19.00). Tel. 935 932 475. Casal Parroquial.

• **Santa Maria de Corcó:** 24 de desembre (23.30). Tel. 938 541 147. Pastorets al carrer.

• **Terrassa:** 26 de desembre, i 6 i 7 (18.00), 13 (22.00) i 14 de gener (18.00). Tel. 937 830 729. Casal de Sant Pere.

• **Valls:** 26, 29 i 30 de desembre, i 1, 3, 6 i 7 de gener (18.00). Teatre Principal.

DESEMBRE ÉS EL MES CONSAGRAT A LA IMMACULADA CONCEPCIÓ

Internet

• **BALMESIANA.**— Nova selecció d'Aula Virtual. Els escrits disponibles són *El criteri*, de J. Balma, i *Ida i Torna*, d'E. Forment. Els trobareu a www.balmesiana.org

• **GRUP D'ENTITATS CATALANES DE LA FAMÍLIA.**— Ha creat un servei per ajudar els joves a cercar feina. Els interessats poden consultar la web www.trabajo.gecfamilia.org

Barcelona

• **TROBADA DE FORMACIÓ HUMANA I RELIGIOSA.**— L'Agrupació d'Educadors Cristians celebra el 21 de desembre, a les 20.00, una trobada sobre el tema *Problemàtica social i escola*, a càrrec de Mons. Joan Carrera, bisbe auxiliar de Barcelona. El programa inclou lectura i reflexió evangèlica, col·loqui, vivències i pregària. Serà a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell. Per a més informació: tel. 937 254 094 (Marc), 937 258 950 (Josep), 936 927 634 (Olga) i 937 113 484 (Araceli).

GRUP NOSTRA SENYORA DEL SAGRAT COR

Renovació Carismàtica Catòlica

Us desitja un **Bon Nadal** i un pròsper **Any 2001**

Us recordem que esteu convidats a les properes **Vigílies** de pregària, que anunciarem oportunament, al

Santuari de Nostra Senyora del Sagrat Cor
c/ Rosselló, 175
Barcelona

EXERCICIS ESPIRITUALS

*Homes i joves,
des de 17 anys*

Desembre, del dimarts 26
al diumenge 31

Totes les tandes comencen a
les 20 h i s'acaben a les 18 h

**ÚLTIM EXERCICI
DE L'ANY DEL
JUBILEU**

Observeu que les tandes
no interrompen cap festa
nadalena.

«El goig d'un jubileu és
sempre d'una manera
particular el goig del perdó
de les culpes, l'alegria de
la conversió»
(TMA, 32)

Casa «Ntra. Sra. de Montserrat»

Plaça Font del Lleó, 21
08140 Caldes de
Montbui (Barcelona)
Tel./Fax: 938 654 496

黙

Silenci

FELIÇ NIT DE NADAL

静

Tranquil·litat

Rincón del Silencio

c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona

太

極

• **CONCERT NADALENC.**— La basílica del Sant Esperit (c/ Església, 1 - Terrassa) oferirà el tradicional concert de Nadal el 22 de desembre. Per a aquest any s'ha escollit l'obra *El Messies* de Händel, que serà interpretada pel Cor Montserrat, la Coral Xalesta i l'Orquestra de Cambra de Cervera. Més informació: tel. 937 830 466.

• **VESPRES SOLEMNES.**— Vespres cantades, amb exposició del Santíssim, tots els diumenges i festes del cicle de Nadal i Epifania. A les 19.00, a la parròquia de la Concepció, c/ Aragó, 299 - Barcelona.

• **ACADEMIA CATÒLICA.**— El 23 de desembre, a les 20.00, inauguració commemorativa dels 25 anys del curs de pessebre popular i 20 anys d'exposicions a l'Acadèmia Catòlica de Sabadell.

• **CONCERT DE NADAL.**— El 23 de desembre, després de la missa vespertina, a càrrec de l'orfeó La Lira de Sant Andreu, dirigit per Carles Grebol i Cervera. També s'inaugurarà el pessebre. Parròquia Mare de Déu dels Desemparats, c/ Mn. Jaume Busquet, 5-7 - L'Hospitalet, tel. 934 495 930.

• **VETLLA DE NADAL I MISSA DEL GALL.**— La celebració de la missa del gall estarà introduïda per una vetlla de pregària a la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, c/ Balmes, 78 - Barcelona. Serà el 24 de desembre, a les 23.30.

• **STELLA MARIS.**— El 24 de desembre, a les 24.00, missa del gall. Tot seguit, cava i torró. Passeig Josep Carner, 51 - Barcelona, tel. 934 431 965.

• **CONCERT EXTRAORDINARI DE SANT ESTEVE.**— Serà el 26 de desembre, a les 12.00, a càrrec de la carillonista Anna Maria Reverté. Carilló del palau de la Generalitat, pl. Sant Jaume - Barcelona.

• **MÚSICA DE CAMBRA PER A DIVERSOS INSTRUMENTS.**— El 29 de desembre, a les 21.00, amb Claudi Arimany (flauta), Cecília Reguero (flauta), Rafael Sala (guitarra), Marta Riba (viola) i Anna Comellas (violoncel). Hi interpretaran peces de Johann-Christian Bach, Franz Schubert, Wilhelm-Friedrich Ernst Bach i Joseph Haydn. Parrò-

quia de Santa Coloma de Marata - Les Franqueses del Vallès.

• **RECÉS DE CAP D'ANY.**— El 30 de desembre, de 10.00 a 16.00, el P. Francisco Riera, s.j., dirigit un recés obert a tothom: Serà a la casa d'exercicis de Sarrià, c/ Carrasco i Formiguera, 32 - Barcelona, tel. 932 038 862.

• **MÚSICA.**— El 30 de desembre, a les 19.30, concert de l'orquestra Club Flambo, dirigida per Rodolfo J. Santana Hernández. Hi interpretarà obres de Jobim, G. Gershwin, Cole Porter i José Pulido. Ateneu Barcelonès, c/ Canuda, 6 - Barcelona, tel. 933 436 121, fax 933 171 525, a/e: ateneubarcelones@eresmas.com

• **MOSTRA INTERNACIONAL DE PESSEBRES.**— Fins al 7 de gener es pot visitar al Museu de Ceràmica Popular de L'Ametlla de Mar. Horari: divendres i dissabtes, de 17.00 a 20.30; diumenges i festius, d'11.00 a 14.00 i de 17.00 a 20.30.

• **FUNDACIÓ CLARET.**— Del 26 al 28 de gener organitza el curs «Asserrenar el cos, obrir el cor, alimentar l'esperit: aportació de l'Orient a la interioritat humana», a càrrec de Rosa Ortí, doctora en Pedagogia, llicenciada en Teologia i diplomada en cultura xinesa. Més informació i inscripcions: c/ Nàpols, 346, 1r 2a - Barcelona, tel. 934 761 450, fax 934 761 451, a/e: fundacio@claret.es

• **CONCURS BÍBLIC UNIVERSITARI.**— Es tracta de descobrir i conèixer la figura de Jesús a través d'un treball, personal o en grup. El treball pot ser una recensió o la creació d'una pàgina web. El termini de presentació és fins al 16 de març. Per a més informació: tel. 934 121 551, fax 933 171 799, a/e: dseglar@intercom.es

• **GRUP UNIFICACIÓ PASQUA.**— Pregària setmanal per a la unitat dels cristians. Tots els dimecres, a les 19.15, a la parròquia major de Santa Anna, c/ Rivadeneyra, 3 - Barcelona. Tots els dissabtes, a les 17.00, a la parròquia de la Puríssima Concepció, c/ Aragó, 299 - Barcelona.

• **POMPEIA.**— Grup «Retrobament» per a gent gran. Es reuneix tots els diumenges, de 17.30 a 19.00. Més informació: Paulette Soler, tel. 932 176 046.

• **PARRÒQUIA DE LA MARE DE DÉU DE LA BONANOVA.**— Ofereix, amb motiu del Jubileu del 2000, la celebració del sagrament de la reconciliació, atenció personalitzada, assessorament espiritual, conversa cristiana davant problemes personals, etc. Horari: diumenges i dies de precepte, de 10.00 a 14.00, i de 19.30 a 21.30; dissabtes i vetlles de precepte, de 19.45 a 21.00, i tots els diumenges, no festius, de 17.00 a 19.00. Plaça de la Bonanova, 12 - Barcelona.

Vic

• **XIX POEMA DE NADAL. XI MEMORIAL JOAN CARRERA.**— L'acte té dues parts. La primera és la lectura del *Poema de Nadal*, de Josep M. de Sagarra. La segona és un breu concert dedicat a Bach, amb motiu dels 250 anys de la seva mort. Serà el 23 de desembre, a les 22.00, a l'ermita de Sant Julià de Vilamirosa (el Fugurull). Més informació: tel. 938 510 761. Organitza: Llambrot Teatre.

• **CONCERT DEL L'ORQUESTRA DE CAMBRA DE VIC.**— Serà el 23 de desembre, a les 22.00, amb obres de Mozart, a la biblioteca Joan Triadú. Més

informació: tel. 938 862 100.

• **CONCERT DE NADAL.**— Concert de música clàssica el 24 de desembre a l'església parroquial d'Alpens. Més informació: tel. 938 575 075.

• **EXERCICIS ESPIRITUALS.**— Per a sacerdots, del 2 al 5 de gener, a la Cova de Sant Ignasi de Manresa. Els dirigirà Mn. Teodor Suau, de Mallorca. Organitza: Unió Sacerdotal de Barcelona. Més informació: Mn. Joaquim Brustenga, tel. 935 930 069.

• **COMUNITAT MONÀSTICA DEL MAS BLANC.**— Convida a celebrar tots plegats el Nadal de l'any 2000 i l'inici del nou segle i mil·lenni. Sant Martí de Centelles, tel. 938 442 467, a/e: cmasblanc@infoservei.es

PREGUEM PER LES INTENCIONS DEL PAPA

- Perquè la defensa i promoció de la vida humana sigui fita de tots els homes
- Perquè s'acabi tot abús sobre els nens i es respecti la seva dignitat

Petits anuncis

COMPRA i VENDA

COMPRO segells, monedes, rellotges de tot tipus, postals, objectes antics, mobles i llibres. Tel. 933 578 394.

COMPRO rellotges de qualsevol tipus, ràdios, làmpades, mobles, segells, postals, monedes, llibres, joies i instruments musicals. Tel. 609 230 303.

3a EDAT

RESIDÈNCIA 3a edat amb jardí i terrasses. Hab. ind. i col·lectives, alimentació adequada, ambient familiar, assistència medicosanitària, permanent o temporal. Tel. 934 503 930.

TENIM cura de malalts i fem servei de podologia per Barcelona, Andorra i Lleida. Tel. 932 158 148.

RESIDÈNCIA de 25 àvies en estada permanent. Acolrida diürna, vacances i caps de setmana. Excel·lent zona, Sarrià-Sant Gervasi. Tel. 932 039 740, Isabel.

DIVERSOS

SRA. 48 ANYS desitja formar llar cristiana. Escriure a l'apartat de correus 4223, suc. 4 de Saragossa.

MATRIMONI de mitjana edat busca persona o persones per a les feines de la casa. Pot ser un matrimoni, dues germanes (solteres o vídues, amb fills o sense), de 38/40 anys. Oferim pis de 110 m2 a la mateixa finca on vivim nosaltres, al centre de Barcelona. Retribució a convenir. Contestem totes les cartes. Apartat 5579 - 08080 Bàrna.

ENCONTRE MATRIMONIAL

«Dialogar és la base d'una bona relació»

Encontre Matrimonial us ofereix la possibilitat d'aprofundir en la comunicació de parella, en un CAP DE SETMANA

Durant aquests dos dies aprendreu una nova tècnica de diàleg, que us permetrà descobrir els meravellosos valors humans que cadascú posseeix.

Truqueu al nostre telèfon d'informació: 937 188 798

Obert cada dia de les 21.30 a les 23.30 h

934 175 449 / 937 258 011

Obert de dilluns a divendres de les 9.00 a les 10.30

938 040 296 (excepte festius)

La solidaritat, autèntica ve de dins i s'expressa eminentment en la pregària. Truca'ns en les teves necessitats i pregarem. Per la línia telefònica passarà la veu, l'amor i el poder de Déu.

Associació Amor de Déu

Telefons de

la Pregària

RESERVAT EL DRET DE PUBLICACIÓ

Des del carrer

Cada cap de setmana pateix per tots els joves que gestionats per Turisme Juvenil de Catalunya viatgen per tot el país i habiten les cases i albergs de colònies de la Generalitat.

Salvador Obiols reconeix que té una gran responsabilitat i cada diumenge al vespre no deixa d'agrair a Déu que els joves hagin arribat bé a casa seva.

Obiols, però, té molt clar que no està sol en aquesta responsabilitat, que Déu està amb ell i que moltes vegades l'ha portat a coll. Se sent privilegiat perquè la fe alimenta tota la seva vida, tant en l'àmbit professional com en l'àmbit familiar o parroquial. Des de fa uns quants anys treballa amb força i entusiasme, juntament amb un grup d'amics, per recuperar les tradicions cristianes de Sant Feliu de Llobregat, la seva ciutat.

Salvador Obiols, director-gerent de Turisme Juvenil de Catalunya

«No voldria gaudir del Nadal sense obrir el cor a les persones que ho necessiten»

—Com combina vostè la seva militància política i la seva fe cristiana?

—No ho trobo gens difícil. A la vida militem sempre, des de la fe o des d'una opció política. La meua opció política no em priva de realitzar-me com a cristià. Quan he de prendre decisions les miro des d'una vessant humana i de servei a les persones i això precisament és el que va demanar Jesús: «Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat.»

—També es troba força implicat en la vida eclesial de la seva ciutat, Sant Feliu de Llobregat, oi?

—M'agradaria estar-ho més, però el temps no m'ho permet. Sí que és cert, no obstant això, que fa set anys que vaig iniciar, juntament amb un grup d'amics, una entitat que es diu Amics de les Tradicions de Sant Feliu i que sobretot ens movem en l'àmbit eclesial. Això ens ha portat a recuperar amb molt de goig i molta satisfacció l'Aplec de la Salut. També hem recuperat la campana Rarínia i volem recuperar la festivitat de Corpus.

—Què aporten aquestes tradicions

a la vida de la ciutat?

—Molt, els cristians hem de sortir al carrer, ens han de veure, proclamar la nostra fe amb alegria, i qualsevol acte festiu, com en aquest cas un aplec o l'entrada d'una campana, és un motiu d'alegria i de joia.

—El Nadal és també un temps ple de tradicions i segur que també fan alguna cosa.

—Fa 37 anys que dirigeixo les caramelles a Sant Feliu i des de fa 4 o 5 anys sortim amb l'esplai Sant Llorenç a cantar nades pel carrer i centres de persones grans, disminuïdes o malaltes. El Nadal és molt bonic i crec que és bo que es faci aquesta activitat concreta perquè ens podria passar que disfrutessim del Nadal però no tinguéssim el cor obert a la gent que ho necessita. No voldria que ens passés allò que escrivia Joan Salvat Papasseit: «Demà, asseguts a taula, oblidarem els pobres i tan pobres com són. Jesús ja se n'ha anat. Ens mirarà un moment a l'hora de les postres i després de mirar-nos començarà a plorar.»

—Va ser vostè a Roma en el Jubi-

leu dels Polítics?

—No, però m'hauria agradat. De totes maneres he rebut tres cops el Jubileu. I un d'ells tinc l'orgull d'haver-lo rebut a l'ermita de la Salut, durant l'aplec d'enguany, gràcies a la concessió que ens va fer el bisbe Joan-Enric Vives, i per la qual li estem molt agraïts. Estic content d'haver-lo rebut en una ermita petita de la nostra ciutat.

—Com a cristià que es dedica al jovent, què creu que pot aportar la Trobada de Taizé a Barcelona?

—Serà una gran moguda, 70.000 joves de tot Europa, i crec que pot ser força interessant. Tant és així que fins i tot a casa meua acollim joves. Serà un bon moment per mostrar al món que hi ha una força immensa que és Jesús capaç d'aplegar tanta gent jove amb ganes de trobar-se amb Déu. Aquest encontre pot aportar moltes coses i molts valors i fet en un lloc tan cèntric com és Barcelona pot ser un gran al·licient per a molta gent amb curiositat de veure què passa.

Samuel Gutiérrez

Dessacralitzats, però no tant

Un punt de llibre d'una ONG no religiosa té escrites les frases següents: «Respectar totes les vides», «Rebutjar la violència», «Practicar la generositat», «Escollir per comprendre», «Preservar l'entorn, el planeta», «Ser solidaris»... Totes elles recorden molt el missatge de Crist: estimar. Ja és curiós que en una societat tan secularitzada com la nostra valors d'aquesta mena s'hagin escampat tant. Ben cert que és poca la gent que es considera cristiana, encara menys la que va a missa, i que les vocacions són mínimes. Però crec que és igualment cert i encoratjador que el que ha predicat l'Església durant anys —la pau, el perdó, la caritat— potser amb unes altres paraules hagi acabat quallant, i de quina manera!, fora d'ella, més enllà dels cristians. Fins i tot els qui abans veien de mal ull la caritat i els actes de beneficència cristiana per paternalistes o pel que fos, ara se sumen amb devoció fervorosa a les activitats de solidaritat amb els necessitats d'aquí o de l'altra punta de món. No combreguen amb el nostre llenguatge, però, al capdavant, el comportament que manifesten no és gaire lluny del cristià. Sota el signe de la creu o no, l'esperit de fa dos mil anys continua avançant, però tan silenciosament que ni tan sols els cristians ens n'adonem.

Eduard Brufau

Joan Carrera Planas

Bisbe auxiliar de Barcelona

Pau a Euskadi

La carta d'Advent del bisbe de Donosti presenta, en la seva primera part, un projecte d'acció diocesana alhora suggestiu i realista. «L'Església de Jesús plantada a Guipúscoa —diu— no existeix per mirar-se a si mateixa, sinó al Senyor a qui pertany i a la societat que ha de servir evangèlicament.»

La segona part incideix en la situació actual del poble basc. Comença constatant que «una immensa i molt variada majoria de la societat pateix...». Hi ha preocupació i sentiments de tristesa, d'impotència..., els quals porten a la desesperança. Una desesperança que neix —constata el bisbe Uriarte— de l'absència del «necessari diàleg entre tots els partits», amb vista a un «consens bàsic». ETA no ofereix cap escletxa que deixi entreveure un ablaniment de les seves opcions. La societat no genera una força dissuasiva prou potent. Tampoc els partits no donen senyal de voler un diàleg ni les autoritats governatives estan per l'aproximació i la flexibilitat.

Ara bé, l'esperança és necessària, i pertany a la missió de l'Església sostenir-la quan es troba desmaiada. Un cor creient cerca l'arrel de l'esperança en la Creu i la Resurrecció. Aquest ferment ha de ser activat pels creients amb l'oració i el compromís per la pau.

Val la pena reflexionar sobre els vuit «criteris morals cristians» que apunta la pastoral.

1.—Un sí rotund a la defensa de la vida humana, i un no radical i total als assassinats d'ETA.

2.—Una actitud evangèlica de posar-se al costat dels qui ploren els seus morts, sense fer-ne un ús polític.

3.—Defensar sense ambigüitats la llibertat de les persones per professar i manifestar, per mitjans legítims, les seves idees socials o polítiques. Resulta detestable atemorir la gent amb procediments violents com la *kale borroka*.

4.—Expressió pública de totes les opcions legítimes, encaminada al debat democràtic i no a la confrontació i a l'escissió social.

5.—Per part dels partits, grandesa d'ànim, en aquest temps de tribulació, per tal de subordinar efectivament la pròpia política al bé superior de la pau.

6.—Contra la incomunicació, diàleg. Aquest «es presenta sempre com a instrument insubstituïble de tota confrontació constructiva», ha dit Joan Pau II. Dialogar no és claudicar. És entrar en una dinàmica que apropa a l'interlocutor.

7.—Qualsevol solució de futur haurà d'evitar que cristal·litzi en la nostra societat el frontisme.

8.—Pertoca a les autoritats defensar la vida i la llibertat dels ciutadans amb fermesa, però sense caure en la duresa que resulta ineficaz i crispa.

En aquest Nadal, la nostra pregària per la pau, càlida i esperançada, té especialment presents els nostres germans d'Euskadi.

Ara mateix

Rauxa

C E N T A n y s

Monestir Del Miracle

Amb motiu del CENTENARI DEL MONESTIR (1901-2001), la

CASA D'ESPIRITUALITAT i el MONESTIR DEL MIRACLE

desitgen als lectors, subscriptors i amics de
CATALUNYA CRISTIANA

als oients de RÀDIO ESTEL i
als lectors dels FULLS DOMINICALS
BON I SANT NADAL

I que aquest 2001, ANY DEL CENTENARI DEL MONESTIR,
sigui un any significatiu per a vosaltres i per a les vostres famílies.

- Des de l'Associació d'Amics del Miracle ens proposem, i us proposem, "fomentar l'apostolat de l'Espiritualitat entre els familiars, amics i companys en els ambients laborals i socials".
- La CASA D'ESPIRITUALITAT del Santuari del Miracle invita els lectors, subscriptors i amics de CATALUNYA CRISTIANA, els oients de RÀDIO ESTEL i els lectors dels FULLS DOMINICALS de totes les diòcesis de Catalunya (mitjans a través dels quals oferim permanentment la informació de les activitats de la Casa) a passar uns dies a la nostra Casa d'Espiritualitat.
- Veniu a conèixer el SANTUARI DEL MIRACLE, el Centre d'espiritualitat integrat per un conjunt realment excepcional: l'església amb els seus dos retaules, el monestir, la casa d'espiritualitat i la casa gran.

PER A INFORMACIÓ, INSCRIPCIONS
I RESERVES:

CASA D'ESPIRITUALITAT
25287 - EL MIRACLE (El Solsonès)
Tel: 973 480045
Fax: 973 480243

1. Porta d'accés al monestir. 2. Biblioteca. 3. Corredor. 4. Vista general del monestir, façanes sud i est. 5. Menjador. 6. Sacristia, calaixera (s.XVIII). 7. Detall Claustre. 8. Façana principal.

BUTLLETA D'INFORMACIÓ

Molt gustosament enviarem el Butlletí Informatiu 11, amb les Activitats per a l'any 2001. Envii les seves dades i les dels seus familiars i amics. Moltes gràcies.

Desitjo rebre el Butlletí Informatiu 11, amb les Activitats per al 2001

Nom i Cognoms: _____
Domicili: _____
Població: _____ CP: _____
Província: _____
Telèfon: _____